

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Η

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΠΑΠΑΔΑΚΗ, Δ.Ν.

Πρόην γενικού εισαγγελέως,
καὶ πρόην γενικού γραμματέως τῆς γενικῆς
Διοικήσεως Κρήτης.

Μεταστασιῶν

L'odio è de' gran benefici
la mercè più frequente =

Τὸ μῖσος εἶναι ἡ συχνότερα ἀμοιβὴ
τῶν μεγάλων εὐεργετημάτων

METASTASIO

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1898

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ

ΚΡΗΤΙΚΑ 1529

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΠΑΠΑΔΑΚΗ, Δ. Ν.

Πρώην γενικοῦ εἰσαγγελέως,
καὶ πρώην γενικοῦ γραμματέως τῆς γενικῆς
Διοικήσεως Κρήτης.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
— ΧΑΝΙΩΝ —
ΛΟΞ ἀριθ. 56460
Χρονολ. Εἰσαγ. 12-5-200
Εἰδικότης Βιβλ. Κρητῶν
Ἀριθ. 9207 ΠΑΠ

L'odio è de' gran beneficii
la mercé più frequente=

Τὸ μῖσος εἶναι ἡ συγγοτέρα ἀμοιβὴ
τῶν μεγάλων εὐεργετημάτων.
METASTASIO

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1898

Y11X-11-21X

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐλάμβανον γνῶσιν τῶν ἐκάστοτε κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν τῆς νήσον ἡμῶν κατ' ἐμοῦ ἔν τισιν ἀθηναϊκαῖς ἡμερίσι δημοσιευομένων, ἀλλ' ἀπεῖχον τοῦ νὰ δώσω ἀπάντησιν τινα, ἐπιψυλαττόμενος νὰ πράξω τοῦτο ἅπαξ διὰ παντὸς ἅμα τῇ λύσει τοῦ κρητικοῦ ζητήματος.

Λυθέντος ἤδη τοῦ ζητήματος τούτου, προβαίνω εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἔργου μου, οὐχί, ὡς καὶ κατωτέρω λέγω, ἵνα ἀπαντήσω εἰς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος κατηγοροῦς μου, ἀλλὰ χάριν ἐκείνων, οἵτινες τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς τὴν ψῆμν δὲ ἀποβλέπουσιν.

Ἐν Χάρεις τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1898.

Ν. Α. Παπαδάκης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

«Qui tacet ubi loqui potuisset consentire videtur».

Κατὰ τὸ λατινικὸν τοῦτο ἀξίωμα ὁ σιωπῶν ἐκεῖ, ἔνθα ἠδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ, θεωρεῖται, ὅτι συναίνει. Καγὼ δέ, σχῶν ὑπ' ἔψιν τὸ ἐν λόγῳ ἀξίωμα, ἐσκέφθην, ὅτι, ἐὰν σιγὴν ἐτήρουν εἰς τὰ ἐπανελημμένως κατ' ἐμοῦ ἐν τισιν ἀθηναϊκαῖς ἐφημερίσι δημοσιευθέντα, ἢ σιωπὴ μου αὕτη θὰ ἐξελαμβάνετο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὡς συναίνεσις, ὡς ἀποδοχὴ τῶν κατ' ἐμοῦ ἐξακοντισθεισῶν ὕβρεων, ἐὰν λέγω, ἐσιώπων, οἱ πλείστοι τοῦλάχιστον θὰ διετείνοντο, ὅτι σιγὴν ἀντιτάξας ἔναντι τῶν κατ' ἐμοῦ γραφέντων, ἔπραττον τοῦτο, διότι δὲν ἠδυνάμην, καθὼ ἔνοχος, νάνασκεινάσω ταῦτα.

Καὶ εἰ μὲν ἐπρόκειτο περὶ συνήθων δημοσιευμάτων, ἅτινα οἱ ἐργάται αὐτῶν ποιοῦνται διὰ τῶν ἐφημερίδων μόνον καὶ μόνον, ἵνα ἐξεύρωσι διέξοδον εἰς τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ὑπερεκχειλίσαν δηλητήριον, οὐδεμίαν ἤθελον δώσει προσοχὴν, ὡς πολλάκις ἐπραξα, ἀναλογιζόμενος, ὅτι ὑψηλὴν κατέχων τότε θέσιν, ἐπόμενον ἦτο νὰ ἦμαι τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐπιθέσεων τῶν φθονερῶν, φυσικὸν ἦτο νὰ ἦμαι ἐκτεθειμένος εἰς τὰς προσβολὰς τῶν μοχθηρῶν καὶ κακοβούλων, ὡς ὑψίσκομον δένδρον εἰς τὰς προσβολὰς τῶν ἀνέμων. Πολὺ ὀρθῶς δὲ λέγει διάσημος Ἰταλὸς συγγραφεὺς ὁ F. D. Guerazzi : «Vi sono uomini pei quali l' altrui felicità è una spina, sempre tristi per la invidia, che litribola, guaise osi manifestare il sorriso della sua gioia inanzi il cospetto loro ! essi ti notano, t' inseguono, ne ti lasciano

mai. finchè con molti anni di ambasceria tu non abbia scontata la gioia di un momento. — Il pianto è la loro armonia, l'urlo della disperazione il diletto, è il cuor loro non susulta tranne alla vista delle rovine (= Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ εὐτυχία τοῦ ἄλλου εἶναι μία ἄκανθα, πάντοτε περιλυποὶ διὰ τὸν φθόνον, ὅστις τοὺς κατενοχλεῖ, ἀλλοίμονον, ἐὰν τολμήσῃ νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ μειδίαμα τῆς χαρᾶς τοῦ ἐνώπιον αὐτῶν! αὐτοὶ δὲ δυσσημοῦσι, σὲ καταδιώκουσιν, οὔτε σὲ ἀφίνουσί ποτε, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξοφλήσῃς τὴν χαρὰν μιᾶς στιγμῆς μὲ πολυετῆ λύπην. Ὁ ὀρθῆτος εἶναι ἡ ἁρμονία των, ὁ ὀλολυγμὸς τῆς ἀπελπισίας, ἡ τέρψις, ἡ δὲ καρδία των δὲν σκιρτᾷ παρεκτός ἐπὶ τῇ θῆα τῶν καταστροφῶν).

Ἐάν, λέγω, ἐπρόκειτο περὶ τοιούτων δημοσιευμάτων, ἅπερ οἱ συντάχται τῶν ἐφημερίδων ἄσμενοι πολλάκις καταχωρίζουσιν ἐν ταῖς στήλαις αὐτῶν μόνον καὶ μόνον, διότι οἱ στοιχειοθετοῦν αὐτῶν πρὸ μικροῦ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς ἐκ τοῦ τυπογραφείου, ὅτι ἡ προηγουμένως πεμφθεῖσα αὐτοῖς ὕλη δὲν ἤρκει, ὅπως πληρώσῃ ἀπάσας τὰς στήλας τοῦ δημοσιογραφικοῦ φύλλου, ἐάν, ἐπαναλαμβάνω, περὶ τοιούτων ἐπρόκειτο δημοσιευμάτων, θὰ ἐκώφευον καὶ θὰ συνεμορφούμενη πρὸς τὴν γνώμην εὐὑπολήπτων καὶ ὑψηλῆν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ κατεχόντων θέσιν συμπατριωτῶν μου, εἰπόντων μοι, ὅτι πρέπει καὶ τὴν φορὰν ταύτην νὰ περιφρονήσω τὰ τοιαῦτα δημοσιεύματα καὶ νὰ τηρήσω σιγὴν, ὅπερ ὁμοῦ δὲν ἐθεώρησα καλὸν νὰ πράξω, διότι ὁ ἄνθρωπος ἐκ φύσεως ῥέπει εἰς τὸ νὰ φιλοσοφῇ ἐπὶ τῶν ξένων παθημάτων, οὐχὶ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἐάν οἱ γνωματεῦσαντές μοι νάντιτάξω περιφρονητικὴν σιγὴν εἰς τὰ κατ' ἐμοῦ γραφέντα ἦσαν ἐν τῇ θέσει μου, ἐάν δηλονότι προσεβάλλοντο, ὡς ἐγὼ, δὲν θὰ ἔμενον ἀπαθεῖς, δὲν θὰ ἐφιλοσόφουν, ἀλλὰ θὰ ἔσπευδον νὰ δώσωσι τὴν

δέουσαν ἀπάντησιν εἰς τὰ κατ' αὐτῶν γραφέντα. Εἰς τὴν παρατήρησίν μου ταύτην θὰ συμφωνήσωσι, φρονῶ, οἱ ρηθέντες συμπατριῶταί μου. Ἐάν, ἐπαναλέγω, ἐπρόκειτο περὶ δημοσιευμάτων, οἷα ἀνωτέρω ἐχαρακτήρισα, ἄσμενος θὰ ἐξετέλουν τὴν γνώμην τῶν ἐν λόγῳ συμπατριωτῶν μου. οὐς μεγάλως ὑπολήπτομαι καὶ σέβομαι, καὶ θὰ ἐσιώπων, ἀλλ' ἤδη περὶ ἄλλου πρόκειται, πρόκειται περὶ προσβολῆς, πρόκειται περὶ ἀποπειράς δολοφονίας τῆς ἐμῆς ὑπολήψεως, τοῦ μεγίστου τούτου τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν περιπτώσει ἀνάγκη ἀναπόδραστος, ὅπως ἀντεπεξέλθω κατὰ τῶν προσβαλλόντων με, ἀνάγκη, ὅπως ἀνασκευάσω τὰ κατ' ἐμοῦ γραφέντα, διότι οἱ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς τὴν φήμην δὲ ἀποθλέπουσιν, (*) ἀνάγκη, τέλος, ὅπως ἀμυνθῶ. Ἄλλ' ἐάν καὶ φόνον διαπραῖξαι ἐν ὠρισμέναις περιπτώσεσιν ὁ ἀμυνόμενος δύναται, βεβαίως καὶ ἐμοί, ἀμυνομένῳ, ἐπιτραπήσεται ὁμιλῆσαι τοῦλάχιστον ὑπὲρ ἑμαυτοῦ, πρᾶγμα, ὅπερ ἐν ἄλλῃ περιστάσει θὰ ἦτο ἄτοπον, καθ' ὅσον τὸ περιαιτολογεῖν, τὸ ἐπαινεῖν ἑαυτὸν ἀνάρμοστον μὲν τυγχάνει, ἀλλ' ἐν ἀμύνη καὶ τοῦτο δύναται τις νὰ πράξῃ.

Τινὲς τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ἢ ὀρθότερον ἐνιοὶ τῶν συμπατριωτῶν μου, δυνάμενοι νὰ ἀριθμηθῶσιν εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρός, συνέλαβον τὴν σατανικὴν ἰδέαν νὰ δολοφονήσωσι τὴν ὑπόληψίν μου, μεταχειρισθέντες πρὸς τοῦτο ὡς ὄργανον εὐαριθμούς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, αἵτινες, φεῦ! ἄς τὸ ὁμολογήσωσι πολλάκις ἀνεξετάστως, ὡς μὴ ὤφειλε, δέχονται ἐν ταῖς στήλαις των εἰς βᾶρος τῶν ὑπευθύνων συντακτῶν αὐτῶν διατριβὰς καὶ ἄρθρα, οἱ ἐργάται

(*) Σημ. «Βύλαβου τὰς διαβολὰς, κἄν ψευθεῖς ᾧσιν· οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποθλέπουσιν». Ἰσοκρ. Πρὸς Δημόκιον παραινέσεις.

τῶν ὁποίων πᾶν ἄλλο ἢ εὐγενὲς ἐλατήριον ἔχουσι. Ποσὸν εἶναι τοῦτο λυπηρόν! Πόσον ὁ δημοσιογράφος ὀφείλει νὰ προσέχη, ὡσάκις πρόκειται νὰ δεχθῆ ξένον τι ἔργον ἐν ταῖς στήλαις τοῦ φύλλου αὐτοῦ! Πόσον ἐπίσης ὁ δημοσιογράφος ὀφείλει καὶ ὡσάκις πρόκειται νὰ δημοσιεύσῃ ἴδιον ἔργον νὰ παριστᾷ τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ὄψιν! καθ' ὅτι ἀρετὴ τοῦ δημοσιογράφου, ἢ μᾶλλον καθήκον αὐτοῦ ἀπαραιτήτων εἶναι νὰ ἐκθέτῃ τὰ πράγματα ὡς ἔχουσι καὶ οὐχὶ ὡς θέλει. Οἱ ῥηθέντες λοιπὸν, εὐάριθμοι, συμπατριῶταί μου δραξάμενοι τῆς εὐκαιρίας καὶ ἀποπτύσαντες πάντα χαλινὸν δίκην λυσσαλέου κυνὸς ἐφώρμησαν κατ' ἐμοῦ διὰ τῆς δημοσιογραφίας. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἐὰν ᾗ δυνατόν νὰ ὀνομασθῶσιν οὕτω πρόσωπα, τὰ ὁποῖα, μεγάλην ἔχοντα ῥοπήν εἰς τὸ διασύρειν τοὺς ἄλλους, ὑπερμέτρως εὐχαριστοῦνται εἰς τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἥκιστα ἐντίμου τούτου ἐπαγγέλματος.

.....

Ἄλλὰ καθ' ἣν ἐγὼ ἔχω βαθέως ἐν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ ἐρριζωμένην πεποιθήσιν κατὰ τοιούτων ὑπάρξεων θάπτον ἢ βράδιον ἐπέρχεται τιμωρὸς ἡ θεία δίκη, καθ' ὅτι: «ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὄρα». Οἱ κύριοι λοιπὸν οὗτοι, ἀγαλλόμενοι, ὅτι εὖρον τέλος εὐθετον τὸν καιρόν, ὅπως κορέσῃσι τὰ κατ' ἐμοῦ ἀτομικὰ των πάθη, ἔσπευσαν, ἵνα διὰ τινῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων μὲ κακίσωσιν ὡς παραμείναντα ἐν τῇ, ἣν κατεῖχον, θέσει τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἢ, ὡς ὀρθότερον θὰ ἔλεγον, ὡς παραμείναντα ἐν Χανίοις, διότι μετὰ τὰς ἐπελθούσας ἀνωμαλίας καὶ ταραχὰς οὐδεὶς λόγος ἠδύνατο νὰ γείνη περὶ ὑπηρεσίας τοῦ ἐλληνικοῦ γραφείου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, ἅτε μὴ δυναμένου ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἐκείνων νὰ ἔχη ἔργασίαν τινά, οἱ κύριοι οὗτοι, ἐπαναλέγω, ἔσπευσαν νὰ μὲ καταγγείλωσι διὰ τῆς δημοσιογραφίας, ὁπόθεν πᾶς κακόβουλος ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ἀνωνομίας δύναται ἀτιμωρητῆ νὰ ῥίπτῃ τὰ βέλη του κατὰ

παντὸς ἐντίμου πολίτου, ἔσπευσαν, ἐπαναλαμβάνω, νὰ μὲ καταγγείλωσιν ὡς ἀρνησίπατριν, ἔσπευσαν, περατωδῶς διαστρέφοντες τὴν ἀλήθειαν, νὰ ποπειραθῶσι νὰ δολοφονήσωσι τὴν ὑπόληψίν μου, ἐπιχαίροντες, ὅτι τὴν φορὰν ταύτην ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ των, εὐφραϊνόμενοι, ὅτι ἀνεκουφίσθησαν ἐκχύσαντες ἰκανὴν ποσότητα ἐκ τοῦ τὴν καρδίαν αὐτῶν πιέζοντος δηλητηρίου. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἐγένετο, ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα τὰ ῥηθέντα πρόσωπα, ἀφοῦ προηγουμένως ἀπέτυχον ἕτεροι κατ' ἐμοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπιχειρηθεῖσαι σατανικαὶ πράξεις των, συνεννοηθέντα μεθ' ἑτέρων, εὐαριθμῶν ἐπίσης, ἐν Κρήτῃ δ' εὐρισκομένων προσώπων, εἰς ἃ ἀπέχω νὰ δώσω τὸν προσήκοντα χαρακτηρισμόν, φρονῶν, ὅτι θάττον ἢ βράδιον θέλει πράξει τοῦτο ἢ κοινωνία, κατώρθωσαν νὰ συνταχθῆ καὶ δημοσιευθῆ εἶτα διὰ τινος ἀθηναϊκοῦ φύλλου ἀνυπόγραφόν τι καὶ ἀχρονολόγητον ἔγγραφον, δι' οὗ πειρῶνται νὰ στιγματίσωσιν ἐμέ τε καὶ ἑτέρους χριστιανοὺς ὑπαλλήλους μόνον καὶ μόνον διότι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν τῆς νήσου ἡμῶν παρεμείναμεν, ὡς λέγουσιν, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, νομίζοντες οἱ δειλαιοὶ, ὅτι τοσοῦτῳ εὐχερῶς δύναται νὰ στιγματισθῆ εὐποληπτόν τι πρόσωπον καὶ νὰ μειωθῆ ἢ ὑπόληψις αὐτοῦ. Ἄλλ' ὅπως πρόσωπόν τι, μηδεμίαν ἔχον ἀξίαν, οὐδὲν ἠθικὸν προσκτᾶται κέρδος, διότι τυχαίως ἀνυψώθη, οὕτω καὶ εὐποληπτόν τι πρόσωπον οὐδεμίαν ἠθικὴν ὑφίσταται ἀπώλειαν, διότι ἕτεροι κακόβουλοι ἠθέλησαν νὰ διασύρωσι τοῦτο, ὀρθῶς δὲ λέγουσιν οἱ Γάλλοι: «Le diamant tombé dans un fumier n'est pas moins précieux, et la poussière, que le vent élève jusqu'au ciel n'en est pas moins vile (= ὁ ἀδάμας ἐν τῇ κόπρῳ πεσὼν δὲν καθίσταται ἥττον πολύτιμος, καὶ ἡ κόνις, ἣν ὁ ἄνεμος ἀνυψοῖ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ, δὲν εἶναι διὰ τοῦτο ἥττον εὐτελής)».

Ἄναγιγνώσκων τις τὸ ῥηθὲν ἀνυπόγραφον καὶ ἀχρονολό-

γητον ἔγγραφον καὶ τὰ τοῦ τόπου ἡμῶν ἐπιστάμενος, ἀμέσως κατανοεῖ τὸν σκοπὸν τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ, ὅστις οὐδεὶς ἄλλος εἶναι ἢ νὰ προκαλέσῃ γενικὴν ἀπὸ μέρους τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καταφορὰν κατὰ τῶν προσώπων, ἅπερ πειρῶνται νὰ στιγματίσωσι καὶ οὕτω δυνηθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ποικλείσωσι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας τὰ ἐξ αὐτῶν ὑψηλὰς κατέχοντα θέσεις, εἰς ἃς νὰναρριχθῶσιν εἴτα αὐτοὶ οὗτοι, ἢ οἱ συγγενεῖς, ἢ οἱ φίλοι των, καὶ πληρωθῆ τοιουτοτρόπως προαιώνιος αὐτῶν πόθος, ἀλλὰ πλανῶνται πλάνην οἰκτρὰν, καθ' ὅσον ὁ Κρητικὸς λαός, ὃν μάτην πειρῶνται νὰ διαβουκολήσωσι, καλῶς γνωρίζει καὶ ἡμᾶς καὶ ἐκείνους. Ὅτι δὲ προσωπικοὶ καθαρῶς καὶ συμφεροντολογικοὶ ἅμα λόγοι ὑπηγόρευσαν εἰς τοὺς ἐργάτας αὐτοῦ τὸ ῥηθὲν ἀνυπόγραφον καὶ ἀχρονολόγητον ἔγγραφον ἀποδεικνύει καὶ τοῦτο, ὅτι ἐν αὐτῷ ἐπιμελῶς ἐμερίμνησαν νὰ μὴ συμπεριληφθῶσι τὰ ὀνόματα συγγενῶν καὶ φίλων αὐτῶν, ὑψηλὰς δ' ἐπίσης κατεχόντων θέσεις χριστιανῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες μεθ' ἡμῶν παρέμειναν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Τὰς πράξεις αὐτῶν ταύτας, πρωτοφανεῖς εἰς τὰ χρονικὰ τῶν κρητικῶν ἐπαναστάσεων, ἐγκαταλείπω εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας.

Ἴνα οἱ κύριοι ἀναγνῶσται ἀσφαλῶς περὶ ἐμοῦ δυνηθῶσι νὰ κρίνωσιν, ἀνάγκη, ὅπως ἐν λεπτομερεῖᾳ ἐκθέσω τὰ κατ' ἐμέ, ποιούμενος τρόπον τινὰ καὶ αὐτοβιογραφίαν.

Ἀμυνόμενος κατὰ τῶν ἀποπειραθέντων νὰ μὲ στιγματίσωσι, νὰ δολοφονήσωσι τὴν ὑπόληψίν μου, δὲν θέλω ἐπικαλεσθῆ πατραγαθίας, ἀν καὶ ἡδυνάμην νὰ ἐπικαλεσθῶ πολλὰς τοιαύτας, παρατιθεῖς ἐνταῦθα τὴν ἣν ὁ μακαρίτης πατήρ μου κατέλιπέ μοι πλουσίαν καὶ πολῦτιμον κληρονομίαν ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων τεκμηριούντων τὰς πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις του, τὰς ἀγαθοεργίας του, τὰ ἀξιώματα, εἰς ἃ ἀνήλθεν, ὡς λ. χ. τὸ τοῦ

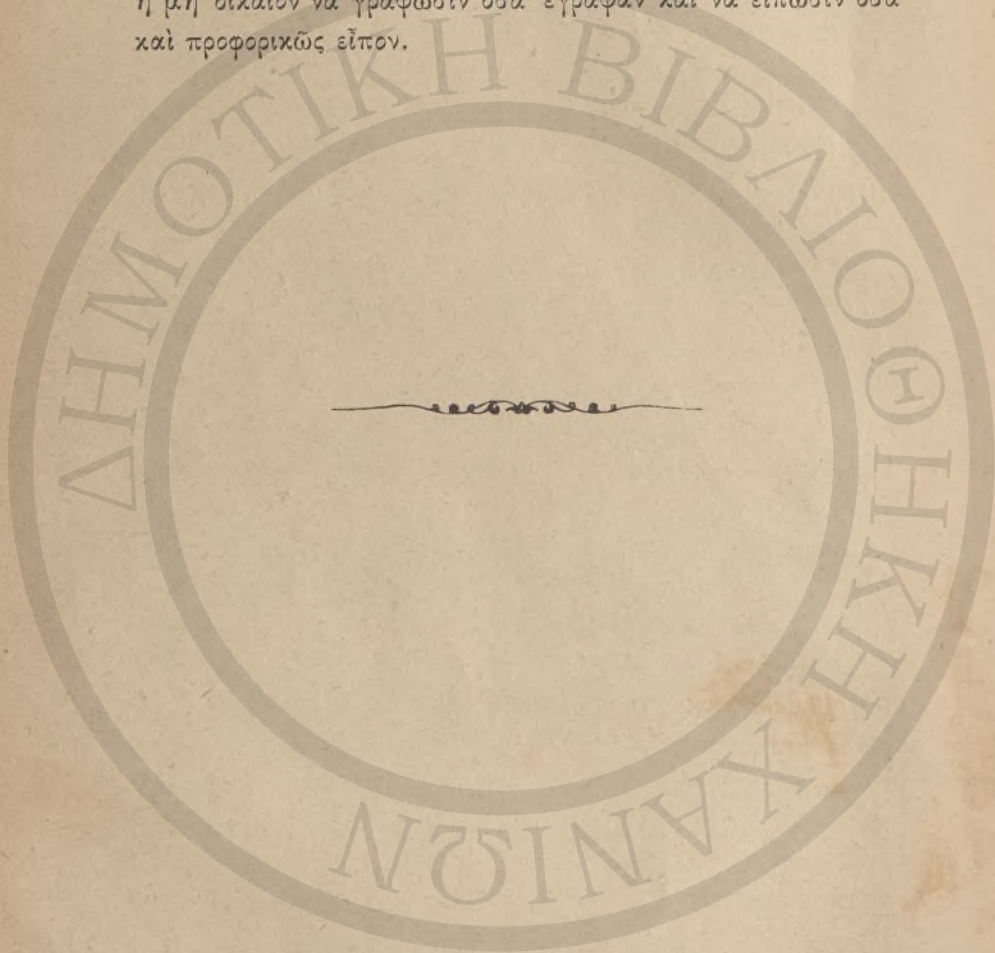
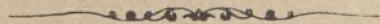
βουλευτοῦ, ἐφόρου κλπ., τοὺς ὄντως ἡρακλείους ἀγωνάς του, τὴν ἀνδρείαν, τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὰς εὐγενεῖς ἐν γένει πράξεις του, αἵτινες ἐξέπληξαν τοὺς τε συναγωνιστάς του καὶ λοιποὺς γνωρίσαντας αὐτὸν ἐκ τοῦ σύνεγγυς κατὰ τε τὸ 1821, 1858, 1866 καὶ μετὰ ταῦτα καὶ ἐφ' αἷς ἀμέριστον ἐκέκτητο τὴν ἀγάπην καὶ ὑπόληψιν τῶν τε συμπατριωτῶν του καὶ τῶν ξένων, ἐγγράφων, λέγω, δυναμένων καὶ νὰ ἐπιχύσωσι φῶς ἐπὶ τινῶν σκοτεινῶν σημείων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας, ἀλλὰ δὲν πράττω τοῦτο, ἅτε «ἀγαθὸς ὢν οὐχ ὁ ἐπὶ πατραγαθίᾳ, ἀλλ' ὁ ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ μέγα φρονῶν». (1) Ἀπέχων λοιπὸν τοῦ νὰ ἐπικαλεσθῶ πατραγαθίας, θέλω περιορισθῆ εἰς τὰς ἐμὰς πράξεις, θέλω παραθέσει ἐνταῦθα ἐπίσημα καὶ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα, (2) ἅτινα διεξερχόμενοι οἱ κύριοι ἀναγνώσται θέλουσι κρίνει τίς εἶμαι, τίνα κοινωνικὴν κατέχω θέσιν ἐν τῇ πατρίδι μου, ὡς καὶ πῶς προσηέχθη πρὸς ἐμὲ ὁ τε Κρητικὸς λαὸς καὶ ἡ Πολιτεία, ὡς καὶ ἐάν, τοιαῦτα ἔχων προηγούμενα, δύναμαι νὰ ἔχω ἀνάγκην συστάσεων ἀπὸ μέρους τῶν ἐργατῶν τοῦ προειρημένου ἀνυπογράφου καὶ ἀχρονολογήτου ἐγγράφου παρά τε τῷ Κρητικῷ λαῷ, ἐκ τῶν σπλάγχχνων τοῦ ὁποίου ἐξήλθον, καὶ παρὰ τοῖς ξένοις.

Τὸ παρὸν ἔργον εἰς δύο κεφάλαια διαιρῶ, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ὁποίων παρατίθημι διάφορα δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα καὶ περικοπὰς ἐφημερίδων, ἀφορώσας με, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἐκτίθημι τὰς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν τῆς νήσου ἡμῶν πράξεις μου. Οὕτως οἱ κύριοι ἀναγνώσται,

(1) Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἠναγκάσθην νὰ γράψω νῦν χάριν τοῦ προσώπου ἐκείνου, ὅπερ ἄλλοτε ἀπεκάλεσέ με ἐν τῇ ἀθηναϊκῇ ἐφημερίδι ἄσημον.

(2) Ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων θέλουσιν ἐπίσης κρίνει οἱ κύριοι ἀναγνώσται κατὰ πόσον εἶχε δίκαιον τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο, ὅπερ ἐν ἀθηναϊκῇ τινὶ ἐφημερίδι εἶχεν ἄλλοτε γράψει, ὅτι παρ' ἄξιαν κατεῖχον τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ τε προηγούμενά μου, ὡς καὶ τὴν κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐπανάστασιν συμπεριφορὰν μου, ἀσφαλῶς θέλουσι δυναθῆναι νὰ κρίνωσιν, ἐὰν οἱ λάβρως κατ' ἐμοῦ διὰ τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, καὶ ἄλλως, ἐπιπεσόντες εἶχον ἢ μὴ δίκαιον νὰ γράψωσιν ὅσα ἔγραψαν καὶ νὰ εἴπωσιν ὅσα καὶ προφορικῶς εἶπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ (1)

«Al furor d'avversa sorte
Piu non palpita e non teme
Chi s'avvezza, allor che freme,
Il suo volto a sostener.
Scuola son du'un'alma forte
L'ire sue le piu funeste,
Come i nemi e le tempeste
Son la scuola del nochie.» (2)

ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΟ

Α'.

Πρωτοετής ὢν φοιτητής τῆς Νομικῆς διήκουσα καὶ τὸ μάθημα τῆς διπλογραφίας ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Τεχνῶν, περὶ δὲ τὸ τέλος τῶν παραδόσεων ἐδόθη μοι, μὴ ὑποβαλλομένων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς ἐξετάσεις τῶν τῆς διπλογραφίας σπουδαστῶν, τὸ ἐπόμενον ἔγγραφον :

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΤΟΥ

ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1880.

Ἄριθμ. Πιστ. 56.

Πιστοποιούμεν, ὅτι ὁ ἐκ Κρήτης Νικόλαος Α. Παπαδάκης ἐγγραφεὶς εἰς τὸ μαθητολόγιον τοῦ σχολείου τῶν Τε-

(1) Τὰ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ παρατιθέμενα ἔγγραφα κατετάχθησαν κατὰ χρονολογικὴν σειράν.

(2) «Εἰς τὴν μανίαν κακοδαίμονος τύχης δὲν πάλλει ποσῶς καὶ δὲν φοβεῖται ὁ εἰθισμένος, ὅτε αὐτὴ θορυβεῖ, νὰ μὴ ταρασσηται. Οἱ θυμοὶ αὐτῆς οἱ μᾶλλον ὀλέθριοι εἰσὶ σχολῆς ψυχῆς ἰσχυρᾶς, ὡς αἱ νεφέλαι καὶ αἱ τρικυμίαι εἰσὶν ἡ σχολῆ τοῦ κυβερνήτου πλοίου.»

χνών τὴν 9 Ἰανουαρίου ἐ.ε. ὑπὸ τὸν αὐξοντα ἀριθμ. 546, διήκουσε τακτικῶς καὶ μετ' ἐπιμελείας τὸ ἐν αὐτῷ διδασκόμενον μάθημα τῆς Διπλογραφίας.

Διὸ δίδομεν αὐτῷ τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν κατ' αἴτησίν του.

Ὁ Διευθυντής
Α. ΘΕΟΦΙΛΑΣ
(Τ.Σ.)

Β'.

Πρὸς τὸν κ. Ν. Α. Παπαδάκην

Ἐνταῦθα.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Προκειμένου νὰ γείνη αὔριον (27 τρέχοντος μηνὸς) περὶ τὴν πρώτην πρωϊνὴν ὥραν ἔναρξις τῶν δημοσίων ἐξετάσεων τῶν Σχολείων τῆς πόλεως Χανίων, ἐδέησεν, ὅπως καταρτισθῆ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 38 τοῦ περὶ παιδείας νόμου προβλεπομένη ἐπιτροπή, ἧς μέλη ὠρίσθησαν οἱ κ. κ. Νικόλαος Ἀ. Παπαδάκης, Ἀντώνιος Γιανναράκης, Γεώργιος Μενεγίδης, Νικόλαος Σταυράκης καὶ Γεώργιος Λεβίδης.

Ἐπειδὴ δέ, ὡς βλέπετε, συγκαταριθμεῖσθε καὶ ὑμεῖς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, λαμβάνομεν τὴν τόλμην νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν, ὅπως ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ ὑμῶν φιλομουσίᾳ ἀποδεχθῆτε τὴν ἐντολὴν ταύτην, καὶ ἐκτελέσητε τὰ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντα καθήκοντα μετὰ τῆς διακρινούσης ὑμᾶς περὶ τὰ καλὰ φιλομούσου προθυμίας.

Ἐν τούτοις δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Χανίοις τῇ 26 Ἰουνίου 1882.

Ἡ Τμηματικὴ Ἐφορία Χανίων

Ὁ Γραμματεὺς
(Σ.Τ.) Ι. Ν. ΛΑΝΔΡΑΚΗΣ

Γ'.

Ἐνῶ ἤμην φοιτητῆς τετραετῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς, οἱ τοῦ Τμήματος Χανίων ἐκλογεῖς τῶν Πρωτοδικῶν προέτεινάν μοι διὰ τοῦ κ. Μ. Ἑσυχάκη, ὄντος ἐκ τῶν ἐκλογέων τούτων, ὅπως ἐκλέξωσί με Πρωτοδίκην Χανίων, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἀπεδέχθην, μὴ θέλων νὰ διακόψω τὰς σπουδὰς μου, ἐνῶ ἤδη ἤγγιζον εἰς τὸ τέλος αὐτῶν. Τότε οἱ ἐν λόγῳ ἐκλογεῖς ἔδωκάν μοι τὴν τιμητικὴν τοῦ πρώτου ἀναπληρωτοῦ θέσιν, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ κατωτέρῳ ἐγγράφῳ :

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῇ 27 Ἰουλίου 1883.

Ἀριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. 771}}{\text{Διεκ. 1241}}$

Πρὸς τὸν Κύριον Νικόλαον Παπαδάκην.

Γενομένης χθές, Κυριακῆν, τῆς ἐκλογῆς τῶν χριστιανῶν Πρωτοδικῶν Χανίων καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν νομίμων ἐκλογέων τοῦ Τμήματος Χανίων διὰ τὴν ἀρχαιμένην νέαν διετηθεῖσα περίοδον, ἀνεδείχθητε διὰ πλειονοψηφίας ἀναπληρωτῆς τοῦ ὡς Πρωτοδίκου ἐκλεγέντος κ. Ἀ. Μαρκαντωνάκη. Ἐφ' ᾧ καὶ γνωστοποιοῦμεν ὑμῖν τοῦτο, ἵνα ἐκπληρῶτε τὰ καθήκοντά Σας, ὅσάκις ἠθέλητε προσκληθῆ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων.

Κατ' ἐντολήν

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

(Τ.Σ.) Ν. ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ

Δ'.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ ἐκ Χανίων (Κρήτης) τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς Νικόλαος Ἀ. Παπαδάκης ἐξετασθεὶς εἰς τὸ μάθημα τῆς Κοινωνικῆς καὶ Πολιτικῆς Πλουτολογίας, ἀπῆντησεν ἄριστα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1883.

Ὁ Καθηγητὴς
Ι. Α. ΣΟΥΤΣΟΣ

Ε'.

Ἀριθμ. 3393

ὑπὸ

προστάτη καὶ κηδεμόνι
τῶ τῶν Ἑλλήνων Βασιλεῖ.

Γεωργίῳ

πρυτανεύοντος ἐν τῷ Ἀθηνῆσιν Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

Μιλτιάδου Βενιζέλου

τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς μαιευτικῆς

Ἀλκιβιάδης Κρασᾶς

τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου
ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος τῆς Νομικῆς Σχολῆς κοσμητῶν

Νικόλαον Ἀρτωνίου Παπαδάκη

τὸ γένος Ἑλληνα ἐκ Χανίων τῆς Κρήτης ὀρμώμενον
σπουδάσαντα μὲν περὶ τὴν Νομικὴν
τὴν δὲ πρὸς τὰ νομικὰ μαθήματα ἐπίδοσιν ἐν τῇ γενομένῃ
ἀκριβεῖ δοκιμασίᾳ *λίαν καλῶς*
ἐπιδειξάμενον

ἀπὸ δόγματος ὁμοθύμου τῆς τῶν Νομικῶν Σχολῆς
εἰς τοὺς διδάκτορας
τῆς Νομικῆς

ἢ ἔθος ἐνέκρινε καὶ πάσας αὐτῷ τὰς προνομίας τὰς τῷ διδακτορικῷ ἀξιώματι

παρομαρτούσας προσένειμε
μηνὸς Μαΐου ἕκτη ἐπὶ δεκάδι ἕτει χιλιοστῶ ὀκτακοσιοστῶ
ὀγδοηκοστῶ τετάρτῳ.

Τούθ' οὕτω δὴ γενόμενον δηλοῦται τῷ διπλώματι τῷδε
οὐ μόνον ταῖς σφραγίσιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Σχο-
λῆς ἀλλὰ καὶ τοῖς τοῦ Πρυτάνεως καὶ Κοσμητόρος αὐτο-
γράφοις κεκυρωμένῳ.

Ὁ Πρύτανης
(Σ.Τ.) Μ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Κοσμητορ
(Σ.Τ.) Α. ΚΡΑΣΣΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς κ. ἄ. α.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Ι. ΙΑΤΡΙΔΗΣ

Κατελθόντι εἰς τὴν πατρίδα μου μικρὸν μετὰ τὴν ἀνα-
γόμευσίν μου ὡς διδάκτορος τῆς Νομικῆς, ἤτοι τῇ 21
Μαΐου 1884, προσήνεγκόν μοι πρόσωπά τινα ἐκ τῶν μεγά-
λην ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν ἀσκούντων ἐπιρροὴν κατὰ τὴν ἐπο-
χὴν ἐκείνην τὴν θέσιν τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδι-
κῶν τῆς Διοικήσεως Λασηθίου, ἢ τοῦ Γραμματέως τῆς αὐ-
τῆς Διοικήσεως. Ἄλλ' οὐδετέραν τῶν θέσεων τούτων ἀπε-
δέχθην, διότι ἐφρόνουν καὶ τότε, ὡς φρονῶ καὶ σήμερον,
ὅτι ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, ἵνα ὑπηρετήσῃ ἀμερολήπτως,
δέον νὰ μὴ ὀφείλῃ τὴν θέσιν του εἰς ἄτομα, καὶ δὴ κομμα-
τάρχας, ἀλλ' εἰς τὴν διορίσασαν αὐτὸν Ἀρχὴν καὶ μόνον
αὐτήν. Ἴδου δὲ τί ἔχει γράψει περὶ τούτου ἡ ἐνταῦθα κατὰ
τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκδιδόμενη ἐφημερίς «Λευκά Ὅρη»:...
«Παρόμοιον μάθημα ἐδόθη καὶ πρὸς τινα ἐνταῦθα κομμα-
τάρχην ὑπὸ τοῦ ἀξιολόγου νέου δικηγόρου κ. Νικολάου Α.
Παπαδάκη, πρὸς ὃν προσεφέρετο ἡ θέσις ἢ τοῦ Εἰσαγγε-

λέως τῶν Πρωτοδικῶν ἐν Λασηθίῳ, ἢ τοῦ Γραμματέως τῆς ἐκεῖ Διοικήσεως, μετὰ περιφρονήσεως ἀποκρούσαντος τὰς προτάσεις του ταύτας. Ὁ τόπος, ἔστωσαν βέβαιοι οἱ εἰλικρινεῖς οὗτοι πατριῶται, ὅτι ἐξετίμησε δεόντως καὶ θὰ ἐκτιμήσῃ ἔτι μᾶλλον εἰς τὸ μέλλον ἐν δεδομένη περιστάσει τὰ ἀγνά ὑπὲρ πατρίδος αἰσθήματα αὐτῶν» (Ἀριθμ. φύλλου: 96 τῆς 7 Αὐγ. 1884).

ΣΤ'.

Ἀριθμ. 74

Ἡ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΕΦΟΡΕΙΑ ΧΑΝΙΩΝ

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Α. Παπαδάκην.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἐπειδὴ ὁ διδάσκαλος τῆς ἐνταῦθα Β' Ἑλληνικῆς τάξεως ἀσθενεῖ πρὸ πολλοῦ καὶ ὡς ἐπληροφόρηθημεν θέλει διατελέσει ἐπὶ τινὰς ἔτι ἡμέρας ἀσθενῶν, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῦ διεκόπησαν τὰ μαθήματα, ἀποβλέψαντες εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ φιλόμουσα ὑμῶν αἰσθήματα, ἀπεφασίσαμεν, ὅπως παρακαλέσωμεν ὑμᾶς νὰ θυσιάσητε ὥρας τινὰς ὑπὲρ τῆς Κοινοτητος, ἀναλαμβάνοντες τὴν προσωρινὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ ῥηθέντος Ἑλληνοδιδασκάλου, ἐφ' ὅσας ὥρας καὶ εἰς οἷα μαθήματα ἐπιθυμεῖτε. Εὐελπιστοῦντες, ὅτι εὐχαρίστως θέλετε ἀποδεχθῆ τὴν παράκλησίν μας ταύτην, ἐκφράζομεν ὑμῖν ἐκ τῶν προτέρων τὰς εὐχαριστίας μας.

Ἐν Χανίοις τῇ 5 Ἰουνίου 1884.

Οἱ Ἐφροῖ:

Ι. Θ. ΚΟΥΦΑΚΗΣ

(Τ.Σ.) Α. ΝΟΣΤΡΑΚΗΣ

Κ. ΦΟΥΜΗΣ

Τὴν παράκλησιν ταύτην τῆς ῥηθείσης ἐφορείας προθύμως ἐξετέλεσα, ἀναπληρώσας ἐπὶ τεσσαρακονθήμερον περίπου ἀνευ ἀμοιβῆς τόν, ὡς εἴρηται, Ἑλληνοδιδάσκαλον.

Ἄριθμ. 244

Ἡ ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ
ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον κ Νικόλαον Α. Παπαδάκη.

Ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ ἡμετέρα ἐφορεία, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ φιλόμουσα ὑμῶν αἰσθήματα, ἐξελέξατο ὑμᾶς μέλος τῆς τῶν Σχολείων τῆς πόλεως Χανίων ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης καὶ ὑπὸ τῶν κ.κ. Νικολάου Σταυράκη, Λεοντίου Οἰκονόμου, Παναγιώτου Ταζεδάκη, Ἀντωνίου Γιανναράκη, Μιχαὴλ Γιαννακάκη καὶ Θεοδώρου Μαρκαλάκη.

Πεποιθότες, ὅτι θέλετε ἀποδεχθῆ τὴν ἐκλογὴν σας ταύτην, ἐκφράζομεν ὑμῖν ἐκ τῶν προτέρων τὰς εὐχαριστίας μας καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων, ἀρχομένων τῶν μὲν γυμνασιακῶν τάξεων τῇ 17 Ἰουνίου, ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 1 π.μ., τῶν δὲ Ἑλληνικῶν σχολείων τῇ 15 Ἰουλίου, ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 1 π.μ., καὶ τῶν δημοτικῶν τῇ 29 Ἰουλίου, συντάξητε τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 37 τοῦ περὶ παιδείας Νόμου ἀπαιτουμένην ἐκθεσιν.

Δέξασθε, παρακαλοῦμεν, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξόχου ὑπολήψεως ἡμῶν.

Ἐν Χανίοις 8 Ἰουνίου 1884.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΞΗΡΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς
(Σ.Τ.) ΕΥΣΕΒ. Γ. ΜΑΡΚΑΚΗΣ

Η'.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῇ 4 Ἰουλίου 1884.

Ἄριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. 702}}{\text{Διεκτ. 847}}$

Πρὸς τὸν κ. Ν. Α. Παπαδάκην, διδάκτορα τῆς Νομικῆς.

Κύριε,

Διὰ τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Διατάγματος τῆς
Α. Ἐξ. τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ διορίσθητε δικηγόρος παρ'
ἅπασιν τοῖς ἐν Κρήτῃ δικαστηρίοις καὶ τῷ Ἐφετείῳ.

Ἐφ' ᾧ καὶ γνωστοποιούμεν ὑμῖν τοῦτο διὰ τὰ περαιτέρω.

Κατ' ἐντολήν

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κ. ἄ. α.

Ὁ Γραμματεὺς

(Τ.Σ.) Α. Ι. ΔΡΑΚΑΚΗΣ

θ'.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῇ 9 Αὐγούστου 1884.

Ἄριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. 951}}{\text{Διεκτ. 1117}}$

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Α. Παπαδάκην.

Κύριε,

Ὅτε πρὸ ἐνὸς ἔτους, ἐπαναληφθεῖσων τῶν ἐκλογῶν τῆς
Τμηματικῆς Ἐφορείας Χανίων, ἐξελέγη ὁ Τμηματικὸς
Ἐφορος τῆς Ἐπαρχίας Κισσάμου, οἱ ἐκλογεῖς αὐτοῦ, συμ-

Μαρτυρούμενοι εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, ἐξέλεξαν ὑμᾶς ταυτοχρόνως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 45 τοῦ περὶ παιδείας Νόμου, ὡς ἐξελεγκτὴν τῶν λ)σμῶν τῆς προκατόχου Ἐφορείας.

Προκειμένου δὲ ἤδη, ἵνα ἐνεργηθῇ ἡ ἐξέλεξις αὕτη, καλεῖσθε, ὅπως τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν, 17 τοῦ ἐν. μ. Αὐγούστου προσέλθητε ἐνταῦθα καὶ ἐκτελέσητε τὴν ἐντολὴν ταύτην τῆς Ἐπαρχίας ὑμῶν μετὰ τῶν ἐκ τῶν ἄλλων Ἐπαρχιῶν τοῦ Τμήματος Χανίων ἐκλεγέντων ἐξελεγκτῶν.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης
Ι. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

~~~~~  
I'.

Ἄριθμ. 299

Ἐν Χανίοις τῇ 23 Αὐγούστου 1884.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ  
ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Α. Παπαδάκην.

Ἐνταῦθα.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ ἡμετέρα Ἐφορεία διώρισεν ὑμᾶς Ἐπόπτην ἀπάντων τῶν σχολείων τοῦ Τμήματος Χανίων ἐπὶ μηνιαία μισθοδοσίᾳ γροσίων ἀγοραίων χιλίων (1000), καταβαλλομένων ἐκ τοῦ ταμείου ἡμῶν καὶ ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 10ης τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Σεπτεμβρίου, καθ' ἣν θέλετε ἀναλάβει τὰ ἀνατιθέμενα ὑμῖν καθήκοντα, συνοφισζόμενα ἐν ταῖς ἐξῆς : . . . . .

Γινώσκοντες τὴν σπουδαιότητα καὶ τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα τῆς θέσεως ταύτης τοῦ Ἐπόπτου ἐπ' ἀγαθῷ τῆς

σπουδαζούσης νεολαίας και ὅτι πάντως θέλετε ἀνταποκριθῆ  
εἰς τὰς ἡμετέρας προσδοκίας, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς νὰ δη-  
λώσητε ἡμῖν τὴν ἀποδοχὴν τοῦ διορισμοῦ τούτου.

Ὁ Πρόεδρος  
καὶ κατ' ἐντολὴν

Ὁ Ἐφορος  
Ι. ΞΗΡΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς  
(Τ.Σ.) ΞΕΝΟΦΩΝ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Τῆς θέσεως ταύτης, ἦν ἀπεδέχθην, παρητήθην μετὰ τρεῖς  
μῆνας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ μου. Ἐπραξα δὲ τοῦτο, διότι δὲν  
ἤθελον νὰ μεταβάλω τὴν θέσιν μου, ὡς Ἐπόπτου, εἰς κομ-  
ματικὸν πρακτορεῖον. Ἴδου δὲ τί περὶ τούτου εἶχε γράψει ἡ  
ἐνταῦθα τότε ἐκδιδομένη ἡμερὶς «Λευκὰ Ὅρη»: «Κατὰ  
τὴν χθὲς γενομένην συνεδρίασιν τῆς Τμηματικῆς Ἐφορείας  
ὁ κ. Νικόλαος Α. Παπαδάκης ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ τῆς θέ-  
σεως τοῦ Ἐπόπτου παραίτησίν του. Ἡ πράξις αὕτη τιμᾶ  
τὸν κ. Ν. Α. Παπαδάκην καὶ παρέχει μεγάλας ἐγγυήσεις  
περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ· οἱ νέοι ἅς γείνωσι τὸ παρά-  
δειγμα τῶν ἀνθρώπων τῆς παλαιᾶς σχολῆς». (Ἄριθμ. φύλ-  
λου: 127 τῆς 1 Δεκεμβρίου 1884).

~~~~~  
ΙΑ'.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῆ 15 Νοεμβρίου 1884.

Ἄριθμ $\frac{\text{Πρωτ. 1623}}{\text{Διεκ. 1982}}$

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Παπαδάκην.

Κύριε,

Παραιτηθέντος τοῦ κ. Χριστοφόρου Μαρκαντωνάκη, τῶς
τμηματικοῦ ἐφόρου Χανίων ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Κισσάμου,

ἐνηργήθη συμπληρωματικὴ ἐκλογή πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, καθ' ἣν ἐξελέγητε ὑμεῖς τμηματικὸς ἔφορος ἐκ τῆς Ἐπαρχίας ταύτης πρὸς συμπλήρωσιν τῆς διετοῦς περιόδου, ἣν ὁ Νόμος ὀρίζει.

Ἐφ' ᾧ καὶ γνωστοποιούμεν ὑμῖν τοῦτο διὰ τὰ περαιτέρω.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης

I. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

IB'.

Κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 12 Δεκεμβρίου 1884 ἀνέγνωσα πραγματείαν τινὰ περὶ τῆς Νομικῆς Ἐπιστήμης ἐν τῷ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ Χανίων, εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ὁποίου εἶχον λάβει μέρος. Ἴδου τί περὶ τούτου ἔγραψεν ἡ ἐνταῦθα τότε ἐκδιδόμενη ἑφημερίς «Λευκὰ Ὅρη»: «Οἱ ἐνταῦθα δικηγόροι καὶ δικηγοροῦντες ἀπεφάσισαν τὴν σύστασιν Δικηγορικῷ Συλλόγου καὶ ἐπὶ τούτῳ χθὲς συνελθόντες ἐξέλεξαν τοὺς κυρίους Νικόλαον Α. Παπαδάκην, Σακῆρ Ἐφέντην καὶ Χ. Φανδρίδην πρὸς σύνταξιν καταλλήλου κανονισμοῦ». (Ἄριθμ. φύλλου 99 τῆς 18 Αὐγούστου 1884. — «Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὠμίλησαν οἱ κύριοι Χαράλαμπος Πωλογεωργάκης καὶ Νικόλαος Α. Παπαδάκης, δικηγόροι, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐνταῦθα Ἐφετείου ἐπὶ τῶν θεμάτων, ἃ εἶχομεν δημοσιεύσει. Πλήθος ἐκλεκτὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων συνέρρευσε κατ' ἐκείνην τὴν ἑσπέραν καὶ ἤκροάσατο ἀμφοτέρων τῶν ὁμιλιῶν, χειροκροτήσαν κατ' ἰδίαν ἕκαστον τῶν ἀξιοτίμων λαλησάντων περὶ τὸ τέλος καὶ συγχαρητήρια αὐτοῖς ἀποτεῖναν. (Ἄριθμ. φύλλου 133 τῆς 22 Δεκεμβρίου 1884).

II'.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Ἄριθμ. 477

Ἐν Καστελλίῳ τῆς Κισσάμου καὶ ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ καταστήματι σήμερον τὴν ἐβδόμην Ἀπριλίου 1885 ἀρξαμένης τῆς ψηφοφορίας τῆς ἐκλογῆς τῶν χριστιανῶν πληρεξουσίων Κισσάμου διὰ τὴν 15' σύνοδον τῆς Γενικῆς τῶν Κρητῶν Συνελεύσεως ἀπὸ τῆς 1 πρωϊνῆς ὥρας, ἀναβληθείσης τὴν 31 Μαρτίου ἐ.ἔ. διὰ τὴν σήμερον, συνήλθον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐπάρχου Κισσάμου κ. Χριστοφόρου Μαρκαντωνάκη καὶ ἐψηφοφόρησαν καθ' ἑλλην τὴν ἡμέραν διὰ ψηφοδελτίων ἐντὸς κάλπης ἐσφραγισμένης ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑποψηφίων Θεοδώρου Θεοδωράκη, Ἰωάννου Δασκαλάκη, Μιχαὴλ Σκαλίδου καὶ Νικολάου Α. Παπαδάκη, Νικολάου Παπουτσάκη καὶ Μιχαὴλ Μακρῆ, ἀντιπροσώπων τῶν δύο πρώτων, Μιχαὴλ Παπαδάκη καὶ Γεωργίου Παπαδάκη, ἀντιπροσώπων τῶν δύο τελευταίων, ἐν ὧν δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Κισσάμου διακόσιοι ἐννενήκοντα οὐκτώ (298). Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων παρουσία τῶν εἰρημένων ἀντιπροσώπων τῶν ὑποψηφίων, ἔτυχον ὁ μὲν Νικόλαος Α. Παπαδάκης ψήφων 222, ὁ Μιχαὴλ Σκαλίδης 198, ὁ Ἰωάννης Δασκαλάκης 102 καὶ ὁ Θεόδωρος Θεοδωράκης 78, ἐκηρύχθησαν δὲ πληρεξούσιοι Κισσάμου οἱ πλειονοψηφήσαντες Νικόλαος Α. Πα-

παδάκης καὶ Μιχαὴλ Σκαλίδης. Ἐφ' ᾧ συνετάχθη τὸ παρὸν πρακτικόν, ὑπογραφέν, ὡς ἔπεται :

Ὁ Ἐπαρχος

Χ. ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΑΚΗΣ

Ὁ Ἐπαρχιακὸς Διοικητ. Σύμβουλος

ΓΕΩΡ. ἈΡΕΤΑΚΗΣ

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὑποψηφίων

ΓΕΩΡ. Π. Α. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ Α. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΜΑΡΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον.

Ἐν Καστελλίῳ τῇ 8 Ἀπριλίου 1885.

Ὁ Γραμματεὺς

(Σ.Τ.) ΣΤΥΛ. ΜΑΝΤΑΚΑΣ

Ἴδου δὲ τί ἔγραψεν ἡ ἐφημερίς «Λευκὰ Ὅρη» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 156 τῆς 27 Ἀπριλίου 1885 φύλλῳ αὐτῆς περὶ τινος πράξεως, ἣν ὑπὸ τὴν ιδιότητά μου, ὡς βουλευτοῦ Κισσάμου, ἐνήρησα: «Μέγας ὀφείλεται ἔπαινος εἰς τὸν νέον βουλευτὴν Κισσάμου κ. Νικόλαον Α. Παπαδάκην, ὅστις ἅμα τῇ ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἐπανόδῳ του μεταβάς εἰς τὸ Διοικητήριον ἠτήσατο παρὰ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης κ. Ἰωάννου Φωτιάδου Πασσᾶ τὴν εἰς Κρήτην ἐπάνοδον τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ Κισσάμου κ. Α. Σκαλίδου. Ὡς γνωστόν, ὁ κ. Σκαλίδης πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν διατρίβων ἐν Κων)πόλει συνελήφθη αἴφνης ὑπὸ τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν ἄγνωστον διὰ τίνας ἀκριβῶς λόγους καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰς φυλακάς, ἐνθα διέμεινεν ἐπὶ ἑννέα μῆνας, μετὰ μεγάλας δὲ προσπάθειας ἀπηλλάγη μὲν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ ἐπανέλθῃ εἰς Κρήτην. Μάτην κατεβλήθησαν πλεῖσται ἐνέργειαι πρὸς ἄρσιν τῆς ἀδικίας ταύτης, μάτην καὶ ἡ ἐπαρχία του καὶ οἱ κ. Πρόξενοι ἐπανειλημμένως πα-

ρεκάλεσαν τὴν Α. Ἐξ., ὅπως ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν κ. Σκαλίδην νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Κρήτην. Ἐπὶ τέλους ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης ἐνδώσας εἰς τὰς συντόνους αἰτήσεις τοῦ νέου βουλευτοῦ Κισσάμου κ. Νικολάου Α. Παπαδάκη ἐπέτρεψε τὴν εἰς Κρήτην ἐπάνοδον τοῦ κ. Σκαλίδου, ἀμέσως δὲ ἔσπευσε νὰ τῷ ἀπευθύῃ τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα ὁ εἰρημένος βουλευτὴς Κισσάμου κ. Νικόλαος Α. Παπαδάκης :

Α. Σκαλίδην, Ἀρχηγὸν Κισσάμου

Ἀθήνας.

Κατώρθωσα Γενικὸς Διοικητὴς δώσῃ ἄδειαν ἔλθῃτε.

Ἔλθετε ἐξάπαντος Δευτέραν.

Ν. Α. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, βουλευτὴς Κισσάμου

Ἀπάντησις πληρωμένη.

Ὁ δὲ κ. Σκαλίδης ἀπήντησε διὰ τοῦ ἐξῆς τηλεγραφήματος :

Ν. Παπαδάκην, βουλευτὴν

Χανία.

Εὐχαριστῶ. Ἔρχομαι 22 τρέχοντος. Εὐχαριστῶ Διοικητὴν.

ΣΚΑΛΙΔΗΣ

Πράγματι δὲ ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα ὁ κ. Σκαλίδης τῇ 22 τρέχοντος μηνός, ἔνθα λαμπρὰ τῷ ἐγένετο ὑποδοχή.

Ἡ Κίσαμος σύμπασα χαίρει ἤδη διὰ τὴν πράξιν ταύτην τοῦ νέου βουλευτοῦ τῆς κ. Νικολάου Α. Παπαδάκη καὶ ἔχει ἀκλόνητον πεποίθησιν εἰς τὰ εἰλικρινῆ πρὸς αὐτὴν αἰσθημάτα του. (Ὅρα καὶ «Παλιγγενεσίας» φύλλον 6286 τῆς 1 Μαΐου 1885).

Ἴδού δ' ἐπίσης πῶς ἐξεφράσθη, καθ' ἓν χρόνον ἡμῶν

βουλευτής Κισσάμου ή Α. Έξ. ο τότε Γενικός Διοικητής Κρήτης και πρόεδρος τής Γενικής Συνελεύσεως ευφύεστατος και σοφώτατος Ίω. Σάββα Πασσάς περί τινος αγορευσεως, ήν έποιησάμην έν τή ρηθείση Συνελεύσει κατά τήν ΙΑ' συνεδρίαν αúτης τή 7 Ίουνίου 1885 :

N. Παπαδάκης : Πρίν ή προβώμεν εις τήν συνέχειαν τών επί του προϋπολογισμού εργασιών μας θεωρώ αναγκαιότατον να είπω ελίγα τινά, τó μέν, όπως συμπληρώσω και διασαφήσω τά ύπ' έμου χθές λεχθέντα, τó δέ, όπως εκπληρώσω εύχην, πολλάκις έκφρασθεισαν υπό τής Ύμετέρας Έξοχότητος, του να διαφωτίζωμεν δηλ. αúτην περί έκάστου ζητήματος, αφορώντος τά γενικά συμφέροντα τής Κρήτης : «Imperatorium majestatem non solum armis decoratam, sed etiam legibus oportet esse armatam, ut utrumque tempus et bellorum et pacis recte possit gubernari» ήτοι τó Αυτοκρατορικόν Μεγαλειόν πρέπει να ήναι ου μόνον δι' όπλων κεκοσμημένον, αλλά και διά νόμων όπλισμένον, ίνα έκάτερα περιστασις και ή τών πολέμων και ή τής ειρήνης όρθώς δύνηται να κυβερνάται. Τους θείους τούτους λόγους εύρίσκομεν έν τή εισαγωγή τών Ίουστινιανείων Εισηγήσεων. Νομίζω, ότι και ήμεεις απομιμούμενοι τον Ίουστινιανόν δύναμεθα να είπωμεν, ότι τó μεγαλειόν τής Κρήτης πρέπει να επιδιώκωμεν όχι μόνον διά τών όπλων, αλλά και διά τής βελτιώσεως τής ήμετέρας νομοθεσίας. Άλλά δέν άρκει τούτο, να βελτιώμεν δηλαδή τήν ήμετέραν νομοθεσίαν, αλλά πρέπει και τά πρόσωπα, τά όποια καλοϋνται προς έφαρμογήν του Νόμου, να ίστανται υπεράνω τών ατομικών και κομματικών παθών

Η Α. Έξ. ο Πρόεδρος. Η αγόρευσις του κ. Ν. Παπαδάκη έχει πολλήν τήν αξίαν, διό και αύθις έκ μέρους μου θα προκαλέση όμολογίαν πεποιθήσεων, ή όποια μολονσί

εγένετο, καὶ ἀπαξ ἔτι ἐπαναλαμβανομένη, δὲν θὰ ἐπιφέρῃ βλάβην.

(Ὅρα τὸ ἐπίσημον φύλλον τῆς Γενικῆς Διοικήσεως «Κρήτη» ὑπ' ἀριθμ. 773 τῆς 4 Αὐγούστου 1885).

Ἀμφότεραι αὗται αἱ ἀγορεύσεις τουρκιστί τε καὶ γαλλιστί μεταφρασθεῖσαι ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 396 τῆς 27 Ἰουλίου 1885 φύλλῳ τῆς ἐν Κων)πόλει τότε τουρκιστί τε καὶ γαλλιστί ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «L'Osmanli». (Ὅρα ἐπίσης «Παλιγγενεσίας» φύλλον ὑπ' ἀριθμ. 6370 τῆς 7 Αὐγούστου 1885).

ΙΔ'.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῆ 9 Ἰουλίου 1885.

Ἀριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. 1139}}{\text{Διεκ. 1397}}$

Πρὸς τὸν κ. Ν. Παπαδάκην, δικηγόρον

Κύριε,

Γενομένης τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν Ἐφετῶν κατὰ τὴν ἰδ' συνεδρίασιν τῆς ἄρτι ληξάσης ἰσ' συνόδου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐξελέγητε ἀ' ἀναπληρωτῆς τοῦ τακτικοῦ Ἐφέτου Μ. Γιαννακάκη.

Καίτοι δ' εἰσέτι δὲν ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης τὸ κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως γενομένον ψήφισμα, δι' οὗ ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐκλέγωνται ὡς ἀναπληρωταὶ τῶν Ἐφετῶν δικηγόροι καὶ δικολαβοῦντες-οὐχ ἤττον, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης δυσκολίας περὶ τὴν συγ,

κρότησιν τοῦ Ἐφετείου καθ' ἃς περιστάσεις ἤθελε κωλύε-
σθαι τις τῶν παρ' αὐτῷ δικαστῶν, ἀναγγέλλομεν ἀπὸ
τουοῦδε ὑμῖν τὴν ἐκλογὴν σας ὡς α' ἀναπληρωτοῦ, ἵνα, ὡσαύ-
τως ἢ χρεῖα τὸ καλέσῃ, λαμβάνητε μέρος εἰς τὸ Ἐφετεῖον
ὡς τοιοῦτος.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ὁ ἐπιτροπεύων ἀρχιλογιστὴς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως
ΙΒΡΑΧΗΜ

ΙΕ'.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1885.

Ἀριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. 1685}}{\text{Διεκ. 2115}}$

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Α. Παπαδάκη.

Κύριε,

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. $\frac{1685}{2114}$ καὶ σημερινὴν χρονολογίαν

Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ
διωρίσθητε ἀντεισαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Κρήτης.

Τοῦτο φέρομεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ἵνα ἀναλάβητε τὰ κα-
θήκοντά σας.

Ὁ ἐκπληρῶν χρέη Γενικοῦ Γραμματέως
(Τ.Σ.) Α. Ε. ΚΟΡΑΣΗΣ

Ἴδου τί περὶ τούτου ἔγραψεν ἡ τότε ἐνταῦθα ἐκδιδομένη
ἐφημερίς «Ἄμυνα» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 2 τῆς 14 Σεπτεμ-
βρίου φύλλῳ αὐτῆς : «Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀντεισαγγελεῶς
τῶν Ἐφετῶν διωρίσθη ὁ κ. Νικόλαος Παπαδάκης, βουλευ-
τῆς Κισσάμου. Ὁ διορισμὸς αὐτοῦ, λίαν ἐπιτυχῆς ὢν, κρί-

νεται παρά τῶν πολλῶν μετ' ἐπιδοκιμασίας, καθ' ὅσον ὁ εἰρημένος νέος κέκτηται ἀρκετὴν νοσημοσύνην, ἀξιοθεῖς νομικοῦ πτυχίου μὲ τὸν ἐπίζηλον βαθμὸν *Μίαν καλῶς*, καὶ δεῖξας ἀνεξαρτησίαν χαρακτήρος κατὰ τὸ μικρὸν διάστημα τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ σταδίου. Ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ θέλει δεῖξει τὸν αὐτὸν ἀκέραιον χαρακτήρα σὺν τῷ ἀπαιτουμένῳ ζήλῳ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του».

— Ἡ δὲ «Παλιγγενεσία» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 6401 τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1885 φύλλῳ αὐτῆς ἔγραψε τὰ ἐπόμενα : «Ὁ κ. Νικόλαος Α. Παπαδάκης, βουλευτῆς Κισσάμου, διωρίσθη διὰ Διατάγματος τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης ἀντισταγγελεὺς τῶν ἐν Κρήτῃ Ἐφετῶν. Ὁ διορισμὸς οὗτος ἀρίστην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν παρά τοῖς γινώσκουσι τὸν κ. Παπαδάκην, νέον ἐμβριθῆ καὶ ἄριστα κατηρτισμένον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ Δικαίου, θερμὰ δὲ πάντες οἱ φίλοι πέμπουσιν αὐτῷ συγχαρητήρια, ἐπευχόμενοι αὐτῷ ταχεῖαν τὴν προαγωγὴν καὶ ἐν μείζουσιν ἀξιώμασιν». — Ἀναγινώσκομεν ἐπίσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 37 τῆς 14 Ἰουνίου 1886 φύλλῳ τῆς ῤηθείσης ἐφημερίδος «Ἄμυνα» τὰ ἐπόμενα : «Τῇ ἀξιεπαίνῳ αἰτήσῃ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ Κισσάμου κ. Α. Σκαλίδου, ὡς καὶ τοῦ πρώην βουλευτοῦ αὐτῆς κ. Ν. Παπαδάκη, ἢ Α. Ἐξ. ὁ Γενικὸς Διοικητῆς κ. Ἰω. Σάββα πασσᾶς ἐπροθυμοποιήθη, ὅπως στείλῃ εἰδικὰ πρόσωπα εἰς Κίσσαμον, ἵνα ἐμβολιάσωσι τὰς ἀπείρους ἀγριοχαρουπέας, αἵτινες εὐρίσκονται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, προθυμίαν δεῖξαμένου πρὸς τοῦτο, εἶναι ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου». — Ὁμοίως ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 58 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1886 φύλλῳ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος τὰ ἐπόμενα, ἀφορῶντα σκανδαλώδη τινὰ δίκην : «Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐδικάσθη ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ἐφετείου, ὡς κακουργιοδικεῖον, ὁ χωροφύλαξ Μωραϊτάκης, κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ, διαπραχθέντι ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνάσκησιν

τῶν καθηκόντων του. Τὴν κατηγορίαν ἀνέπτυξεν ὁ παρ' Ἐφέταις ἀντεισαγγελεὺς κ. Παπαδάκης διὰ λόγου εὐ-
γλώττου καὶ πλήρους πειστικότητος, συγκινήσαντος τὸ
ἀκροατήριον, παραστήσας τὰ κακά, ὧν πρόξενος γίνεται ἡ
κακὴ κατάστασις τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἡ ἀνικανότης τῶν
ὀργάνων αὐτῆς».

ΙΣΤ'.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΕΦΟΡΕΙΑ
ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Ἐν Χανίοις τῇ 6 Ἰουνίου 1896.

Ἄριθμ. 411

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Νικόλαον Α. Παπαδάκην.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἡ καθ' ἡμᾶς ἐφορεία διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 ὀδεύον-
τος μηνὸς ἀποφάσεώς της διώρισεν ὑμᾶς μέλος τῆς ἐξετα-
στικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐν Χανίοις ἐλληνικῶν ἐκπαιδευ-
τηρίων.

Ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων διὰ τὴν α' γυμνασιακὴν
τάξιν προσδιωρίσθη ἡ 15 τρέχοντος, διὰ τὸ σχολαρχεῖον ἡ
22 ἰδίου, διὰ τὸ ἐλληνικὸν Τμήμα τοῦ παρθεναγωγείου ἡ
29, καὶ διὰ τὸ πρότυπον δημοτικὸν σχολεῖον ἡ 6 τοῦ ἐπο-
μένου μηνὸς Ἰουλίου.

Παρακαλεῖσθε δέ, ἵνα μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐξετάσεων συν-
εννοούμενος καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν κυρίων συναδέλφων σας
συντάξητε ἀκριβῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν scho-
λείων τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ ὑποβάλητε αὐτὴν πρὸς
τὴν ἐφορείαν.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἰδιαζούσης
ὑπολήψεώς μας.

Ὁ Πρόεδρος
(Τ.Σ.) Δ. ΠΡΩΤΟΣΥΓΓΕΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Ε. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΙΖ΄.

Ἄντεισαγγελεὺς ὢν τῶν Ἐφετῶν συνέταξα καὶ ἐδημο-
σίευσα ἐρμηνείαν τοῦ ἀρθρ. 49 τοῦ παρ' ἡμῖν δικαστικοῦ
ὀργανισμοῦ, ἐν ἧ ἴσως τὸ ἐν τῇ ἐνασχῆσει τῶν τῆς ὑπηρε-
σίας μου καθηκόντων ἀναφυὲν τότε νομικὸν ζήτημα, ἐὰν δη-
λαδῆ ὁ ὑφιστάμενος εἰσαγγελεὺς ὀφείλῃ, καὶ ἐπ' ἀκροατηρίου
ἀγορεύων, νὰ ἐκτελῇ τὴν τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ παραγγε-
λίαν. Τὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπ' ἐμοῦ δοθεῖσαν λύσιν
ἐνέκριναν παμφηφεῖ ἔξοχοι νομομαθεῖς καὶ νομοδιδάσκαλοι ὁ
κ. Κ. Ν. Κωστής, καθηγητῆς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἐν τῷ
Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, καὶ οἱ μακαρίζται Δημήτριος Βάλ-
θης, πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, Ν. Σαρίπολος καὶ Β. Οἰ-
κονομίδης, καθηγηταὶ ἀμφοτέρου τῆς Νομικῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ
Πανεπιστημίῳ. Τὰς πρὸς ἐμὲ ἐπιστολάς τῶν διασῆμων
τούτων νομοιστόρων βλέπει τις ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 29 τῆς
28 Νοεμβρίου 1886 φύλλῳ τῶν «Λευκῶν Ὁρέων», ἐν ᾧ
κατακεχώρισται τὸ ῥηθὲν ἔργον μου.

ΙΗ΄.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῇ 8 Ἀπριλίου 1887.

Ἀριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. 814}}{\text{Διεκ. 947}}$

Πρὸς τὴν κ. Ν. Παπαδάκην, ἀντεισαγγελέα τῶν Ἐφετῶν.

Κύριε ἀντεισαγγελεῦ,

Ἰδόντες, ὅτι κατὰ τὸ εἰκοσάημερον διάστημα τῆς ἐπ'.

ἀδεία ἀπουσίας τοῦ κ. παρ' Ἐφέταις εἰσαγγελέως διηυθύνετε ἐπιμελῶς τὰ τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν, διεξηγήγετε προθύμως τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐξεπληρώσατε ἐν γένει τὰ καθήκοντα ὑμῶν μετὰ ζήλου, ἐκφράζομεν ὑμῖν τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐαρέσκειάν μας.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης.
Κ. ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΘ'.

Ἄντεισαγγελεὺς ὢν τῶν Ἐφετῶν συνέταξα καὶ ἐδημοσίευσα κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1887 στατιστικὴν τῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ Κρήτῃ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ποινικῆς ἡμῶν δικονομίας, ἥτοι ἀπὸ τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1880, μέχρι τέλους τοῦ 1886 διαπραχθέντων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων. Ἰδῶμεν νῦν πῶς ἔκρινεν ἡ δημοσιογραφία τὸ ἔργον μου τοῦτο :

1) «Κατ' αὐτὰς ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. Παπαδάκη, ἀντεισαγγελέως τῶν ἐν Κρήτῃ Ἐφετῶν, εἰς φυλλάδιον στατιστικὴ τῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ Κρήτῃ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ποινικῆς ἡμῶν δικονομίας, ἥτοι ἀπὸ τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1880, μέχρι τέλους τοῦ 1886 διαπραχθέντων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων. Ἡ στατιστικὴ αὕτη συνταχθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βιβλίων τῶν μηνύσεων τῶν παρὰ πλημμελειολόγους Εἰσαγγελιῶν καταδεικνύει τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τῆς ἡμετέρας νήσου. Δίκαιος δὲ ὀφείλεται ἔπαινος τῷ κ. Ν. Α. Παπαδάκῃ διὰ τοὺς κόπους, οὓς κατέβαλε περὶ τὴν σύνταξιν καὶ ἐκτύπωσιν αὐτῆς». (Ἔρα τὸ ὑπ' ἀριθμ. 86 τῆς 16 Μαΐου 1887 φύλλον τῆς « Ἀμύνης »).

2) «Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ ἀκάματος παρ' Ἐφέταις ἀντεισαγγελεὺς κ. Ν. Α. Παπαδάκης ἐδημο-

σίευσε βιβλίον τι σπουδαιότατον, ἐπιγραφόμενον «Στατιστική τῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ Κρήτῃ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ποινικῆς ἡμῶν δικονομίας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1880, μέχρι τέλους τοῦ 1886, διαπραχθέντων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων». Περὶ τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔργου, τὸ ὁποῖον δεικνύει τὴν ὑπομονήν, ἱκανότητα καὶ φιλοπονίαν τοῦ συντάξαντος αὐτὸ κ. ἀντιστασιαγγελέως, θέλομεν προσεχῶς γράψαι πλείονα, ἅτε νῦν μὴ ἔχοντες τὸν ἀπαιτούμενον χῶρον». (Ὅρα τὸ ὑπ' ἀριθμ. 98 τῆς 16 Μαΐου 1887 φύλλον τῶν «Λευκῶν Ὁρέων»).

3) Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐκδοδομένη ἡμερηίς «Ἀχρόπολις» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 1803 τῆς 25 Μαΐου 1887 φύλλῳ αὐτῆς ἐδημοσίευσεν ἄρθρον, ἐπιγραφόμενον «Στατιστικὴ ἐγκλημάτων ἐν Κρήτῃ», ἐν ᾧ ποιεῖται ἀνάλυσις τοῦ ῥηθέντος ἔργου μου καὶ ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα :

«Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν στατιστικὴν τῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ Κρήτῃ διαπραχθέντων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων ἀπὸ τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1880 μέχρι τέλους τοῦ 1886, ἐκδοθεῖσαν ἄρτι ὑπὸ τοῦ κ. Νικολάου Παπαδάκη, ἀντιστασιαγγελέως τῶν ἐν Κρήτῃ Ἐφετῶν, πρὸς μεγάλην αἰσχύνην τῶν παρ' ἡμῖν εἰσαγγελέων καὶ δικαστικῶν Ἀρχῶν, μὴ κατορθωσάντων εἰσέτι, μετὰ πεντηκονταετῆ ἐλευθέρον βίον, νὰ δημοσιεύσωσιν οὐδεμίαν τοιούτου εἰδους στατιστικὴν». Μετὰ τοῦτο ἔπεται ἡ ἀνάλυσις τῆς στατιστικῆς ταύτης.

4) «Στατιστικὴ τῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ Κρήτῃ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἤτοι ἀπὸ τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1880, μέχρι τοῦ 1886 διαπραχθέντων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων ὑπὸ Νικολάου Α. Παπαδάκη, ἀντιστασιαγγελέως τῶν ἐν Κρήτῃ Ἐφετῶν. Ἐν Χανίοις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, 8ον, σελ. 44. Ἡ στατιστικὴ αὕτη δὲν παριστᾷ βέβαια ἀκόμη τοὺς ἀκριβεστάτους ἀριθμοὺς τῶν ἐγκλημάτων,

ἀλλὰ κατὰ προσέγγισιν, διότι τὰ βιβλία τῶν μηνύσεων δὲν ἐτηρήθησαν μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἀκριβείας. Οὐχ ἤττον εἶναι ἔργον μεγάλης εὐσυνειδησίας καὶ δεικνύει τάξιν καὶ ζῆλον ἐπὶ θεμάτων, ἐφ' ὧν ἡμεῖς ἐνταῦθα δὲν ἔχομεν ἀκόμη σχετικῶς τι ἱκανοποιητικὸν τῆς γνώσεως. Εἶναι δὲ καὶ κατὰ μέθοδον λίαν εὐληπτον κατεστρωμένοι οἱ πίνακες. Διὸ ἐπαινοῦμεν τὴν ἐργασίαν ταύτην τοῦ κ. Παπαδάκη». (Ὅρα τὸ ὑπ' ἀριθμ. 147 τῆς 27 Μαΐου 1887 φύλλον τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης «Νέας Ἐφημερίδος»).

5) «ὑπὸ τοῦ ἀντιστασιαγγελέως τῶν ἐν Κρήτῃ Ἐφετῶν κ. Ν. Α. Παπαδάκη ἐξεδόθη εἰς μικρὸν τεῦχος «Στατιστικὴ τῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ Κρήτῃ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ποινικῆς ἡμῶν δικονομίας, ἦτοι ἀπὸ τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1880. μέχρι τέλους τοῦ 1886 διαπραχθέντων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων». Ἡ ἀξία τοῦ τεύχους τούτου δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ κάλλιον, ἐάν τις ἀναλογισθῇ, ὅτι παρὰ πᾶσαν ἀνάγκην ἐν Ἑλλάδι στερούμεθα εἰσέτι τοιαύτης λεπτομεροῦς καὶ ἀκριβοῦς ἐγκληματικῆς στατιστικῆς». (Ὅρα τὸ ὑπ' ἀριθμ. 145 τῆς 25 Μαΐου 1887 φύλλον τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης «Ἐφημερίδος»).

6) «Κατὰ τινὰ στατιστικὴν, δημοσιευθεῖσαν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ φιλοπόνου καὶ διακεκριμένου ἀντιστασιαγγελέως παρὰ τοῖς ἐν Κρήτῃ Ἐφέταις κ. Ν. Α. Παπαδάκη, ἀπὸ τοῦ 1880, ἐποχῆς καθ' ἣν εἰσῆχθη ἐν Κρήτῃ ἡ ποινικὴ ἡμῶν δικονομία, μέχρι τέλους τοῦ 1886, διεπράχθησαν καθ' ὅλην τὴν νῆσον 2,250 κακουργήματα καὶ 11,616 πλημμελήματα». (Ὅρα τὸ ὑπ' ἀριθμ. 89 τῆς 25 Μαΐου 1887 φύλλον τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης τότε ἐφημερίδος «Καθημερινή»).

7) Ἡ ἐφημερίς «Λευκὰ Ὅρη» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 102 τῆς 13 Ἰουνίου 1887 φύλλῳ αὐτῆς ἐδημοσίευσεν καὶ ἐκτενὲς ἀναλυτικὸν ἄρθρον περὶ τῆς ῥηθείσης στατιστικῆς

μου, ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα : « Ἐν φυλλαδίῳ ἐκ
σελ. 43 ὁ ἀξιότιμος ἀντεισαγγελεύς τῶν ἐν Κρήτῃ Ἐφε-
τῶν κ. Νικόλαος Α. Παπαδάκης παρέσχεν ἡμῖν ἀνά-
γνωσμα ἄξιον ἐπισταμένης ἀναγνώσεως. Ἐν αὐτῷ φέροντι
τὸν τίτλον « Στατιστικὴ τῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ Κρήτῃ ἀπὸ τῆς
ισχύος τῆς ποινικῆς δικονομίας διαπραχθέντων κακουρηγη-
μάτων καὶ πλημμελημάτων » ὁ κ. Ν. Παπαδάκης δίδει
ἡμῖν τὴν εἰκόνα, ἐν ἣ ἡ ἡμετέρα κοινωνία διατελεῖ, ἣν πᾶς
κηρόμενος τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν διαπλάσεως ὀφείλει μετὰ
προσοχῆς νὰ μελετήσῃ »

Κ'.

Ἡ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ
ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Ἄριθμ. 823

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Α. Παπαδάκην.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἡ καθ' ἡμᾶς ἐφορεία, ἐρειδομένη ἐπὶ τῶν φιλομούσων
ὑμῶν αἰσθημάτων, διὰ τῆς ὑπὲ ἡμερομηνίαν 31 Μαΐου ἐ.ἐ.
ἀποφάσεώς της διώρισεν ὑμᾶς μέλος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπι-
τροπῆς τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπ' αὐτῆς διευθυνομένων
χριστιανικῶν δημοτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, συναδέλφους δ'
ὑμῶν τοὺς κ.κ. Πέτρον Μανταδάκην καὶ Εὐάγγελον Σα-
κελλαριάδην.

Εὐελπιστοῦσα δ' ὅτι ἀσμένως θέλετε ἀποδεχθῆ τοῦτο
καὶ ὅτι μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐξετάσεων ἀπὸ κοινοῦ θέλετε

υποβάλλει πρὸς αὐτὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν σχολείων, ἐκφράζει ὑμῖν ἐκ τῶν προτέρων τὰς εὐχαριστίας της.

Ἐν Χανίοις τῇ 4 Ἰουνίου 1887.

Ὁ Πρόεδρος
Κυθωνίως καὶ Ἀποκορώνου
(Σ.Τ.) ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

ΚΑ΄.

Ἡ ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΣΥΝΤΗΡΗΤΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

Ἄριθμ. 9

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ν. Πανδούλαν σχολάρχην, Ν. Παπαδάκην ἀντεισαγγελέα τῶν Ἐφετῶν, καὶ Εὐάγγελον Σακελλαριάδην, Ὑποπρόξενον τοῦ Γενικοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου.

Ἡ ἐφορεία τοῦ ἰδιοσυντηρήτου Γυμνασίου Χανίων, ἐρειδομένη εἰς τὰ φιλόμουσα ὑμῶν αἰσθήματα, διώρισεν ὑμᾶς ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐνταῦθα ἰδιοσυντηρήτου Γυμνασίου, τοῦ ὁποίου αἱ ἐξετάσεις ἀρχονται τὴν 28 Ἰουνίου 1887, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2 π.μ. τουρκιστὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς σχολῆς.

Εὐελπιστοῦσα δ' ὅτι ἀσμένως θέλετε ἀποδεχθῆ τὴν ἐντολὴν ταύτην καὶ ὅτι μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐξετάσεων ἀπὸ κοινοῦ θέλετε υποβάλλει πρὸς αὐτὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς σχολῆς ταύτης, ἐκφράζει ὑμῖν ἐκ τῶν προτέρων τὰς εὐχαριστίας της.

Δέχθητε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μας.

Ἐν Χανίοις τῇ 10 Ἰουνίου 1887.

Ἡ Ἐφορεία τοῦ ἰδιοσυντηρήτου Γυμνασίου Χανίων

Γ. Ι. ΚΟΥΝΤΑΚΗΣ

Γ. ΛΑΣΤΙΩΤΗΣ

Κ. Ι. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

ΚΒ'.

Ἀντεισαγγελεῖ ὄντι τῶν Ἐφετῶν ἡ Α. Ἐξ. ὁ τότε Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης Κύριος Κ. Ἀνθόπουλος Πασσᾶς ἀνέθηκέ μοι προσωρινῶς, κενωθείσης τῆς θέσεως τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, καὶ τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως ταύτης, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἐπομένῳ ἐγγράφῳ :

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1887.

Ἀριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. 1917}}{\text{Διεκ. 2320}}$

Πρὸς τὸν Κύριον Νικόλαον Παπαδάκην.

Κύριε,

Κενωθείσης τῆς θέσεως τοῦ παρ' Ἐφέταις Κρήτης εἰσαγγελέως, διωρίσθητε προσωρινῶς εἰς αὐτήν· ἐφ' ᾧ καὶ προσκαλεῖσθε, ἐν ἀναλάβῃτε πάραυτα τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως ταύτης.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης
Κ. ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰδωμεν ἤδη πῶς ἡ δημοσιογραφία ἔκρινε τὸν διορισμὸν τοῦτον :

1) «Ὁ νέος εἰσαγγελεὺς Χανίων.— Μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ προέδρου τῶν Ἐφετῶν Χανίων κ. Λεοντίου Οἰκονόμου καὶ τὸν διορισμὸν εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ τοῦ τέως εἰσαγγελέως κ. Στρατουδάκη, εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ διορίσθη προσωρινῶς ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Ν. Παπαδάκης, ἀνὴρ εὐπαίδευτος καὶ δραστήριος, εὐδόκιμος ὑπηρετῶν». «Ἀκρόπολις» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 1930 τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1887 φύλλῳ αὐτῆς.

2) «Ὡς καὶ τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη, ἀπολυθέντος τοῦ προέδρου τῶν Ἐφετῶν κ. Λεοντίου Οἰκονόμου, διορίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ κ. Ν. Στρατουδάκης, προήχθη δ' εἰς εἰσαγγελέα παρ' Ἐφέταις ὁ τέως ἀντεισαγγελεὺς κ. Ν. Παπαδάκης. Ὁ τε κ. Ν. Στρατουδάκης ὡς καὶ ὁ παρ' Ἐφέταις νέος εἰσαγγελεὺς κ. Ν. Παπαδάκης κρίνονται ὡς ἄνδρες ἐγκρατεῖς μὲν τῆς ἐπιστήμης, ἀμερόληπτοι δὲ τὸν χαρακτῆρα». («Ἐπιθεώρησις» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 284 τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1887 φύλλῳ αὐτῆς).

3) «Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Κρήτης, ὅτι, ἀντικατασταθέντος τοῦ αὐτοῦ προέδρου τῶν Ἐφετῶν κ. Λεοντίου Οἰκονόμου παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως κ. Στρατουδάκη, διορίσθη προσωρινῶς εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν ὁ κάλλιστος καὶ λίαν εὐπαίδευτος νέος κ. Ν. Παπαδάκης. Ἐπικροτοῦμεν εἰς τὴν πράξιν ταύτην τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι οὗτος, ἐκτιμῶν τὴν παρὰ πάντων ὁμολογουμένην ἀξίαν τοῦ κ. Ν. Παπαδάκη, θέλει τὸν διορίσει ὀριστικῶς εἰς τὴν θέσιν ταύτην». («Καθημερινή» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 205 τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1887 φύλλῳ αὐτῆς).

4) Ἡ ἐν Ἡρακλείῳ τότε ἐκδιδομένη ἑφημερίς «Μίνως» ἐδημοσίευσε τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον : «Ὁ νέος Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 340 τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1887 φύλλῳ αὐτῆς : «Ἄγνοοῦντες τὴν παρελ-

θοῦσαν ἐβδομάδα τὰ περὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ κ. Ν. Α. Παπαδάκη εἰς τὴν θέσιν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Κρήτῃ Ἐφετῶν, καὶ νομίζοντες, ὅτι ἀπλῶς ἀνετέθη αὐτῷ ἡ προσωρινὴ διεύθυνσις τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν, ἣν καὶ αὐτοδικαίως ἔδει νὰ καταλάβῃ, εἰσαγγελέως μὴ ὑπάρχοντος, ἀπέσχομεν τοῦ νὰ κάμωμεν μνεῖαν περὶ αὐτοῦ. Ἦδῃ ὅμως, ὅτε ἐν μὲν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἀναφέρεται, ὅτι **διωρίσθη** προσωρινῶς εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, ἐξ ἐπιστολῶν δὲ μαθηάνομεν, ὅτι διωρίσθη μὲν προσωρινῶς, ἀλλ' ἀφεύκτως διορισθήσεται καὶ τακτικὸς καὶ ὅτι ὡς τάχιστα θὰ σταλῇ ἐκ Κων)πολεως ὁ διορισμὸς αὐτοῦ, ἐκ καθήκοντος δημοσιογραφικοῦ σπεύδομεν νὰ ἐπικροτήσωμεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, διορίζουσης τὸν κ. Ν. Παπαδάκην εἰς τὴν σπουδαίαν ταύτην θέσιν. Ὁ κ. Ν. Παπαδάκης ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς μετὰ τοῦ ἐπιζήλου βαθμοῦ *λίαν καλῶς*, καὶ πρὶν ἢ καθέξῃ δημοσίαν τινὰ θέσιν, ὑπηρέτησεν εἰς τὰ κοινὰ ὡς ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων τοῦ τμήματος Χανίων, ὡς τμηματικὸς ἔφορος καὶ ὡς βουλευτὴς Κισσάμου διὰ πρωτοφανοῦς ἐν Κρήτῃ πλειονοψηφίας ἐν ἐπαρχίᾳ μάλιστα, ἐν ἣ τόσαι ἀντίπαλοι μερίδες παλαίουσιν ἐκάστοτε. Μόλις ἔληξεν ἡ σύνοδος τοῦ 1885 πεισθεὶς ὁ τότε Γενικὸς Διοικητὴς Σάββα πασσᾶς κατ' αὐτὴν περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ κ. Παπαδάκη, διώρισεν αὐτὸν ἀντεισαγγελέα τῶν Ἐφετῶν ἀνευ οὐδεμιᾶς συστάσεως καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν πολλοὶ ἦσαν οἱ μνηστῆρες τῆς θέσεως ταύτης, ὑποστηρίζομενοι ὑπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ πολιτικῶν μερίδων, εἴτε ὑπὸ τῆς αὐλῆς.

Κατὰ τὸ διετὲς διάστημα, καθ' ὃ ὑπηρέτησεν οὗτος ὡς ἀντεισαγγελέως, ἀπέδειξεν, ὅτι καλῶς ἐγνώρισε ποίαν θέσιν ἐνεπιστεύθη αὐτῷ ἡ Πολιτεία. Αὐστηρῶς ἐκπληρῶν τὸ καθήκον του, οὔτε τὴν Διοίκησιν, οὔτε οὐδεμίαν τῶν ἰσχυου-

σῶν μερίδων ἐκολάκευσεν. Αἱ ἐκάστοτε ἀγορεύσεις του εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον, αἱ ἐγκύκλιοι καὶ ἡ στατιστικὴ, (περὶ ἧς τοσοῦτος ἐγένετο λόγος εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας), ἅς ἐδημοσίευσεν, εἰσὶ μάρτυρες τῆς θρησκευτικῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντός του.

Ἡ προαγωγή τοῦ κ. Παπαδάκη εἰς τὴν βῆθειαν θέσιν ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ Γενικὴ Διοίκησις, κατανοήσασα τὸ ὑψηλὸν τῆς θέσεως τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν καὶ τὴν οὐχὶ εὐάρεστον κατάστασιν τῶν δικαστηρίων μας καὶ ἀντισταθμίζουσα, ἐν μέρει οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν διὰ τῆς ἀδικωτάτης παύσεως ἐνὸς τῶν μάλιστα ἐξόχων νομικῶν αὐτῶν καὶ δεδοκιμασμένης ἱκανότητος ἀνδρῶν, τοῦ τέως προέδρου τῶν Ἐφετῶν κ. Λεοντίου Οἰκονόμου, ἀπέφασίσεν εὐλόγως νὰ διορίσῃ τοῦλάχιστον ὡς Γενικὸν Εἰσαγγελέα ἄνδρα ἐπὶ διετίαν ἕλην δοκιμασθέντα καὶ καθ' οὐ οὐδ' ἡ ἐλάχιστη ὑπ' οὐδενὸς ἠκούσθη δυσἀρέσκεια. Ἐπιπροσθύντες λοιπὸν εἰς τὸν διορισμὸν τούτου, δικαίως καὶ ἀνταξίως τῆς ἱκανότητός του προαχθέντος, εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ἡ Α. Ἐξ. ὁ Γενικὸς Διοικητὴς θέλει προκαλέσει ἀρμοδίως καὶ τὸν τακτικὸν αὐτοῦ διορισμὸν».

5) Ἡ ἐν Ἡρακλείῳ ἐπίσης κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκδιδομένη ἐφημερίς «Νέα Ἑβδομάς» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 141 τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1887 φύλλῳ αὐτῆς ἐδημοσίευσεν ἄρθρον, ἐπιγραφόμενον : «Αἱ ἐν τῷ Ἐφετείῳ γενόμεναι μεταβολαί», ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα : «Ἐν ταῖς κατωτέρω δημοσιευομέναις εἰδήσεσι βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ὅτι ἀπολυθέντος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τέως προέδρου τῶν Ἐφετῶν κ. Λεοντίου Οἰκονόμου, διωρίσθη ὡς τοιοῦτος ὁ τέως εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν κ. Ν. Στρατουδάκης, προήχθη δ' εἰς εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν ὁ τέως ἀντεισαγγελεὺς κ. Ν. Παπαδάκης.....
Ἄγαθὰς ὡσαύτως τρέφομεν ἐλπίδας καὶ περὶ τοῦ κ. Ν.

Παπαδάκη, τοῦ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν προαχθέντος. Κατὰ τὸ διετὲς διάστημα τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ὡς ἀντεισαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, πολλὰ ἔδωκε δείγματα ἰκανότητος, δραστηριότητος καὶ ζήλου, καίπερ δ' ἐκ τῆς πολιτικῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μεταπηδήσας, κατώρθωσε νὰ μείνῃ ἐκτὸς τῶν ὑπονοιῶν καὶ τῶν προσβολῶν τῶν κομμάτων καὶ νὰ πείσῃ τοὺς πάντας, ὅτι καὶ ἰκανότητα καὶ θέλησιν ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον καὶ μόνον τὸ καθήκον του».

ΚΙ'.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῆ 29 Νοεμβρίου 1887

Ἀριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. 2611}}{\text{Διεκ. 3157}}$

Πρὸς τὸν κ. Ν. Α. Παπαδάκην, εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν.

Κύριε,

Δι' Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος διωρίσθητε ὀριστικῶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ παρ' Ἐφέταις Κρήτης εἰσαγγελέως.

Τοῦτο ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα ἀναλάβητε ὀριστικῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν ἀπὸ σήμερον.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης
Κ. ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνετέθησάν μοι προσωρινῶς τὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν καθήκοντα μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν διωρίσθην ὀριστικῶς εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ἧτοι ἐπὶ τρίμηνον, ἐξεπέλουν ἀμφοτέρων τῶν θέσεων, ἧτοι τοῦ ἀντεισαγγελέως καὶ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, τὰ καθήκοντα.

Ἰδωμεν νῦν πῶς ἡ δημοσιογραφία ἔκρινε καὶ τὸν ὀριστικὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν διορισμόν μου :

1) «Καὶ περὶ μὲν τοῦ ὀριστικῶς διορισθέντος ἤδη κ. Ν. Παπαδάκη ἐξεφράσαμεν ἄλλοτε, ὅτε διορίσθη προσωρινῶς, τὴν ἀνεπηρέαστον γνώμην μας, χαίρομεν δέ, διότι κατὰ τὸ διάστημα, καθ' ὃ ὑπηρέτησεν ὡς προσωρινὸς εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν, ἀντὶ τῆς ἀλλοιώσεως τὴν ἦν περὶ αὐτοῦ ἐξεδηλώσαμεν τότε ἀγαθὴν γνώμην, ἐκράτυνε τούναντίον αὐτὴν διὰ τῆς νοήμονος, ἀμερολήπτου καὶ λίαν περισκεμμένης ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του». («Νέα Ἑβδομάς» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 153 τῆς 6 Δεκεμβρίου 1887 φύλλῳ αὐτῆς).

2) «Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἔμαθε τὸ κοινὸν τοῦ Ἡρακλείου τὸν διορισμόν τοῦ ἐν Χανίοις ἀντεισαγγελέως κ. Ν. Α. Παπαδάκη, ὡς εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν. Διὰ τοῦ διορισμοῦ τούτου ἀμείβεται ἐπαξίως ἡ ἰκανότης τοῦ κ. Ν. Παπαδάκη, ὅστις καὶ ὡς εἰσαγγελεὺς ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ τέως εἰσαγγελέως κ. Στρατουδάκη ἐπεσπάσατο τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, ὡς καὶ τὸν δίκαιον ἔπαινον τῶν πολλῶν, ἀναγνωρισάντων τὴν περὶ τὴν εἰσαγγελικὴν ὑπηρεσίαν ἰδιάζουσαν ἰκανότητά του. Ὅθεν συγχαίροντες τῷ κ. Παπαδάκῃ ἐπὶ τῇ δικαίᾳ ταύτῃ προαγωγῇ του, εὐελπιστοῦμεν, ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἐξακολουθήσῃ, παρέχων ἀείποτε τρανὰ δείγματα τῆς ἐγνωσμένης ἀμεροληψίας καὶ ἰκανότητός του καὶ ὡς εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν». («Μίνως» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 351 τῆς 5 Δεκεμβρίου 1887 φύλλῳ αὐτοῦ).

3) «Μετ' εὐχαριστήσεως ἐμάθομεν τὸν δικαιοτάτον προβιβασμόν εἰς εἰσαγγελέα τῶν ἐν Κρήτῃ Ἐφετῶν τοῦ βέκτου καὶ ἀρίστα νομικῶς κατηρτισμένου κ. Νικ. Παπαδάκη. . . .»

(«Καθημερινή» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 289 τῆς 11 Δεκεμβρίου 1887 φύλλῳ αὐτῆς).

ΚΔ'.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1887.

Ἀριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. 3019}}{\text{Διεκ. 3774}}$

Πρὸς τὸν κ. Ν Παπαδάκην, εἰσαγγελέα τῶν Ἐφειτῶν.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Δὲν διαφεύγει βεβαίως ὑμᾶς, ὅτι πολλοὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ εἰδικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τῆς Νήσου ἀπεδείχθησαν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἑλλειπεῖς καὶ ὅτι πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐκ πείρας παρατηρηθεισῶν ἑλλείψεων αὐτῶν καθίσταται ἐπάναγκες νὰ ἐπενεχθῶσιν εἰς αὐτοὺς ἀπαραίτητοί τινες τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις.

Τοιοῦτοι ἐν παραδείγματι εἰσὶν ὁ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων προσόδων, ὅστις καθιεροὶ σειρὰν ὄλην περιττῶν δικονομικῶν διατυπώσεων, αἵτι ἐς δυσχεραίνουσι μᾶλλον ἀντὶ νὰ διευκολύνωσι τὴν εἰσπραξίν τῶν δημοσίων προσόδων· ὁ δημοτικὸς νόμος, οὗτινος αἱ ἑλλειπέσταται ἐν πολλοῖς διατάξεις μεγάλην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δήμων παραλυσίαν ἐπήνεγκον, ἄκρως ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ συμφέροντα τῶν δημοτῶν· ὁ κανονισμὸς τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις, καὶ παρὰ τὰς εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἰγ' συνόδου τῆς Γενικῆς τῶν Κρητῶν Συνελεύσεως ἐπενεχθείσας τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις, πάλιν ἑλλιπῆς ἐξελέγχεται· ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ ποινικὴ δικονομία καὶ τινες ἄλλοι δικαστικοὶ νόμοι, περιέχοντες διαφο-

ρους ἑλλιπεῖς ἢ συγκεχυμένας διατάξεις, ὧν ἡ τροποποίησις ἢ συμπλήρωσις, συμφώνως πρὸς τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας, θέλει συντελέσει εἰς τὴν ὀμαλωτέραν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν διαφόρων δικαστικῶν Ἄρχων.

Καὶ δὲν ὀκνεῖ μὲν ἡ Γενικὴ Διοίκησις νὰ παρασκευάσῃ τὰναγκαῖα ἐπὶ τούτῳ νομοσχέδια, ὅπως μηδέποτε μέχρι τοῦδε ὤκνησε περὶ τὴν σύνταξιν τοιούτων ἔργων, σειρὰν ὄλην ἀναγκαιοτάτων νομοσχεδίων διὰ πᾶσαν σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως παρασκευάσασα, συμφώνως πρὸς τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῆς, ἔλαβεν ὁμως ὑπὸ ὄψιν, ὅτι διὰ τῆς συνεργασίας καὶ τῆς συμπράξεως ἀνδρῶν συνενοῦντων εἰς τὰς νομικὰς αὐτῶν γνώσεις καὶ τὴν πείραν τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου, τὰ καταρτισθησομενα νομοσχέδια θὰ γείνωσι τελειότερα καὶ μᾶλλον ἱκανοποιητικὰ παρυσιαζομένων διαφόρων ἀναγκῶν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐσχημάτισεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ν. Στρατουδάκη, προέδρου τῶν ἐν Κρήτῃ Ἐφετῶν, ἐπιτροπὴν ἐκ προσώπων τὰνωτέρω προσόντα φερόντων, εἰς ἣν ἐθεώρησε καλὸν ν' ἀναθέσῃ τὴν σύνταξιν τῶν ἀναγκαίων, ὡς εἴρηται, νομοσχεδίων, ὡς μέλη δὲ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐξελεξάμεθα ὑμᾶς καὶ τοὺς κ.κ. Παναγιώτην Ταζεδάκη, Τζεβδὲτ Ἐφέντην, Ἡρακλεῖα Ἰερωνυμάκη, Νεσμῆν Ἐφέντην καὶ Σακῆρ Ἐφέντην.

Τοῦτο ἀναγγέλλοντες ὑμῖν, οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν, ὅτι μετὰ προθυμίας θ' ἀναλάβητε τόσον ὑμεῖς, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπῇ συνάδελφοι ὑμῶν, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατιθεμένης ὑμῖν ἐντολῆς ταύτης, προπαρασκευάζοντες τὰναγκαῖα, ὡς εἴρηται, νομοσχέδια, ἅτινα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῶν δεόν νὰ ὑποβάλλῃ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν διὰ τὰ περαιτέρω.

Φρονοῦμεν ὁμως, ὅτι, ἵνα δυναθῇ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ καθορίσῃ τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν θὰ ἐργασθῇ, εἶναι ἐπάναγκες νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἀπαραίτητος πρὸς τοῦτο συνεννόησις μεταξὺ ἡμῶν καὶ

τῆς ἐπιτροπῆς· ἐφ' ᾧ καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἵνα, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ ἀξιοτίμων συναδέλφων ὑμῶν, ἔλθητε πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν παρ' ἡμῖν καθ' οἷαν δῆποτε ἡμέραν καὶ ὥραν θέλετε.

Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξειδιασμένης ὑπολήψεώς μας.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης
Κ. ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕ'.

Εἰσαγγελεὺς ὢν τῶν ἐν Κρήτῃ Ἐφετῶν, συντάξα καὶ ἐδημοσίευσα κατὰ τὸν Ἰανουάριον 1888 «Στατιστικὴν τῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ Κρήτῃ κατὰ τὸ ἔτος 1887 διαπραχθέντων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων», ἣτις ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς ἀνωτέρω ῥηθείσης στατιστικῆς μου.

ΚΣ'.

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Ἐν Ῥεθύμνῃ τῇ 8 Φεβρουαρίου 1888.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἄσμενοι ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ ἡμέτερος Σύλλογος, ἐκτιμῶν τὰ φιλόμουσα καὶ φιλοπάτριδα ὑμῶν αἰσθήματα, ἐξελέξατο ὑμᾶς ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ ἀντιπρίστέλλον αὐτοῦ μέλος.

Ἐπὶ τούτῳ ἀποστέλλοντες ὑμῖν τὸ προσῆκον Δίπλωμα μετ' ἀντιτύπου κανονισμοῦ πεπεσμέθα, ὅτι θέλετε προθύ-

μως ἐργασθῆ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, ὃν προτίθεται ὁ Σύλλογος οὗτος.

Δέξασθε, Ἀξιότιμε Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξόχου ἡμῶν ὑπολήψεως.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΩΝΣΤ. ΠΕΤΥΧΑΚΗΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΕΜΜ. ΓΕΝΕΡΑΛΗΣ

Τῷ Κυρίῳ Κυρίῳ Ν. Παπαδάκῃ, εἰσαγγελεῖ Ἐφετῶν
Εἰς Χανία.

Θαρσεῖν χρὴ

Ὁ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Ἔτος Α'. Ἀριθμ. $\frac{\text{Μητρ. } 142}{\text{Τάξ. } 15}$

Κατὰ τὸ ε' ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ ἀνέγραψε τὸν ἐν Χανίαις Κύριον Νικόλαον Παπαδάκην μέλος αὐτοῦ ἀντεπιστέλλον.

Ἐν Ῥεθύμνῃ τῇ 22 Φεβρουαρίου 1888.

Ὁ Πρόεδρος
(Σ.Τ.) ΚΩΝΣΤ. ΠΕΤΥΧΑΚΗΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΕΜΜ. ΓΕΝΕΡΑΛΗΣ

ΚΖ'.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίαις τῇ 29 Ἰουνίου 1888.

Ἀριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. } 1098}{\text{Διεκ. } 1413}$

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Παπαδάκην, εἰσαγγελία
τῶν Ἐφετῶν Κρήτης.

Κύριε,

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. $\frac{1098}{1412}$ καὶ σημερινῆν ἡμερομηνίαν

Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχ. τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ μετε-
τέθητε εἰς τὴν θέσιν προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Σφακίων.

Τοῦτο γνωστοποιούμεν ὑμῖν, ἵνα μεταβῆτε καὶ ἀναλάβ-
ητε τὰ καθήκοντά Σας.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
(Σ Τ.) Α. Ε. ΚΟΠΑΞΗΣ

Ὡς βλέπουσιν οἱ κύριοι ἀναγνώσται ἐν τῷ ἐγγράφῳ
τούτῳ, ἐνῶ ἤμην εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν, μετετέθη ἐν τὴν
θέσιν προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τμήματος Σφακίων.
Εἰς τὴν πράξιν ταύτην προέβη ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην
Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης Ν. Σαρτίνσκησ Πασσᾶς θέλων
νὰ ἐφαρμύσῃ ἐν Κρήτῃ τὴν ὀλεθρίαν ἀρχήν, ὅτι οἱ δημό-
σιοι ὑπάλληλοι πρέπει νὰ μετατίθενται, διορίζονται καὶ
παύονται κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐν τῇ Συνελεύσει
πλειονοψηφοῦντος κόμματος, ἀρχήν, ἣτις μεγίστας συμφορὰς
ἐπήνεγκεν εἰς τὸν ἡμέτερον τόπον. Τὴν θέσιν ὅμως ταύτην
δὲν ἀπεδέχθη, ἐφ' ᾧ καὶ ὑπέβαλον τῇ Γενικῇ Διοικήσει τὸ
ἐπόμενον ἐγγράφον :

*Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Γενικὸν Διοικητὴν
Κρήτης Κύριον Ν. Σαρτίνσκησ Πασσᾶν.*

Ἐξοχώτα ε,

Ἀφοῦ ἤδη ἄνευ αἰτίας ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων τῆς
τοῦ εἰσαγγελεῶς τῶν Ἐφετῶν θέσεως, ἣν κατέλαβον τῇ
Ἰψηλῇ Αὐτοκρατορικῇ ἐπινεύσει, οὐδεμίαν ἄλλην ἀποδέ-
χομαι θέσιν, συνεπῶς καὶ τὴν εἰς ἣν μετεθέσατέ με, τὴν
τοῦ προέδρου δῆλον ὅτι τῶν ἐν Σφακίοις Πρωτοδικῶν.

Ἐν Χανίοις τῇ 2 Ἰουλίου 1888.

Ν. Α. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Ἐπὶ τούτῳ ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως

ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 939 τῆς 7 'Ιουλίου 1888 φύλλῳ αὐτῆς ἔγραψε τὰ ἐπόμενα :

«Διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ διωρίσθη πρόεδρος τῶν ἐν Σφακίοις Πρωτοδικῶν ὁ Ἐμμ. Καλλέργης, πρῶτῃν ἀντεισαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν, ἀντὶ τοῦ Νικολάου Α. Παπαδάκη, μὴ ἀποδεχθέντος τὴν θέσιν ταύτην».

Ἰδωμεν ἤδη τί περὶ τούτου εἶπεν ἡ δημοσιογραφία :

« Ἡ Γενικὴ Διοίκησις σημαιοφόρος φατριασμοῦ ; Καὶ λοιπὸν οἱ ὑπάλληλοι θὰ παύωνται καὶ διορίζονται τοῦ λοιποῦ ἀναλόγως τῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν ἐνὸς κόμματος ; Καὶ λοιπὸν δὲν εἶναι πλέον ἡ ἰκανότης, ἡ πείρα, ἡ χρηστότης, ἡ ἀμεροληψία καὶ τὰ λοιπὰ προσόντα, ἅτινα δεόν νὰ κοσμῶσι τοὺς ὑπαλλήλους, ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ συνιστῶσι τὸν διορισμὸν καὶ τὴν διατήρησιν αὐτῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, καὶ δὲν εἶναι πλέον ἡ ἀνικανότης, ἡ ἀνηθικότης, ὁ φατριασμός, ἡ ἀδικία καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια παραπτώματα, ἐκεῖνα, ἅτινα θὰ ἐπιβάλλωσι τὴν παῦσιν τῶν εἰς ταῦτα ἐξοκελλόντων ὑπαλλήλων ; Καὶ λοιπὸν δὲν σημαίνει πλέον τίποτε, ἐὰν ὁ ὑπάλληλος, ἐκπληρῶν τὸ καθῆκόν του, δὲν ἔδωκεν ἀφορμὴν τινα εἰς τὴν προϊστάμενην Ἀρχὴν του, οὔτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐξαρτᾶται δὲ ἡ τύχη του καὶ ἡ τύχη ἐπομένως τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τὰς συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας μιᾶς φατρίας ; Καὶ λοιπὸν ὅλοι πλέον οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κρήτης, διοικητικοί, δικαστικοί, κ.τ.λ., εἶναι συνταγματικοὶ ὑπουργοὶ τῆς πλειονοψηφουσύνης ἐκάστοτε ἐν τῇ Συνελεύσει μερίδος ; » (« Νέα Ἑβδομάς » ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 184 τῆς 10 'Ιουλίου 1888 φύλλῳ αὐτῆς).

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς ῥηθείσης ἐφημερίδος ἀναγινώσκωμεν καὶ τὰ ἐπόμενα ὑπὸ τὸν τίτλον « Τὰ ρουσφέτια » :

« Ἀνάστατος ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία

διὰ διορισμῶν, παύσεων, μεταθέσεων, παραιτήσεων κ.τ.λ.,
περὶ ὧν λεπτομερῆς γίνεται λόγος ἐν τῇ κατωτέρῳ δημο-
σιουομένη ἐκ Χανίων ἀλληλογραφία.
Τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας οὐδόλως ἐπρυτάνευσεν ἐν ταῖς
δικαστικαῖς ταύταις μεταβολαῖς, δὲν ἐξυπηρετήθη δὲ ἡ τὸ
συμφέρον τοῦ κόμματος, ὅπερ ἀπῆτει ἐπὶ πίνακι τὴν κε-
φαλὴν ἀνωτέρων τινῶν δικαστικῶν λειτουργῶν. Καὶ πρώτη
ἡ παῦσις τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν κ. Ν. Παπαδάκη
καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ διὰ τοῦ κ. Μ. Γ. δὲν δύναται
ἢ νὰ χαρακτηρισθῇ τοιοιυτοτρόπως. Ὁ διορισθεὶς δὲν εἶναι
ποσῶς ἀνώτερος κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα τοῦ
παυθέντος καὶ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἴσος αὐτοῦ κατὰ τὴν
ἀμεροληψίαν.»

Ἐν τῷ ῥηθέντι φύλλῳ βλέπομεν καὶ τὰδε ὑπὸ τὸν τί-
τλον «Τὰ συγχαρητήριά μας»: «Εἶναι ἄξιοι θερμοῦν συγ-
χαρητηρίων οἱ κ.κ. Ν. Παπαδάκης, τέως εἰσαγγελεὺς τῶν
Ἐφετῶν, Ἐμμ. Καλλέργης, τέως ἀντεισαγγελεὺς τῶν
Ἐφετῶν, Π. Φούμης, τέως πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν Σφα-
κίων, καὶ Ν. Γιαμαλάκης, τέως ἐφέτης, μὴ ἀποδεχθέντες
τὰς προσενεχθείσας αὐτοῖς δικαστικὰς θέσεις καὶ ἀποδείξαν-
τες διὰ τῆς αὐταπαρνήσεώς των, ὅτι ἔχουσι τὴν φιλοτιμίαν
ἀνωτέραν τοῦ συμφέροντος καὶ ὅτι ὑπηρετοῦσιν ἀρχὰς ὑγιε-
στέρας, ἢ ὅσον ὑπέθεσαν οἱ προσενεγκόντες αὐτοῖς τὰς θέ-
σεις ταύτας.»

ΚΗ'.

Μετατεθεὶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ προέδρου τῶν ἐν Σφακίαις
Πρωτοδικῶν καὶ τὴν θέσιν ταύτην μὴ ἀποδεχθεὶς ἀναδιωρί-
σθην δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Κρήτῃ δικαστηρίοις, ὡς ἐμ-
φαίνεται ἐν τῷ κατωτέρῳ ἐγγράφῳ :

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῇ 30 Νοεμβρίου 1888.

Ἀριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. } 2289}{\text{Διεκ. } 3006}$

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Α. Παπαδάκην.

Κύριε,

Γνωστοποιούμεν ὑμῖν, ὅτι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. $\frac{2289}{3004}$ καὶ

σημερινὴν χρονολογίαν Διατάγματος τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ διωρίσθητε δικηγόρος παρ' ἅπασι τοῖς ἐν Κρήτῃ δικαστηρίοις.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
(Τ.Σ.) Α. Ε. ΚΟΠΑΞΗΣ

Τὸ τοῦ δικηγόρου ἐπάγγελμα ἐξασκῶν, ἐδημοσίευσα κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1889 πραγματείαν, ἐπιγραφομένην «Περὶ αὐτοκτονίας κατὰ τὸν Legrand du Saule». Ἴδού τί περὶ αὐτῆς ἔγραψεν ἡ ἐν Ἀθήναις «Νέα Ἐφημερίς» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 136 τῆς 16 Μαΐου 1889 φύλλῳ αὐτῆς : «Ἐν Ἑρακλείῳ τῆς Κρήτης ἐδημοσιεύθη πραγματεία ἀξία μελέτης περὶ αὐτοκτονίας, ἀποσπασθεῖσα ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας βραβευθεῖσης Ἱατροδικαστικῆς τοῦ κορυφαίου μεταξύ τῶν ἱατροδικαστῶν τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος, τοῦ σοφοῦ Legrand du Saule, καὶ ἐκδιδομένη ὑπὸ Ν. Α. Παπαδάκη, διδάκτορος τοῦ Δικαίου, ἀφορμὴν λαβόντος ἐκ τῶν αὐτοκτονιῶν, αἵτινες ἐσχάτως ἐπισυμβαίνουσιν ἐν Ἑλλάδι δίκην ἐπιδημικῆς νόσου. Εἶναι πολλῆς μελέτης ἀξίον καὶ τὸ θέμα καὶ ἡ πραγματεία τοῦ σοφοῦ Γάλλου».

ΚΘ'.

Τῆ 31 Αὐγούστου 1889 διωρίσθη προσωρινῶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης, ὡς δείκνυται ἐν τῷ ἐπομένῳ ἐγγράφῳ κατὰ τὴν ἐκ τοῦ τουρκικοῦ μετάφρασιν αὐτοῦ :

Ἄξιότιμε κ. Ν. Παπαδάκη.

Γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι διωρίσθητε προσωρινῶς εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς καθ' ἡμᾶς Γενικῆς Διοικήσεως, ἐφ' ᾧ καὶ ἐντελλόμεθα ὑμῖν, ὅπως παραχρῆμα ἀναλάβητε τὰ τῆς θέσεως ταύτης καθήκοντα.

Ἐν Χανίοις τῆ 31 Αὐγούστου 1889.

Ὁ ἑκτακτος Στρατιωτικὸς Διοικητὴς καὶ τοποτηρητὴς
τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης
Σ Α Κ Η Ρ

Ἴδωμεν ἤδη πῶς ἔκρινε καὶ τὸν διορισμὸν τοῦτον ἡ δημοσιογραφία :

Ὁ νέος Γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης.

1) «Πολλὰκις εἶχομεν λάβει ἀφορμὴν ν' ἀναγράψωμεν εὐχαριστίας, ἐρανιζόμενοι εἴτε ἐκ τῶν κρητικῶν ἐφημερίδων, εἴτε ἐξ ἐπιστολῶν καὶ ἀνταποκρίσεων πόσον εὐδόκως ἐπετέλεσεν ὁ κ. Ν. Παπαδάκης τὸ καθήκόν του εἴτε ὡς βουλευτῆς, εἴτε ὡς ἀντεισαγγελεὺς καὶ ὡς εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Κρήτης· αἱ ἀγορεύσεις ἐν τῇ Γενικῇ τῶν Κρητῶν Συνελεύσει, αἱ ἐγκύκλιοι αὐτοῦ ἐπὶ παντὸς ζητήματος, ἀφορῶντος τὴν διόρθωσιν τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, καὶ αἱ ἀγορεύσεις ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Κρήτης ὀμιλοῦσι κάλλιον παντὸς ἄλλου περὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ χαρα-

κτῆρός του. Ὁ κ. Ν. Παπαδάκης, μόλις τριακονταετῆς περίπου, διατελέσας εἰς τὰ ἀνώτερα ἀξιώματα, ἤδη διωρίσθη Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης. Γνωρίζοντες τὸν νέον διδάκτορα τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, γνωρίζοντες δὲ καὶ τὸ σπουδαῖον τῆς θέσεως, εἰς ἣν διωρίσθη, παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ Σακῆρ Πασσᾶς διὰ τοῦ διορισμοῦ τούτου ἐπεδείξατο τὴν ἀπαιτουμένην καὶ ἐμπρέπουσαν εἰς αὐτὸν σύνεσιν περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων τῆς νήσου. Ἦτο ἐπόμενον ἢ «Ἐφημερίς», ἡ τοσάκις ἄλλοτε ἐπαινέσασα τὸν κ. Ν. Παπαδάκην, σήμερον νὰ γράφῃ κατ' αὐτοῦ μόνον καὶ μόνον ἵνα κατηγορήσῃ αὐτόν, ὡς συντελέσαντα εἰς τὴν εἰρήνευσιν τῶν πραγμάτων, ἐνῶ ὄφειλε νὰ ποιήσῃται εὐφημον μνεῖαν διορισμοῦ προσώπου, γνωστοῦ ἤδη καὶ ἀνωτέρου πάσης μομφῆς». («Ἀκρόπολις» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 2633 τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1889 φύλλῳ αὐτῆς).

2) «Μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἤκουσαν πάντες οἱ ἐνταῦθα Κρήτες καὶ ὡς οὗτοι μᾶς πληροφοροῦσι καὶ ἐν Κρήτῃ μετὰ χαρᾶς ἠκούσθη ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Νικολάου Παπαδάκη ὡς Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Διοικήσεως. Ὁ κ. Νικ. Παπαδάκης καὶ ὡς βουλευτῆς καὶ ὡς ἀντιστασιαγγελεὺς καὶ κατόπιν εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Κρήτης ἐπεδείξατο ἀκεραιότητα χαρακτῆρος, ὡς μαρτυροῦσι τὰ πρακτικὰ τῆς Γενικῆς τῶν Κρητῶν Συνελεύσεως καὶ ὁ δικαστικὸς ἐν Κρήτῃ κόσμος». («Ἀθηναϊκὴ» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 5 τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1889 φύλλῳ αὐτῆς).

3) «Ὁ ἐκ Κρήτης διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου ἀγγελθεὶς διορισμὸς τοῦ κ. Νικ. Παπαδάκη, ὡς Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, εὐάρεστον ἐντύπωσιν ἐνεποίησε καὶ ὑπὸ πάντων ἐπεκροτήθη. Ὁ κ. Ν. Παπαδάκης ἐπὶ τριετίαν ὄλην διετέλεσε τὸ πρῶτον ἀντιστασιαγγελεὺς καὶ εἶτα εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Κρήτης, ἢ ἐπιστημο-

νική δ' αὐτοῦ μάθησις καὶ ἡ θρησκευτικὴ εὐλάβεια, μεθ' ἧς ἐξετέλει τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ σπουδαία καθήκοντα, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ ἡ πατριωτικώτατη διαγωγή, ἣν μετέηλε κατὰ τὴν ἐνάσκησιν αὐτῶν, κατέστησαν αὐτὸν ἐκ τῶν μᾶλλον ἀγαπωμένων ὑπαλλήλων, γενικὴ δὲ πεποίθησις ἐσχηματίσθη ἐνταῦθα παρὰ τοῖς Κρησὶ καὶ τοῖς γνωρίζουσιν αὐτόν, ὅτι διὰ τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως δὲν ἠδύνατο νὰ γείνη ἐπιτυχεστέρα ἐκλογή, διότι ὁ κ. Ν. Παπαδάκης ἀριστα, ὡς εἴρηται, κατηρτισμένος ἐπιστημονικῶς καὶ ἐμπορούμενος ἀγῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων, ἀναμφίβολον εἶναι, ὅτι θέλει εὐδοκίμησει ἐν τῇ νέᾳ αὐτοῦ θέσει καὶ θέλει δικαιώσει τὰς ἀγαθὰς πάντων περὶ αὐτοῦ προσδοκίας». («Παλιγγενεσία» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 7645 τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1889 φύλλῳ αὐτῆς).

4) α' Ἀντὶ τοῦ κ. Παλιεράκη, ἀπελθόντος εἰς Ἀθήνας μετὰ τὰς ἀνωμαλίας καὶ ἐπομένως ἀπολυθέντος, διωρίσθη Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης ὁ κ. Νικόλαος Παπαδάκης, πρῶην εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφεσῶν. Καὶ ὁ διορισμὸς οὗτος κρίνεται κοινῶς λίαν ἐπιτυχῆς». («Ὅρα ἰδιαιτέραν ἐκ Χανίων ἀλληλογραφίαν τῆς «Παλιγγενεσίας» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 7642 τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1889 φύλλῳ αὐτῆς).

Λ'.

Μετ' οὐ πολὺ ἐκοινοποιήθη μοι τὸ κατωτέρω παρατιθέμενον τουρκιστὶ συντεταγμένον ἔγγραφον τῆς Μεγάλης Βεζυρίας, ὅπερ ἐν μεταφράσει ἔχει ὡς ἔπεται :

Ἀριθμ. 51

Ἀντίγραφον Βεζυρικῆς Διαταγῆς πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Κρήτης.

Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης, ἀναφέρουσα ὑμῖν, ὅτι ὁ κ.

Παλιεράκης, Χριστιανός (*) Γενικός Γραμματεὺς Κρήτης, ἀναχωρήσας εἰς Ἀθήνας παρὰ τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτῷ ἀδειαν, δὲν ἐπανήλθεν εἰσέτι εἰς τὴν ἔδραν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἐνῶ ἔχει παρέλθῃ ἡ προθεσμία τῆς ἀδείας του, προτείνει, ὅπως ἀπολυθῇ μὲν οὗτος, διορισθῇ δὲ εἰς τὴν θέσιν του ὀριστικῶς ὁ προσωρινῶς ἀναπληρῶν αὐτὸν κ. Νικόλαος Παπαδάκης, τῶς εἰσαγγελεὺς Ἐφεσῶν.

Ἡ πρότασις ὑμῶν αὕτη ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν ἔγκρισιν ἐγένετο δεκτὴ διὰ σχετικοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος, ἐγνωστοποιήθη δὲ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὅθεν παρακαλεῖται ἡ Ὑμετέρα Ἐξουχότης, ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα συμφώνως πρὸς τὸ Ὑψηλὸν Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα.

Τῇ 16 Σαφῆρ 1307 καὶ 30 Σεπτεμβρίου 1889.

Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐγένετο ἡ ἐπομένη τουριστὶ συντεταγμένη παραπομπή, ἣτις ἐν μεταφράσει ἔχει οὕτω :

Ἄριθμ. 73

*Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον κ. Νικόλαον Α. Παπαδάκην,
Γενικὸν Γραμματεὰ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.*

Ἀξιότιμε Κύριε,

Παραπέμπεται ὑμῖν ἐν ἀντιγράφῳ ἡ ἀνωτέρω Διαταγὴ τῆς μεγάλῃς Βεζυρίας, ὅπως λάβῃτε γνῶσιν αὐτῆς.

Ἐν Χανίοις τῇ 29 Σαφῆρ 1307 καὶ 10 Ὀκτωβρίου 1889.

Ὁ ἔκτακτος Στρατιωτικὸς Διοικητὴς καὶ τοποτηρητὴς
τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης

Σ Α Κ Η Ρ

(*) Ἐν Κρήτῃ δύο ὑπῆρχον Γενικοὶ Γραμματεῖς, εἷς Μουσουλμάνο· διὰ τὴν τουρκικὴν καὶ εἷς Χριστιανός διὰ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

ΛΑ'.

Βραδύτερον ἐστάλη μοι καὶ ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀρχιγραμματείας τῶν Ἀνακτόρων Γιλδίξ τὸ κατωτέρω παρατιθέμενον ἐγγραφον Αὐτῆς, ἔχον κατὰ τὴν ἐκ τοῦ τουρκικοῦ μετάφρασιν αὐτοῦ ὡς ἔπεται :

« Ἐπειδὴ ὁ ἐκ τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν Κρήτης ἀποχωρήσας καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς ταύτης Διοικήσεως ἐκτελῶν ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων Ὑψηλῶν καὶ τετιμημένων Κύριος Νικόλαος Παπαδάκης, οὗ αὐξηθήτω ἡ δόξα, κέκτηται τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, παρεχωρήθη αὐτῷ διὰ τοῦ ἐκδοθέντος σχετικοῦ Ὑψηλοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἡ θέσις τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης».

Τῆ 15 Σεφὲρ 1307.

(Ἔπονται αἱ σφραγίδες καὶ λοιπὰ σήματα τοῦ ἐγγράφου τούτου).

ΛΒ'.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῆ 15 Σεπτεμβρίου 1890.

Ἡρὸς τὸν κ. Ν. Α. Παπαδάκην, Γενικὸν Γραμματέα.

Κύριε,

Νομοσχέδιά τινα ὑπὸ τῆς Γενικῆς τῶν Κρητῶν Συνελεύσεως ψηφισθέντα κατὰ τὸ ἔτος 1889 καὶ ὑποβληθέντα ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, εἶχον ἀπορριφθῆ, ὡς ἐμπεριέχοντα διατάξεις τινάς, ἀντιβαίνουσας εἰς τοὺς θεμελιώδεις νόμους τοῦ Κράτους.

Ἡ Γενική Διοίκησις λαβοῦσα τοῦτο ὑπ' ὄψιν κατήρτισεν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπείαν, συγκειμένην ἐξ ὑμῶν, ἐκ τῶν Ἐξοχωτάτου Τζώρτζη Πασσᾶ, Συμβούλου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης, καὶ τῶν κ. κ. Ἴτζετ Ἐφέντη, Γενικοῦ Γραμματέως, Ἰσμαήλ Ἐφέντη Κουγρουμπτζηζαδέ, Γενικοῦ Διοικητικοῦ Συμβούλου, Ἐμίν Βέη, Ἀρχιλογιστοῦ Κρήτης, Μιχαήλ Γιαννακάκη, εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, Ν. Στρατουδάκη, προέδρου τῶν Ἐφετῶν, Ὄσμάν Ἐφέντη Γραντάκη, διευθυντοῦ τοῦ Κοινοφελοῦς Ταμείου, Παναγιώτου Ταζεδάκη, ἀντεισαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, Ἀχμέτ Ἐφέντη, λογιστοῦ τοῦ ἐβκαφίου, Μεχμέτ Ἀτίφ Ἐφέντη Πετεινάκη, Τζεβδέτ Ἐφέντη Λαγουδάκη, Ἀχμέτ Βέη Βεχρτβεηζαδέ, Μεχμέτ Βέη Σπαθάκη, ἐφέτου, καὶ Χαραλάμπους Πωλογεωργάκη, ὡς μελῶν, πρὸς δὲ ἐκ τῶν κυρίων Ἀβραάμ Δευκόχειρος, μεταφραστοῦ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, Γεωργίου Ι. Καλαϊσάκη, γραμματέως τοῦ Γενικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ Λαμῆ Ἐφέντη, γραμματέως τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν, ὡς γραμματέων.

Ἡ ἐπιτροπεία αὕτη ὑπὸ τὴν ἡμετέραν προεδρίαν θὰ ἐξελέγῃ, κατὰ πᾶσαν τετάρτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος συνεδριάζουσα, ὅσα νομοσχέδια συνετάχθησαν ἤδη ἢ συνταχθήσονται κατὰ τὰς ἐν ταῖς σχετικαῖς διαταγαῖς τῆς Μεγάλης Βεζυρίας ὑποδεικνυόμενας παρατηρήσεις καὶ ἐπεξηγήσεις ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἄρθρων τῶν προμνημονευθέντων νομοσχεδίων.

Ἐπειδὴ δὲ διωρίσθητε καὶ ὑμεῖς μέλος τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπείας, παρακαλεῖσθε, ἵνα ἀναλάβητε τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, λαμβάνοντες μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπείας ταύτης ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης.

Ὁ ἔκτακτος Στρατιωτικὸς Διοικητὴς καὶ τοποτηρητὴς
τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης

TZEBAT

ΛΓ'.

Τῇ 19 Δεκεμβρίου 1890 διωρίσθην μέλος τῆς ἐπὶ τῶν βιογραφιῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς Νήσου ἡμῶν ἐπιτροπείας καὶ τῇ 14 Νοεμβρίου 1891 ἀνετέθη ἐμοὶ τε καὶ τῷ κ. Ἀβραάμ. Λευκόχειρι, μεταφραστῇ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, ἡ λογακρισία τῶν ἐν Χανίοις ἐκδιδόμενων ἐλληνικῶν ἐφημεριδῶν, ἧς βραδύτερον παρητήθην.

ΛΔ'.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῇ 12 Μαΐου 1892

Ἀριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. 462}}{\text{Διεκ. 670}}$

Πρὸς τὸν κ. Ν. Α. Παπαδάκην, Ἀρχιγραμματέα τῆς
Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης.

Κύριε,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν, ἐν τῇ ἡ δημοσία ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν ἐκπαίδευσις εὐρίσκεται, ἀπηθύναμεν κατὰ τὸν Δεκέμβριον λήξαντος ἔτους τὴν ὑπ' ἀριθμ. 27 ἐγκύκλιον ἡμῶν πρὸς τὰς Διοικητικὰς τοῦ τόπου Ἀρχάς, δι' ἧς ἐντελλόμεθα αὐταῖς, ὅπως προκαλέσωσι παρὰ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν τμηματικῶν ἐφορειῶν ἐκθέσεις, περιεχούσας α') τὰ εἰλικρινῆ ἐκεῖνα μέτρα, τὰ ὁποῖα, ὄντα ἀπηλλαγμένα πάσης κομματικῆς βλέψεως καὶ ὀπισθοβουλίας καὶ ἐπὶ μόνῃ τῆς εὐθύτητος καὶ φιλοπατρίας στηριζόμενα, εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι πρὸς καταπολέμησιν τῆς σπατάλης

τῶν ὑπὲρ τῆς παιδείας δαπανωμένων χρημάτων, β') τὰς ἐπικρατούσας ἰδέας ὡς πρὸς τὸν πολλαπλασιασμὸν καὶ τὴν τελειοποίησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων, μεθ' ἧς ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰς ἐκθέσεις ταύτας πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Ἦδη δέ, ὅτε ἐλάβομεν τὰς, ὡς εἴρηται, ἐκθέσεις, συνεστήσαμεν ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἐξ ὑμῶν, καὶ τῶν κυρίων Ἰωάννου Ἠσυχάκη, Κ. Μ. Φούμη καὶ Ι. Γ. Παπαδάκη, ὅπως μελετήσῃ ἐπισταμένως αὐτὰς καὶ ὑποβάλῃ ἡμῖν εἴτα τὴν γνώμην αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ταῦτα γνωρίζοντες ὑμῖν, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως ἐπιληφθῆτε τῆς ἐργασίας ταύτης καθ' ὃν χρόνον ἠθέλητε πρὸς τοῦτο εἰδοποιηθῆ.

Ἐπὶ τούτοις δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξόχου ὑπολήψεως ἡμῶν.

Ὁ τοποτηρητὴς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης
ΜΑΧΜΟΥΤ

ΛΕ'.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἄριθμ. 122

Ἐλλογιμώτατε Ἀρχιεραγματεῦ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης.

Υἱὲ ἐν Χριστῷ λίαν ἀγαπητὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, Κύριε Νικόλαε Παπαδάκη. Τὴν Ὑμετέραν πεφιλημένην Ἡμῖν ἐλλογιμότητα ἀπὸ καρδίας εὐχόμενοι πατρικῶς εὐλογοῦμεν.

Πολλὴν καὶ πρότερον ἀναφέροντες περὶ Σοῦ τὴν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἐπὶ τοῖς εὐσεβέσι πόνοις Σου ὑπὲρ τῆς Γερασμιωτάτης τῶν Ἐκκλησιῶν Μητρός, ἐν παραμυθία καὶ χαρᾷ ἔγνωμεν καὶ νῦν ὅσον συνέδραμες εἰς τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τῶν Ἡμετέρων ἀγώνων ὑπὲρ τῶν ἐν Κρήτῃ συμφερόντων τοῦ Παναγίου Τάφου.

Τιμῶντες οὖν τὸ ἔργον Σου τῆς εὐσεβείας καὶ ὄσσην ἐπὶ τούτῳ οἰδὲ Σοὶ χάριν ἢ καθ' Ἡμᾶς Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία ἐνδεικνύμενοι, ἀνηγορεύσαμεν Σε Σταυροφόρον καὶ Πρόμαχον τοῦ Παναγίου Τάφου, Πατριαρχικῆ καὶ Συνοδικῆ ἐγκρίσει, καὶ ἐδώρησάμεθά Σοι τμήμα γνήσιον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιῦ Σταυροῦ, ἐφ' οὗ ὑψωθείς ὁ Θεάνθρωπος λυτρωτῆς πάντας ἡμᾶς πρὸς Ἐαυτὸν εἴλκυσε καὶ ἐκ Γῆς εἰς Οὐρανούς μετέστησε, κληρονόμους ἀναδείξας Βασιλείας Αἰωνίου.

Τὸ ὑπέριμον οὖν δῶρον τοῦτο ἐν χρυσῷ Σταυρῷ μετὰ Πατριαρχικοῦ Διπλώματος ἀποστέλλοντές Σοι διὰ τοῦ κομίζοντος τὰ πατρικὰ Ἡμῶν ταῦτα Γράμματα Ὅσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου καὶ Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Κρήτῃ, Κυρίου Μελετίου, εὐχόμεθα μὲν καὶ εὐλογοῦμέν Σε ἐξ ὅλης καρδίας, ἀγαπητὲ ἐν Κυρίῳ Υἱέ, δεόμεθα δὲ τοῦ Σωτῆρος ἐπιχέαι ἐπὶ Σέ τε καὶ τὸν τιμιώτατόν Σου Οἶκον πλοῦσια τὰ ἐλέη Αὐτοῦ καὶ ἀναδεῖξαι Σοὶ τὸ ἀήττητον τῆς χάριτος Αὐτοῦ τρόπαιον, ἀγιασμοῦ δῶρον, κατ' ἐχθρῶν ὀρατῶν τε καὶ ἀοράτων ἀσφαλὲς ὄπλον, σκέπην ἀρραγῆ κατ' ἐναντίων συμπτωμάτων, ἀφετηρίαν εἰς πρόοδον ἐν ἀρετῇ καὶ πηγὴν θείων Εὐλογιῶν. Ἀμήν.

Ἐπευχόμενοι δ' ἐπὶ τούτοις, ὅπως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι συνεχεῖς ἔχη ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία τὰς αἰτίας τοῦ δοξάζειν ἐπὶ Σοὶ τὸν Κύριον καὶ δαφιλεῖς τὰς εὐχαριστίας ἀποδιδόναι Σοι, ὡς ἐπαξίως συνηριθμημένῳ ἐν τῇ σεπτῇ χορείᾳ τῶν

προμάχων τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐπικαλούμεθα αὐθις ἐπὶ
Σε πλουσίας τὰς ἄνωθεν δωρεάς.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ 1892 Φεβρουαρίου 3.

Ὁ Ἱεροσολύμων ἐν Χριστῷ διάπυρος Εὐχέτης
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἄριθμ. 14

Ἡ Μετριοτης Ἡμῶν τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν εὐσέβειαν τι-
μῶντες τοῦ ἐν Χριστῷ περισπουδάστου Ἡμῶν Υἱοῦ, Ἐλ-
λογιμωτάτου Κυρίου Νικολάου Παπαδάκη, Ἀρχιγραμμα-
τέως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης, καὶ τὸν εὐλαβῆ Αὐ-
τοῦ ζῆλον ὑπὲρ τε τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ὑπὲρ τῆς
Ἀγιοτάτης τῶν Ἐκκλησιῶν Μητρὸς ἀμείβοντες, δωρού-
μεθα Αὐτῷ τμῆμα γνήσιον τοῦ Τιμίου Εὐλοῦ τοῦ Ζωοποιῦ
Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος Ἡμῶν Χριστοῦ, ἐντεθησαυρισμένον
ἐν Σταυρῷ Χρυσῷ, ὃν, καθ' Ἡμετέραν ἐπευλογίαν, δι-
καιούται ὡς Σταυροφόρος τοῦ Παναγίου Τάφου φέρειν ἐπὶ
τῷ στήθει εἰς ἁγιασμὸν καὶ ἀντίληψιν καὶ σκέπην κατὰ παν-
τὸς ἐναντίου συμπτώματος.

Εἰς πίστῳσιν οὖν τούτων καὶ βεβαίωσιν ἀπολέλυται τῇ
Αὐτοῦ Ἐλλογιμότητι, τῷ Ἀρχιγραμματεῖ τῆς Γενικῆς
Διοικήσεως Κρήτης Κυρίῳ Νικολάῳ Παπαδάκη, τὸ ἐνουπό-
γραφον τοῦτο καὶ ἐνσφράγιστον Πατριαρχικὸν Ἡμῶν
Γράμμα.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ 1892 Φεβρουαρίου 3.

Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων
(Τ.Σ.) ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ἀποφαίνεται

ΛΣ'.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΙΜΩΝ

Ἀριθμ. 171

Εὐγενέστατε Γενικὲ Γραμματεῦ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης, Γιὲ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὲ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος Κυριε Νικόλαε Α. Παπαδάκη.

Τὴν Ὑμετέραν πεφιλημένην Ἡμῶν Εὐγένειαν ἀπὸ καρδίας εὐχόμενοι πατρικῶς εὐλογοῦμεν.

Αἶνον ἀναπέμποντες τῷ Κυρίῳ Ἡμῶν καὶ Θεῷ, ὅτι ἄσβεστος θάλλεται ἐν τῇ εὐσεβεῖ καρδίᾳ τῆς Ὑμετέρας Εὐγενείας ὁ πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον ζήλος, ἄσμενοι ἤχομεν ἀπαντήσοντες εἰς τὰς ἐπιστολάς Αὐτῆς, τὰς ἀπὸ 22 τοῦ παρελθόντος καὶ ἀπὸ 5 τοῦ ἤδη φθίνοντος μηνός, ἅσπερ ἀγάπῃ ἐδεξάμεθά τε καὶ ἀνέγνωμεν.

Πρῶτον μὲν οὖν εὐχαριστοῦμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Εὐγενείᾳ ἐφ' ἣ περ ἐνδείκνυται λυσιτελεῖ ἐκάστοτε μερίμνη ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ἐν Κρήτῃ συμφερόντων τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ δι' ὃν καταβάλλει ὑπὲρ αὐτῶν καλὸν ἀγῶνα. Εἶτα δ' ἀξιοῦμεν, ἵνα, μετὰ τὴν ῥύθμισιν τῶν κατὰ τὴν δίκην πρὸς τὸν τέως ἐκμισθωτὴν καὶ μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ κτηματολογίου, (*) συντελέσῃ καὶ εἰς ἔγκαιρον εἰσπραξίν τῶν ἔτι ὀφειλομένων

(*) Μὴ ὑπάρχοντος κτηματολογίου τῶν ἐν Κρήτῃ ἀγιοταφικῶν κτημάτων, ἀτρυτούς κατέβαλον κόπου, καὶ μάχθους πρὸς σύνταξιν τοιαύτου ἔργου, ὅπερ καὶ περιεβλήθη τὸν τύπον ἐπιτήμου ἐγγράφου, ἱκανῶς οὕτως ἐξασφαλισθέντων τῶν συμφερόντων τοῦ Παναγίου Τάφου. Πόσον εἰργάσθη ἐν τὴν κατάρτισιν τοῦ ἐν λόγῳ κτηματολογίου, τοῦτο καλῶς οἶδε καὶ ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Ἐξαρχος ἐν Κρήτῃ τοῦ Παναγίου Τάφου Ὁσιολογιώτατος Κύριος Μελέτιος καὶ τὸ Σεβαστὸν Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ὅπερ καὶ εὐχαριστίας ἐκφράζει μοι ἐπὶ τούτῳ διὰ τοῦ ἀνωτέρου ἐγγράφου Αὐτοῦ.

ἀπὸ τῆς ἐπιβεβλημένης τῷ εἰρημένῳ ἐκμισθωτῇ ἀποζημιώσεως. Διὰ γὰρ τοῦ ποσοῦ τούτου μετριάσθησεται πῶς τὸ κεφάλαιον τῶν ὑπερόγκων δαπανῶν, ὧν αἰτία ἐγένετο τῷ Ἱερῷ Κοινῷ τοῦ Παναγίου Τάφου ἡ μακρὰ ἐκεῖνη διαφορά, ἀφ' ἧς μετὰ τσαῦτα ἔτη μόλις ἀπήλλακται ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία τῇ κραταιᾷ προστασίᾳ τῆς Ὑψηλῆς Κυβερνήσεως καὶ τῇ εὐσεβείᾳ τέχνων Αὐτῆς τιμιωτάτων.

Ἐν τοῖς τέκνοις τούτοις δικαίως συναριθμοῦντες καὶ τὴν Ὑμετέραν Εὐγένειαν, μετὰ χαρᾶς ἐδεξάμεθα καὶ εὐλογήσαμεν τὴν φωτογραφικὴν Αὐτῆς εἰκόνα, (1) ἐπευξάμενοι Αὐτῇ τὰ βέλτιστα παρὰ Κυρίου.

Περὶ τοῦ κτηματολογίου καὶ τῶν φύλλων (2) τῆς τε ἐπισήμου ἐφημερίδος «Κρήτης» καὶ τῆς ἡμιεπισήμου «Μεσογείου» ἐγράψαμεν δεόντως τῷ τέως Ἡμετέρῳ ἐν Κρήτῃ Ἐπιτρόπῳ καὶ Ἐξάρχῳ τοῦ Παναγίου Τάφου, Ἀρχιμανδρίτῃ Κυρίῳ Μελετίῳ, διαβιβάζοντες ἅμα δι' αὐτοῦ τὰς Ἡμῶν εὐχαριστίας τῇ Ὑμετέρᾳ Εὐγενείᾳ.

Τὰς δ' εὐχαριστίας ταύτας ἐπαναλαμβάνοντες κἀνταῦθα, εὐχόμεθα αὐθις καὶ εὐλογοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Εὐγένειαν καὶ αἰτούμεθα ἐπ' Αὐτῆς πλουσίαν τὴν χάριν τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ 1893 Φεβρουαρίου 23.

Ὁ Ἱεροσολύμων ἐν Χριστῷ διάπυρος Εὐχέτης
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

(1) Τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Μακαριότητος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Γερασίμου, τοῦ σοφῶς ἐκείνου καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένου ἀνδρός, οὗ ὁ πρόωρος θάνατος δυσαναπλήρωτον κατέλιπε κενὸν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ὀρθοδόξων ἱεραρχῶν, πέμψαντός μοι διὰ τοῦ Ἐξάρχου Ὀσιολογιωτάτου Μελετίου τὴν φωτογραφικὴν Του εἰκόνα, εἰς σχῆμα μέγα, καὶ ἐκφράσαντός μοι τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως κἀγὼ πέμψω Αὐτῷ τὴν ἐμὴν, συνεμορφώθην πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν Του ταύτην, ἐφ' ᾗ καὶ αἱ ἐν τῷ ἄνωτέρῳ ἐγγράφῳ εὐχαὶ Αὐτοῦ καὶ εὐλογίαι πρὸς με.

(2) Διὰ τῶν φύλλων τούτων, ὧν μνεῖα ἐν τῷ ἄνωτέρῳ ἐγγράφῳ γίνεται, ἀνηγγέλθη ἐπισήμως ἡ τοῦ κτηματολογίου ἀποπεράτωσις

ΛΖ΄.

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΪΩ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀριθμ. Διεκπ. 103

Ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 17 Μαΐου 1893.

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον κ. Νικόλαον Α. Παπαδάκην,
Ἀρχιγραμματέα τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Εὐχαρίστως γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίαν
τῆς Κοσμητείας τὴν γενομένην τῇ 12 τρέχοντος ἐξελέγητε
τακτικὸς ἐταῖρος τοῦ Συλλόγου.

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΣ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς
(Σ Τ.) Σ. ΞΑΝΘΟΥΔΙΑΗΣ

ΛΗ΄.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΚΡΗΤΗΣ

Ἐν Χανίοις τῇ 17 Ἰουνίου 1895.

Ἀριθμ. $\frac{\text{Πρωτ. } 631}{\text{Διεκ. } 872}$

Πρὸς τὸν κ. Ν. Α. Παπαδάκην, Γεν. Γραμματέα.

Κύριε,

Ἡ Γενικὴ τῶν Κρητῶν Συνέλευσις κατὰ τὴν 10^ν συν-
εδρίαν αὐτῆς τῆς 11 Μαΐου ἐ.ε. ἀπεφάσισεν, ὅπως καταρ-
τισθῆ ὑπὸ τὴν ἐμὴν προεδρίαν ἐπιτροπὴ νομοπαρασκευαστικῆ,

ἡ ὁποία ν' ἀναθεωρήσῃ συστηματικῶς πάντας τοὺς ἐν ἰσχύϊ δικαστικοὺς νόμους τῆς νήσου καὶ προτείνῃ τὰς μεταρρυθμίσεις καὶ μεταβολάς, τὰς ὁποίας ἤθελε κρίνει ἐπενεκτέας ἐπ' αὐτῶν, συντάπτουσα πρὸς τοῦτο τὰ κατάλληλα νομοσχέδια καὶ δημοσιεύουσα ταῦτα πρὸ τῆς προσεχοῦς συνόδου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ λάβωσιν ἐγκαίρως γνῶσιν αὐτῶν πάντες οἱ ἀρμόδιοι.

Ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἡ Συνέλευσις ὥρισε τὸν κ. πρόεδρον καὶ εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν καὶ τοὺς νομομαθεῖς κυρίους Ἐλευθέριον Βενιζέλον, Γ. Πλουμίδην, Χ. Παυλογεωργάκην, Πέτρον Φούμην, Νεσιμῆ Ἐφέντην Φαρφουράκην, Σαλῆ Ἀγαζαδὲ καὶ ὅσα ἄλλα πρόσωπα ἡμεῖς ἠθέλομεν ὀρίσει. Ἐκτελοῦντες νῦν τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ χρώμενοι τῷ δικαίωματι, ὅπερ ἐχορήγησεν ἡμῖν αὐτῇ, ὥρισαμεν ὡς μέλη τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπῆς καὶ ὑμᾶς, ὡς καὶ τὸν Μεχμέτ Ἐφέντην Πετεινάκην, ἐφέτην.

Τοῦτο φέροντες εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ἐντελλόμεθα ὑμῖν, ἵνα μετὰ τῶν ῥηθέντων συναδέλφων ὑμῶν προβῆτε, ὅταν εἰδοποιηθῆτε, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ταύτης.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης
Α. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗΣ

ΛΘ'.

Κατὰ τὸ προπαραλθὸν ἔτος, ὅτε ἀφίκετο ἐνταῦθα ἡ δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ, ἣτις, κατὰ τὸ ἀρθρ. 10ον τοῦ Νέου Ὁργανισμοῦ Κρήτης, ἔδει νὰ μελετήσῃ τὰς εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς δικαιοσύνης εἰσακτέας μεταρρυθμίσεις, συντάξα

εκτενές «*ὑπόμνημα* (1) *περὶ τῶν διαφορῶν ἐν Κρήτῃ ἰσχυρόντων δικαστικῶν συστημάτων ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1868, μέχρι σήμερον*», διαιρούμενον εἰς τέσσαρα κεφάλαια καὶ οὗ ὁ πρόλογος ἔχει, ὡς ἔπεται :

«*Κατὰ τὴν τετάρτην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἀποδίδοντές μοι ἐν τῷ γραφείῳ μου τὴν ἣν εἶχον ποιήσει αὐτοῖς ἐπίσκεψιν οἱ κ.κ. Gazay, Γενικός τῆς Γαλλίας Πρόξενος ἐν Κων(πόλει, καὶ Alvarez, Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας ἐν Βεγγάζῃ, μέλη δὲ ἀμφότεροι τῆς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐζήτησάν μοι διαφορὰς πληροφορίας περὶ τῶν δικαστικῶν πραγμάτων τῆς νήσου ἡμῶν, ἅμα δὲ μοι εἶπον, ὅτι θέλουσι βραδύτερόν με προσκαλέσῃ παρὰ τῆ δικαστικῆ ἐπιτροπῇ καὶ μοι ζητήσῃ μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν τὰς δεούσας πληροφορίας περὶ τοῦ δικαστικοῦ ζητήματος. Εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην αὐτῶν ἀνταποκρινόμενος, ἐθεώρησα καταλληλότερον, ὅπως τὰς ἐν λόγῳ πληροφορίας δώσω αὐτοῖς διὰ τοῦ κατωτέρω ὑπομνήματος.*

Εἶτα εἰς τὸν κ. Σκαλτσούνην, ἐκφράσαντά μοι τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως δώσω καὶ ἐκεῖνῳ ἀντίγραφον τοῦ ῥηθέντος ὑπομνήματος, ἐπέδωκα αὐτῷ τοιοῦτο. (2)

Ἐν Χανίοις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1896.

Ν. Α. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ»

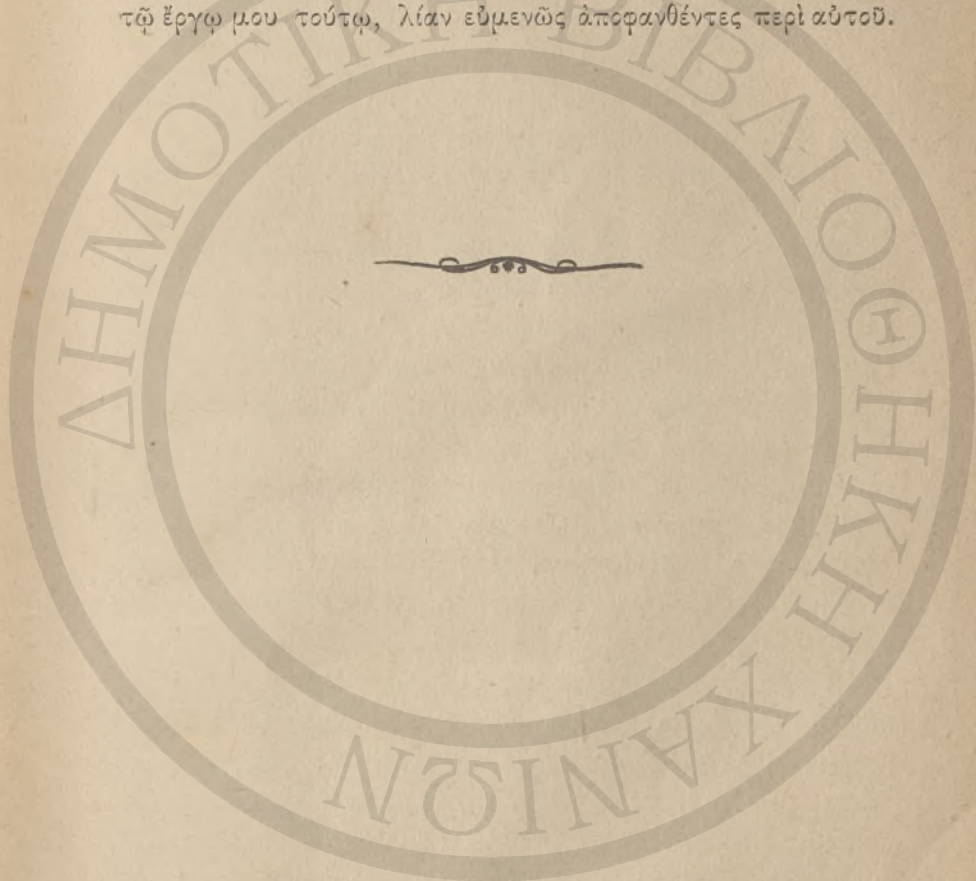
Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο παρέδωκαν παράχρημα οἱ κ.κ. Gazay καὶ Alvarez εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ ἐνταῦθα Ἴταλικοῦ Προξενείου κ. Φέλιξ Ρεττόρε, νέον ἀρίστα γνωρίζοντα τὴν τε ἑλληνικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ὅπως ποιήσῃται

(1) Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἐπιυλάσσομαι νὰ δημοσιεύσω βραδύτερον.

(2) Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἐπέδωθη τοῖς μὲν κ.κ. Gazay καὶ Alvarez τῇ 11 Δεκεμβρίου 1896, τῇ δὲ κ. Σκαλτσούνῃ τῇ 16 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους.

ἀκριβῆ μεταφρασιν αὐτοῦ εἰς τὸ γαλλικόν, τοῦθ' ὅπερ καὶ
ἔπραξε λίαν ἐπιτυχῶς.

Οἱ κ.κ. Gazay καὶ Alvarez λαβόντες παρά τοῦ κ. Ρετ-
τόρε τὴν μετάφρασιν τοῦ ῥηθέντος ὑπομνήματος καὶ μελε-
τήσαντες τοῦτο, μετέβησαν εἰς τὸ γραφεῖόν μου καὶ μοι
ἐξέφρασαν τὰς τε εὐχαριστίας καὶ τὰ συγχαρητήριά των ἐπὶ
τῷ ἔργῳ μου τούτῳ, λίαν εὐμενῶς ἀποφανθέντες περὶ αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

«Le monde est plein d'ingrats :
on vit avec des ingrats, on travaille
pour des ingrats, et l'on a toujours
affaire à des ingrats». (*)

Ὁμίλησα ἤδη ἐν τῷ προηγουμένῳ Κεφαλαίῳ περὶ τε τῶν ἔργων μου καὶ περὶ τῶν ἀξιωματῶν, δι' ὧν ἡ τε Πολιτεία καὶ ἡ Μητήρ τῶν Ἑκκλησιῶν, ὡς καὶ ὁ Κρητικὸς λαός, ἐτίμησάν με, ἐξετάσωμεν δὲ ἄν καὶ τὰς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν τῆς νήσου ἡμῶν πράξεις μου, ὅπως οὕτως οἱ κύριοι ἀναγνώσται δυνηθῶσιν ἀσφαλῶς νὰ κρίνωσιν, ἐὰν ἡ μὴ τυγχάνω ἀξιόμειπτος, ὡς εὐάριθμοι συμπατριῶταί μου μὲ ἐθεώρησαν, μόνον καὶ μόνον, διότι παρέμεινα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἃς ἐξετάσωμεν, λέγω, τὰ κακά, ὧν παραίτιος ἐγενόμην, παραμείνας ἐνταῦθα, μὴ ἐγκαταλιπὼν τὴν θέσιν μου.

Ἀναχωρήσας ἐκ Χαλέπας, ἐν ἣ ὡς γνωστὸν κατόκου, καθ' ἣν ἡμέραν αὕτη τέλεον ὑπὸ τε τῶν Κυρίων Προξένων καὶ τῶν χριστιανῶν ἐν γένει ἐγκατελείφθη, ἤτοι τῇ 1 Φεβρουαρίου 1897, μετέβην εἰς Χανία, ὅτε καπνοὺς ἔτι ἀνέειδον αἱ πυρποληθεῖσαι συνοικίαι. Ἐν Χανίοις διαμένων δὲν δύναμαι ἢ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου τῇ τότε Πολιτικῇ καὶ Στρατιωτικῇ Διοικήσει καὶ τῇ Αὐτοῦ Ἐξοχό-

(*) « Ὁ κόσμος εἶναι πλήρης ἀχαρίστων· εἴ τις μετ' ἀχαρίστων, ἐργάζεται δι' ἀχαρίστους, καὶ ἔχει νὰ κάμνη πάντοτε μετ' ἀχαρίστους ».

τησι τῷ Ὑπασπιστῇ τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου Σακὴρ Πασσᾶ, ἀνδρί, ὡς πάντες ἀνομολογοῦσιν, ἀκεραίου καὶ ἱπποτικοῦ χαρακτῆρος, δικαίῳ δέ, ἀμερολήπτῳ καὶ συνετῷ, δι' ἣν ἐπεδείξαντο προθυμίαν κατὰ τὴν κρισιμωτάτην ἐκείνην ἐποχὴν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν αἰτήσεών μου, τὰς ὁποίας ἀενάως ὑπέβαλλον αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν ὁμοθήσκων μου, ὡς ἐκτίθημι κατωτέρω. Ἴδωμεν νῦν τὰς πράξεις, ἃς ἔκτοτε ἐνήργησα, παραμείνας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ :

1) Ὅπως ἐν καιρῷ καταιγίδος πάντες οἱ ἐν ὑπαίθρῳ εὐρεθέντες σπεύδουσιν, ὅπως κρυβῶσιν, ὅπου ἕκαστος ἐξ αὐτῶν δυνηθῆ, παρελθούσης δὲ ταύτης, περίτρομοι ἐκ τῶν κρησφυγέτων αὐτῶν ἐξέρχονται καὶ μετὰ δέους παρατηροῦσι τὰ γενόμενα, οὕτω καὶ αἱ ἐν Σπλάντζια, ἐγγὺς τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, κατοικοῦσαι εὐάριθμοι πτωχόταται χριστιανικαὶ οἰκογένειαι, αἵτινες, μὴ δυνηθεῖσαι κατὰ τὰς ἀποφράδας ἐκείνας ἡμέρας ν' ἀναχωρήσωσι, φόβῳ ἐκρύπτοντο ἐντὸς τῶν οἰκιῶν αὐτῶν καὶ ἀλλαχοῦ, ἤρχισαν μετὰ δέους νὰ προβάλλωσι τὴν κεφαλὴν ἐκ τῶν θυρῶν καὶ τῶν παραθύρων, ὅτε, μαθόντος ἐμοῦ τὴν οἰκτρὰν θέσιν τῶν καὶ καθικετεύσαντος τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν τότε Τοποτηρητὴν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης Ἰσμαὴλ Βέην νὰ λάβῃ περὶ αὐτῶν πρόνοιαν, ἀπεστάλη ἐκ μέρους Αὐτοῦ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ὁ ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ Ἐμὶν Ἐφέντης, ὅπως περὶ αὐτῶν μεριμνήσῃ. Τὰ οἰκτον, λέγω, προξενούντα δυστυχῆ ταῦτα πλάσματα, ὧν τινὰ ἦσαν ἀσθενῆ, μετὰ τρόμου ἤνοιξαν τότε τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα, ὅπως ἴδωσι τὸν εἰς ἀντίληψιν αὐτῶν μεταβαίνοντα ἀξιωματικόν, καθ' ἕνα χρόνον ὁ σάλος εἶχε κοπάσει. Καὶ ἰατρὸν καὶ φάρμακα καὶ τρόφιμα καὶ πάντα τὰ χρειώδη εἰς τὰ ρηθέντα ἐνδεῆ πρόσωπα ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ἢ τότε Γενικὴ Διοίκησις τῇ παρακλήσει μου ἐπεμπεν.

2) Ἐν ταῖς φυλακαῖς Χανίων ὑπῆρχον χριστιανοὶ δι' ελαφρότατα ἀδικήματα κρατούμενοι, οἵτινες, μηδὲνα ἔχοντες περὶ αὐτῶν νὰ μεριμνήσῃ, ἀπετάθησαν τῇ τε Αὐτοῦ Θεοφιλίᾳ τῷ διαπρεπεῖ Ἐπισκόπῳ ἡμῶν Κυρίῳ Νικηφόρῳ καὶ ἐμοί, ὅπως μεσιτεύσωμεν παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει καὶ παρακαλέσωμεν Αὐτὴν νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσιν αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἄσμενοί ἐπράξαμεν, τῆς Γενικῆς Διοικήσεως διατάξεώς τὴν ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσιν των. Ἰδοὺ δὲ καὶ τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ῥηθέντων προσώπων : Ἐμμανουὴλ Κλαράκης, Ἀντώνιος Γαλανάκης, Κωστής Τοράκης, Δημήτριος Ρουκουνάκης, Ἰωάννης Τσακαλάκης, ἅπαντες ἐκ Κυδωνίας, Ἀντώνιος Ζαχαράκης, Γεώργιος Ἀνδρεαδάκης, Ἀντώνιος Κουτουλάκης, Ἀναστάσιος Παπουτσάκης, Ἰωάννης Καστρινάκης, Βασίλειος Λουβιτάκης, Ἐμμανουὴλ Παπαδουλάκης, πάντες ἐκ Κισσάμου, Γρηγόριος Ἐρηνάκης, Πωλὸς Βαρδουλάκης, ἐκ Σελίνου, καὶ Κωστής Δεληγιαννάκης ἐκ Σφακίων.

3) Πασίγνωστον τυγχάνει, ὅτι καθ' ἃς ἡμέρας οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς πόλεως Χανίων τὸ πῦρ καὶ τὰς σφαίρας φεύγοντες εἰσῆρχοντο εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ πολεμικὰ πλοῖα, οὐδὲν μεθ' ἑαυτῶν παρελάμβανον ἐκ τῶν ἐνδυμάτων καὶ λοιπῶν πραγμάτων τῆς οἰκοσκευῆς αὐτῶν, τούτου ἕνεκα ἠναγκάζοντο νὰ ἐπιστρέψωσι βραδύτερον ἐκ διαλειμμάτων, ὅπως παραλαμβάνωσιν ὅσα ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἐκ τοῦ πυρός καὶ τῆς λεηλασίας εἶχον διασωθῆ. Εἰς πάντας τούτους πᾶσαν τὴν δυνατὴν συνδρομὴν καὶ εὐκολίαν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου παρεῖχον, ὡς κοινῶς ἀνομολογεῖται.

4) Πρὸς τούτοις πολλοὶ ἐκ τῶν χριστιανῶν συμπολιτῶν μου, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπιστρέψωσιν ἐνταῦθα, μετὰ τὴν ἐκ Χανίων κατεσπευσμένην ἀναχώρησίν των, τηλεγραφικῶς καὶ δι' ἐπιστολῶν πρὸς ἐμὲ ἀπετείνοντο, ὅπως μεριμνήσω

περὶ τῶν περιουσιῶν αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἄσμενος ἔπραττον, ἐνεργῶν ὑπὲρ αὐτῶν ὅ,τι ἐκ τῶν ἐμῶν δυνάμεων κατὰ τὰς θλιβεράς ἐκεῖνας ἡμέρας ἐξηρτᾶτο. Ἦδυνάμην νὰ δημοσιεύσω τὰς ῥηθείσας ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφήματα, ὡς καὶ τὰ εὐχαριστήρια γράμματα, ἅτινα παρὰ πολλῶν ἀπηυθύνθησάν μοι, ἐπὶ ταῖς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῶν καταβληθείσαις ἐνεργείαις μου, ἀλλὰ τότε μεγάλας θὰ ἐλάβανεν διαστάσεις ὁ ὄγκος τοῦ παρόντος ἔργου καὶ ἀσκόπως θὰ ἐπεβάρυνον τοὺς κυρίους ἀναγνώστας διὰ τῆς ἐκθέσεως πραγμάτων, ἅπερ ἄλλως τε πασίγνωστα τυγχάνουσι. Μὴ πράττων λοιπὸν τοῦτο, περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ παραθέσω ἐνταῦθα δύο ἐπιστολάς προσώπου ὑψηλῆν ἐν τῇ κοινωνίᾳ κατέχοντος θέσιν :

Πρὸς τὸν κ. Ν. Παπαδάκη, Γενικὸν Γραμματέα
τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης

Εἰς Χανία.

Ἐν Σύρῳ τὴν 28 Φεβρουαρίου 1897.

Ἀξιότιμε Κύριε Παπαδάκη,

Συγχαρῆσατέ μοι νὰ σᾶς δώσω τὴν ἐνόχλησιν νὰ φροντίσητε περὶ ἀποστολῆς τῶν πραγμάτων μου.

Ὁ φίλος

Ι. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ

Καὶ ἑτέρα ἐπιστολὴ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Σκαλτσούνη :

Πρὸς τὸν κ. Ν. Παπαδάκη, Γενικὸν Γραμματέα
τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης

Εἰς Χανία.

Ἐν Σύρῳ τὴν 11 Μαρτίου 1897.

Ἀξιότιμε Κύριε Παπαδάκη,

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν σας τῆς 2^ας ἰσταμένου, ὡς καὶ τὰ σταλέντα πράγματα τῆς οἰκοσκευῆς μου.

Σὰς εὐχαριστῶ δι' ὅλας τὰς φροντίδας καὶ κόπους σας, ἐλπίζω δὲ ταχέως νὰ σὰς εὐχαριστήσω καὶ προσωπικῶς ἐν Κρήτῃ.

Βεβαίως ὑμεῖς, μόνον ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῶν χριστιανῶν μένοντες ἐν Χανίοις, θὰ συνετείνετε εἰς τὴν διάσωσιν πολλῶν πραγμάτων. Εὐχομαι νὰ διασωθῇ καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἐπισκοπῆς.

Σὰς παρακαλῶ νὰ ἀσπασθῆτε ἐκ μέρους μου τὴν δεξιάν τοῦ Ἐπισκόπου.

Ἐκφράζω καὶ αὖθις τὰ αἰσθήματα τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐγνωμοσύνης μου.

Ὅλως ὑμέτερος φίλος

Ι. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ

5) Πολλὰ ἐμόχθησα, ὡς πολλοὶ τὸ εἰξεύρουσι, πρὸς διάσωσιν καὶ τῶν δικηγορικῶν γραφείων, οὐ σμικρὸν καὶ τούτων διατρεξάντων κίνδυνον. Τῇ παρακλήσει δ' ἑνὸς δικηγόρου, ἐν Ἀθήναις τότε εὐρισκομένου, ἠγέωξα τὸ δικηγορικόν του γραφεῖον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ, εἰς ὃν παρέδωκα ἅπαν τὸ ἀρχεῖόν του, ὅπως πέμψῃ αὐτῷ τοῦτο.

6) Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς τελευταίας ἐπαναστάσεως ἦτοι κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ ἔτους 1897, διήλθεν ἐντεῦθεν καθ' ὃν χρόνον μεγάλη προμοκρατία ὑπῆρχεν ἐν τῇ πολει ἡμῶν καὶ ἐπομένως ὀλίγοι εἶχον τὴν τολμηρὴν νὰ ἐπισκεφθῶσιν αὐτήν, πολὺ δὲ ὀλιγώτεροι τὴν Χαλέπαν, διήλθεν, ἐπαναλαμβάνω, διὰ Χανίων πρόσωπον διακεκριμένον, εἰς ἐπιφανῆ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἀνῆκον αἰκογένειαν, ὑψηλὴν δ' ἐκεῖ κατέχον κοινωνικὴν θέσιν, ὁ ἀξιότιμος Κύριος Κωνστ. Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Βουλευτὴς καὶ πρῶην Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ὃν ἔσχον τότε τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω. Ὁ μεγάλθυμος οὗτος ἀνὴρ ἀντιληφθεὶς κατὰ τὴν κρισιμωτάτην ἐκείνην ἐποχὴν τῶν ὑπὲρ τῶν ὁμοθρήσκων μου

κόπων και μόχθων μου εἶπέ μοι κατά τὴν βραχυχρόνιον ἐν-
ταῦθα διαμονήν του : « Θαυμάζω και ἐπαινῶ τὴν γενναιότητα
ὑμῶν, ἅμα δὲ τὸν ζῆλον και τὴν προθυμίαν, ἣν ἐπιδεικνύετε
ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν χριστιανῶν, μὴ ἐχόντων νῦν
ἐνταῦθα ἢ ὑμᾶς, ὅστις ὡς ἐκ τῆς ὑψηλῆς ὑμῶν θέσεως
πολλὰς εὐκολίας δύνασθε νὰ παρέχητε αὐτοῖς. Ὅντως ἀλη-
θεῖς πρὸς τὴν πατρίδα σας παρέχετε ἐκδουλεύσεις ». Ἴδου δὲ
και ἐπιστολὴ σχετικὴ τοῦ ἀξιοτίμου τούτου Κυρίου :

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Α. Παπαδάκην, Ἀρχιγραμ-
ματέα τῆς Γενικῆς Διοικήσεως κ.λ.π. κ.λ.π.

Εἰς Χανία.

Ἀθῆναι τῇ 19 Μαρτίου 1897.

Ἀξιότιμε φίλε Κύριε Παπαδάκη,

Μετὰ ζωηρᾶς εὐχαριστήσεως ἀναμιμνήσκομαι τῆς φι-
λόφρονος προθυμίας και καλωσύνης ὑμῶν πρὸς με κατά τὴν
διήμερον διαμονήν μου αὐτοῦθι· μετ' εὐγνωμοσύνης δ' ἐκ-
τιμῶ τὴν παρ' ὑμῶν διευκόλυνσιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μου-
σαβῆρ Ἰσμαήλ-Βέη, τοῦ ἀτυχοῦς Μιραλάη Σουλεϊμάν-Βέη,
ἰδίᾳ δὲ τῆς Χαλέπας και τοῦ κ. Πίντερ

Ὅλοι ἐνταῦθα ἀναγνωρίζουσι τὴν προθυμίαν και τὰς ἐκ-
δουλεύσεις Σας.

Διατελῶ μετὰ τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως και ἐκτι-
μῆσεως.

Ὅλος πρῶτος

Κ. Ν. ΠΑΠΑΜΙΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

7) Ἐν μικρᾷ ἀπὸ τῆς πόλεως Χανίων ἀποστάσει, ἐν τῇ
περικαλλεῖ και μαγευτικῇ ἐκείνῃ πεδιάδι, τῇ ἐκτεινομένῃ
μὲν περίξ τῆς πόλεως Χανίων, δι' ἐπαύλεων δὲ και χωρίων

κεκοσμημένη, κείται ἡ ὠραία ἐκείνη Ἱερὰ Μονὴ «Ζωοδόχος Πηγή», εἰς ἣν κατὰ τὰς ἀποφράδας ἐκεῖνας ἡμέρας τῆς τελευταίας ἐπαναστάσεως εἶχον καταφύγει ἀρκετὰ γυναικό-
παιδα, ζητήσαντα ἄσυλον ἐκεῖ. Τὴν Μονὴν καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων αὐτῆς πλευρῶν ἠπείλουν βασιβουζοῦχοι μουσουλμάνοι κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, καθ' ἃς πάντες σχεδὸν οἱ χριστιανοὶ εἶχον ἐγκαταλίπει τὴν Χαλέπαν, ὡς καὶ τὴν πόλιν Χανίων, ἐν ἣ μόνον, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπον, εὐάριθμοι χριστιανοὶ ἔμενον, καὶ καθ' ἃς ἡμέρας καὶ οἱ Κύριοι Προξένοι μετὰ τῶν οικογενειῶν αὐτῶν εὕρισκοντο ἐπὶ εὐρωπαϊκῶν πολεμικῶν ἀτμοπλοίων, καθ' ὅσον τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀγγήματα δὲν εἶχον εἰσέτι ἐξέλθῃ εἰς τὴν πόλιν. Ἦδη πενθίμως ἤρχισαν νὰ ἠχῶσιν οἱ κώδωνες τῆς περιφήμου ἐκείνης Μονῆς, σημεῖον τοῦ ἐσχάτου κινδύνου, ὃν διέτρεχεν, ἡδὴ σπαραξικάρδιον δρᾶμα ἐξετυλίσσετο ἐν αὐτῇ, ἡδὴ βεβαία προῦμηνύετο ἡ καταστροφή τῆς Μονῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων μοναχῶν καὶ τῶν εἰς ταύτην προσφυγόντων γυναικοπαίδων !!! Τοῦτο μαθὼν, καθῆκον ἐμὸν ἐθεώρησα νὰ σπεύσω εἰς διάσωσιν αὐτῆς, πρὸς τοῦτο δὲ ἐπεκαλέσθην τὴν συνδρομὴν τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς, θερμῶς καὶ ἐνδακρυς καθικετεύσας Αὐτήν, ὅπως, ὡς τάχιστα, ἐξαποστείλῃ ἱκανὴν στρατιωτικὴν δύναμιν (*) εἰς τὴν ῥηθειῶσαν Μονὴν πρὸς διάσωσιν αὐτῆς. Τοῦτο καὶ ἐγένετο, τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως προθύμως ἐκτελεσάσης τὴν αἰτησίαν μου ταύτην. Ἀπέχων νὰ δημοσιεύσω τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μετὰ τῆς Μονῆς ἀλληλογραφίαν μου, ἐξ ἧς μία πρὸς μίαν αἰ ὑπὲρ αὐτῆς ἐνέργειαι μου καταφαίνονται, περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ παραθέσω ἐνταῦθα ἕγγραφον αὐτῆς, ἔχον ὡς ἔπεται :

(*) Ὁ αὐτοκρατορικός στρατὸς ἐξηκολούθησεν ἕκτοτε φρουρῶν τὴν Μονὴν ἐπὶ δύο περίπου ἔτη, ἧτοι μὲχρι τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1898, ὁπότε ὁ στρατὸς οὗτος ἀνεκλήθη ἐκ Κρήτης.

Τῷ Κυρίῳ Κυρίῳ Νικολάῳ Α. Παπαδάκῃ, Ἀρχι-
γραμματεῖ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης

Εἰς Χανία (εὐχετικῶς).

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζωοδόχου Πηγῆς τῇ 2 Ἰουλίου 1897.

Κύριε Παπαδάκη,

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς, τῆς ὁποίας προϊστα-
μαι, ὡς καὶ οἱ παρ' ἐμοὶ Ἀδελφοί, καθήκον ἡμῶν ἀπαραί-
τητον θεωροῦμεν νὰ Σᾶς ἐκφράσωμεν τὴν ἄπειρον εὐγνωμο-
σύνην μας διὰ τὰς εὐγενεῖς καὶ πατριωτικὰς καὶ χριστιανι-
κὰς πρὸς τὴν Μονὴν πράξεις Σας.

Ἡ Μονὴ εὐρέθη ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ, Ὑμεῖς δέ, μαθόν-
τες τοῦτο, αὐθορμητῶς ἐσπεύσατε εἰς διάσωσιν αὐτῆς.

Ἡ Μονὴ εὐρέθη εἰς δυσχερῆ θέσιν καὶ ὑμεῖς ἄσμενος
ἐπήλθετε εἰς αὐτὴν ἀρωγός.

Ἡ Μονὴ ἐν γένει ὀσάκις ἔλαβεν ἀνάγκην, ὑμεῖς καὶ ὡς
ἐκ τῆς ὑψηλῆς ὑμῶν θέσεως καὶ ὡς ἄτομον συνεδράμετε
αὐτήν.

Πῶς λοιπὸν θὰ λησμονήσωμεν τὰς εὐγενεῖς ὑμῶν ταύ-
τας πράξεις ;

Ἡ Μονή, ἀναγράψασα ἐν ταῖς βίβλοις αὐτῆς ὑμᾶς ὡς
εὐεργέτην καὶ προστάτην καὶ σωτῆρα αὐτῆς, θὰ μνημοειύη
τοῦ ὀνόματος ὑμῶν ἐσμεί.

Εἴη ἡ εὐχὴ τοῦ Ὑψίστου καὶ ἡμῶν ἐφ' Ὑμᾶς καὶ τὴν
Ὑμετέραν οἰκογένειαν.

Ὁ Ἠγουμένος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ὑποσημειοῦμαι

ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ

Οἱ Μοναχοὶ

ΙΕΡΟΘΕΟΣ Προηγούμενος

ΣΕΡΑΦΕΙΜ »

ΓΕΛΑΣΙΟΣ Ἱεροδιάκονος

8) Καὶ περὶ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῶν Εἰσοδίων τῆς πολέως Χανίων, ἐν ᾧ πολλὰ πράγματα χριστιανικῶν οικογενειῶν εἶχον ἐναποτεθῆ, ἐμερίμνησα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ γεραροῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου Κυρίου Νικηφόρου, πολλοὺς ἀμφοτέροι καταβαλόντες κόπους καὶ μόχθους πρὸς διάσωσιν αὐτοῦ. Ἐνῶ δ' ἀμφοτέροι εἶχομεν παρακαλέσει τὴν τότε Γενικὴν Διοίκησιν, ὅπως μετὰξὺ τῶν φρουρούντων τὸν ῥηθέντα ἱερὸν Ναὸν χωροφυλάκων ἦ καὶ ὁ χωροφύλαξ Γ. Κουτρομπῆς, καὶ ἐνῶ οὗτος ἐπὶ μῆνας πολλοὺς νυχθημερὸν παρέμεινεν ἐκεῖ, συνετέλεσε δὲ τὰ μέγιστα εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ Ναοῦ τούτου, αἴφνης εὐρέθη καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατακεχωρισμένον ἐν τῷ ῥηθέντι ἀνυπογράφῳ καὶ ἀχρονολογήτῳ ἐγγράφῳ, θεωρηθεὶς καὶ οὗτος, ἅτε παραμείνας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἄξιος στιγματισμοῦ. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν οἱ ἐργάται τοῦ ῥηθέντος ἐγγράφου οὔτε συγχρόνους, οὔτε προγενεστέρας ὑπηρεσίας καὶ ἐκδουλεύσεις ἔλαβον ὑπ' ὄψιν καὶ τοῦτο, διότι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπρυτάνευσεν οὐχὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀμεροληψία, ἀλλὰ τὸ πάθος, ἡ μοχθηρία καὶ ἡ κακεντρέχεια. Ο tempora, ὁ mores !!!

9) Καὶ εἰς τοὺς ἐκ διαλειμάτων ἐνταῦθα ἐπανακάμπτοντας χριστιανούς ὑπαλλήλους ἐφάνην χρήσιμος, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἐμῶν ἀσθενῶν δυνάμει, μεσιτεύσας πλειστάκις ὑπὲρ αὐτῶν παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει καὶ ἐκλιπαρήσας αὐτήν, ὅπως δώσει αὐτοῖς, ἔστω καὶ ἐλάχιστον μέρος ἐκ τῶν καθυστερουμένων μισθοδοσιῶν των καὶ ἐξοικονομηθῶσιν οὕτω κατὰ τι αἰ πρῶται ἀνάγκαι αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ ἡ Γενικὴ Διοίκησις πολλάκις ἐπραξε, καθ' ὅσον ἡ κατάστασις τοῦ δημοσίου ταμείου ἐπέτρεπε τοῦτο.

10) Τὸ τηλεγράφημα τοῦ Βασιλέως. — Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 18 πρὸς τὴν 19 Φεβρουαρίου 1897, ἐνῶ εὐρισκόμεν ἐν συγγενικῇ τινὶ οἰκίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἱατροῦ κ. Ν. Βαρούχα,

ἦλθε παρ' ἐμοὶ ὁ διερμηνεὺς τοῦ ἐνταῦθα Γενικοῦ τῆς Ἑλλάδος Προξενείου κ. Ἐμμανουὴλ Καβαλιέρου καὶ ἀνήγγειλέ μοι, ὅτι, ἀπόντων τοῦ τε Προξένου κ. Γεννάδη καὶ τοῦ Γραμματέως κ. Μπάρακλη, ἔλαβε τηλεγράφημά τι ἐπεὶγον τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων περὶ ταχείας διασώσεως τῶν ἐν Κανδάνῳ Σελίνου πολιορκουμένων μουσουλμάνων καὶ ὅτι οὐδὲν εἶχε μέσον, ὅπως κοινοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸν κ. Βάσον, ἅμα δὲ παρεκάλεσέ με, ὅπως τῷ παράσχῃ τὴν συνδρομὴν μου πρὸς κοινοποίησιν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου. Τοῦτο καὶ τῷ ὑπεσχέθην, παραχρῆμα συνέννοθεις περὶ τούτου μετὰ τῆς προϊσταμένης μου Ἀρχῆς. Ἐάν δὲ τότε δὲν ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ κάμωσι χρῆσιν τῆς παρασχεθείσης αὐτοῖς συνδρομῆς μου καὶ νὰ ἐκπολιορκήσωσι τοὺς ῥηθέντας μουσουλμάνους πρὸ τῆς εἰς Κανδανὸν μεταβάσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀγημάτων, τοῦτο εἶναι γεγονός, ὅπερ δὲν πρόκειται νὰ σχολιάσω ἐγὼ ἐνταῦθα. Ἐπὶ τῇ ὑπηρεσίᾳ μου ταύτῃ ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν καὶ τῶν ἐμπορῶν κ.κ. Γ. Μαυρογένους, Ἐμμ. Κατζουράκη καὶ Ν. Κουφάκη, οἵτινες, μένοντες τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν, ἀντελήφθησαν τῆς ἐργασίας μου ταύτης, οἱ δύο μάλιστα πρῶτοι ἐξ αὐτῶν, ἦτοι οἱ κ.κ. Γ. Μαυρογένης καὶ Ἐμμ. Κατζουράκης, ἔσχον τὴν καλωσύνην καὶ τὴν γενναιότητα νὰ κομίσωσι τὸ ἐπισκεπτήριόν μου εἰς τὴν προϊσταμένην μου Ἀρχήν, εἰς ἣν ἀνήγγελλον, ὅτι εἶχον ἀνάγκην νὰ μεταβῶ παρ' αὐτῆ, ὅπως ὁμιλήσω περὶ κατεπειγούσης τινὸς ὑποθέσεως, ταυτέστι περὶ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ῥηθέντος τηλεγραφήματος. Εἶπον ἀνωτέρω, ὅτι οἱ κ.κ. Μαυρογένης καὶ Ἐμμ. Κατζουράκης ἔσχον τὴν καλωσύνην καὶ τὴν γενναιότητα, διότι τὴν νύκτα ἐκείνην ἡ πόλις Χανίων ἦν ἀνάστατος συνετεία τοῦ ἐν τῷ Διοικητηρίῳ διαπραχθέντος φόνου τοῦ συνταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς Σουλεϊμάν Βέη καὶ ἐπομένως οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ἐξέλθῃ τότε τῆς οἰ-

κίας του, τοσούτω μᾶλλον καθ' ὅσον καὶ ἡ ὥρα ἦν προ-
κεχωρηκυῖα, τουτέστι μεσονύκτιον περίπου. (*)

11) Καθ' ἦν ἡμέραν ἐκενώθη ὑπό τε τῶν Κυρίων Προ-
ξένων καὶ τῶν χριστιανῶν ἐν γένει ἡ Χαλέπα, ἤτοι τῆ
1 Φεβρουαρίου 1897, μὴ δυνηθεῖσαι νὰ παραλάβωσι μεθ'
ἐαυτῶν ἅπαντα τὰ πράγματά τω· αἱ διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πο-
λεμικοῦ ἀτμοπλοίου «Μυκάλης» ἀναχωροῦσαι χριστιανικαὶ
οικογένειαι, ἐγκατέλιπον ταῦτα σωρηδὸν εἰς τὴν κάτωθι τῆς
ἐν Χαλέπα οἰκίας τοῦ Γενικοῦ τῆς Ἑλλάδος Προξένου κ.
Γεννάδη παραλίαν. Τοῦτο μαθὼν παρεκάλεσα τὴν Στρα-
τιωτικὴν Διοίκησιν νὰ πέμψῃ στρατιώτας, ὅπως παραλάβωσι
τὰ πράγματα ταῦτα καὶ τὰ μεταφέρωσιν εἰς τὴν αὐτὴν
τῆς βῆθείσης οἰκίας τοῦ κ. Γεννάδη πρὸς φύλαξιν, τοῦθ'
ὅπερ καὶ ἐγένετο. Τοῦτο παραχρῆμα ἀνήγγειλα τῷ κ. Γεν-
νάδῃ, ὅστις καὶ ἐξέφρασε μοι τὰς εὐχαριστίας του ἐπὶ τῇ
ὕπηρεσίᾳ μου ταύτῃ.

12) Κατὰ τὴν τελευταίαν μάχην τοῦ Ἀκρωτηρίου πλη-
ροφορηθεὶς, ὅτι οἱ βασιβουζοῦκοι μουσουλμάνοι ἐπιστρέφον-
τες εἰς τὰς ἐστίας των ἐμελλόν νὰ διέλθωσι διὰ Χαλέπας,
ληηλατοῦντες καὶ καταστρέφοντες πᾶν τὸ προστυχόν, με-
τέβην παραχρῆμα παρὰ τῷ τότε Στρατιωτικῷ Διοικητῇ

(*) Καθ' ὃν χρόνον ἐπιλορχοῦντο οἱ μουσουλμάνοι Κανδάνου, μέγας πανικός, καὶ πολὺ ἑλλόγως, εἶχε καταλάβει οὐ μόνον τοὺς χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς πλείστους τῶν μουσουλμάνων τῆς πόλεως ἡμῶν, καθότι οἱ συγγενεῖς τῶν πολιορκουμένων ἠπει-
λου, ὅτι ἐν περιπτώσει ἐξολοθρευσεως αὐτῶν, θὰ ἔθετον πῦρ εἰς τὰς τέσσαρας γω-
νίας τῆς πόλεως καὶ θὰ ἀπετέφρουσαν αὐτήν. Συνεπεία τῶν διαδόσεων τούτων καὶ
ἀπειλῶν ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἐν Χανίοις τότε εὐρισκόμενοι χριστιανοὶ ἔσπευσαν νὰνα-
χωρήσωσιν εἰς Σύρον καὶ ἀλλαγῶ τῆς Ἑλλάδος. Τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν παρεκάλεσαν
με ἐνθέρμως διὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Μιχαήλ, ὅπως ἐν περιπτώσει διασώσεως τῶν ἐν
Κανδάνῳ, ὡς εἴρηται, πολιορκουμένων μουσουλμάνων τηλεγραφικῶς, εἰδοποιήσω
αὐτοὺς περὶ τούτου, ὅπως ἐπιστρέψωσιν ἐν Χανίοις καὶ μεριμνήσωσι περὶ τῶν συμ-
φερόντων αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἔπραξα, τηλεγραφῆσας εἰς τὸν ἐν Σύρῳ ἀδελφόν
μου τὰ ἐξῆς: «Ὅθωμανοὶ Σελίνου διεσώθησαν». Καὶ ὅμως καὶ τὸ ἀδῶρον τοῦτο
τηλεγράφημά μου ἐπέπρωτο νὰπολύσῃ θύελλαν μομφῶν ἐναντίον μου!!!

Τεφήκ Πασσᾶ, καὶ παρεκάλεσα αὐτόν, ὅπως ταχέως δώσῃ τὰς δεούσας διαταγὰς εἰς τοὺς τὴν Χαλέπαν φρουροῦντας στρατιώτας, ὅπως μηδενὶ ἐκ τῶν ἐκ τῆς ῥηθείσης μάχης ἐπιστρεφόντων μουσουλμάνων ἐπιτρέψῃ νὰ διέλθῃ διὰ Χαλέπας, ἥτις, ὡς γνωστόν, εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ ὑπὸ τε τῶν Κυρίων Προξένων καὶ τῶν χριστιανῶν αὐτῆς κατοίκων. Τὴν αἴτησίν μου ταύτην αὐτοστιγμὴ ἐξετέλεσεν ὁ ῥηθείς ἀξιόλογος Στρατιωτικὸς Διοικητής, οὕτω δ' ἡ Χαλέπα διεσώθη, διαφυγοῦσα τὸ πῦρ καὶ τὴν λεηλασίαν. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἐπραξά τότε πρὸς διάσωσιν τῆς Χαλέπας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν αὕτη ἐγκατελείφθη, μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐξῆλθον εἰς αὐτὴν εὐρωπαῖοι στρατιῶται ἡμερίμνησα, ὅπως τὴν φρούρησιν αὐτῆς διαρκῶς ἔχωσιν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ Λουτφῆ Ἐφέντης καὶ Ὄσμᾶν Ἐφέντης, ἄνδρες, ὡς πάντες ἀνομολογοῦσιν, ἱκανοί, δραστήριοι καὶ ἀμερόληπτοι, ὅτινες τὰ μέγιστα συνετέλεσαν εἰς διάσωσιν αὐτῆς. Ἐπὶ πλέον καὶ ἐγὼ αὐτὸς μετὰ τοῦ, ὡς εἴρηται Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Τεφήκ Πασσᾶ ἐξῆλθον εἰς Χαλέπαν, ὅπως παρατηρήσωμεν ἀμφοτέροι, ἐὰν αὕτη καλῶς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐφυλάττετο καὶ ὅπως τοῖς ὀρθῶσι παρ' Αὐτοῦ αἱ δέουσαι διαταγαὶ καὶ ὁδηγίαι.

13) Τὰς ὑπὲρ τῶν συμπατριωτῶν μου ὑπηρεσίας ἐξηκολούθησα ἐφ' ὅσον, μένων ἐν τῇ θέσει μου, ἠδυνάμην νὰ συντρέχω αὐτοὺς ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἐμῶν ἀσθενῶν δυνάμεων, ἠδυνάμην δὲ νὰ παραθέσω ἐνταῦθα πολλὰς ἐπιστολάς πρὸς πίστωσιν τῶν λόγων μου τούτων, ἀλλὰ μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, θεωρῶν τοῦτο ὅλως περιττόν, περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ καταχωρίσω ἐνταῦθα τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν τοῦ ἀτρομήτου καὶ ἀγνοῦ πατριώτου, τοῦ Προηγούμενου δῆλον ὅτι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Ἱεροθέου :

Τῷ ἀξιολίμῳ Κυρίῳ Νικολάῳ Παπαδάκῃ, Ἀρχι-
γραμματεῖ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης

Εἰς Χανία (εὐχετικῶς).

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ τῇ 23 Αὐγούστου 1898.

Ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητέ μοι, ὡς προοτάτα τῆς Ἱερᾶς
ἡμῶν Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς,

Πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἤθελον νὰ σᾶς ἀναφέρω μερικά
πράγματα, ὅπου μᾶς πιέζουν, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐνοχλῶ,
ὑπομονεύσαμεν. Σήμερον δὲ βλέπω καὶ δὲν ἐλαττοῦνται αἱ
ζημίαι καὶ αἱ καταστροφαὶ τοῦ ἐλαιοκάρπου. Σήμερον λοι-
πὸν προστρέχω εἰς τὴν ἐπάγρυπνον μέριμναν τοῦ καλοῦ
προστάτου τῆς ἡμετέρας Μονῆς. Χθὲς λοιπὸν πρώτην φο-
ρὰν ἐβγάλαμεν τὰς μαζόκτρας εἰς τὸ μετόχιον Καφαλῶνι,
πολὺ πλησίον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ τοῦ εὐρισκομένου
εἰς τοῦ Χάντζαλη, φροντίσατε λοιπὸν νὰ διαταχθῇ ὁ ἐκεῖ
σταθμάρχης νὰ μᾶς φυλάξῃ τὸν ἐλαιοκάρπον ἐκ τῶν αἰγῶν
καὶ προβάτων. Χθὲς ὅπου ἐπῆγαν οἱ μαζόκτρες εὔρον τρία
κοπάδια αἰγοπροβάτα καὶ ἀντὶ νὰ ἐντραποῦν οἱ ποιμένες
ὑβρισαν καὶ τὸν βλεπὲ τοῦ Μοναστηρίου καὶ διὰ νὰ μὴ
ἀκολουθήσῃ κατόπιν περισσότερον, παρακαλῶ νὰ μᾶς σώ-
σητε ἐκ τοῦ κινδύνου τούτου. Πολὺ θὰ μὲ ὑποχρεώσης,
ἐὰν ᾖ δυνατὸν νὰ μὲ φωτίσης περὶ τῶν ἐνεργειῶν σου ἐπὶ
τοῦ προκειμένου.

ΙΕΡΟΘΕΟΣ Προηγούμενος

Αὐτοστιγμὴ μεταβάς παρὰ τῇ Στρατιωτικῇ Διοικήσει
τῇ ἀνέφερα τὰ ἀνωτέρω καὶ παρεκάλεσα Αὐτήν, ὅπως τα-
χέως δώσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰς δεούσας διαταγὰς καὶ
ὁδηγίας εἰς τὸν ἀνωτέρω σταθμάρχην τοῦ αὐτοκρατορικοῦ
στρατοῦ. Τοῦτο καὶ ἐγένετο συνωδὰ τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς Μονῆς.

14) Καί περί τῆς διασώσεως τοῦ Νεκροταφείου Ἁγίου Λουκά ἐγκαίρως ἐμερίμνησα, προφυλάξας τοῦτο διὰ τακτικού στρατοῦ, παραμείναντος ἐκεῖ μέχρι τῆς ἐντεῦθεν ἀποχωρήσεως τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων. Ἐπὶ τούτου συνειργάσθη μετὰ τοῦ διαπρεποῦς Ἱεράρχου ἡμῶν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κυδωνίας καὶ Αποκορώνου Κυρίου Νικηφόρου.

15) Οὐκ ὀλίγους ἐπίσης μόχθους κατέβαλον πρὸς διάσωσιν τοῦ ὑποθηκοφυλακείου Χανίων, ἐγκαίρως συστήσας τῇ τότε Γενικῇ Διοικήσει νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ταχείας ἐξασφαλίσεως αὐτοῦ, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

16) Ὁ ἀξιόλογος συμπολίτης ἡμῶν κ. Δημήτριος Ἀδάμης, ἔμπορος καὶ πράκτωρ τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρείας Λάμπρου, εἶναι ἀψευδῆς μάρτυς τῶν ἀτρύτων κόπων καὶ μόχθων, οὓς κατέβαλον ἡμέραν τινὰ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1897, ὅτε εἰς τὸ ἀτμόπλοιον τῆς ἐταιρείας ταύτης «Τρίτων», καταπλεῦσαν εἰς τὸν λιμένα Χανίων καὶ φέρον περὶ τοὺς 90 χριστιανούς Χανιώτας, δὲν ἐπετρέπετο ν' ἀποβιβάσῃ αὐτοὺς εἰς Χανία. Ὁ κύριος, λέγω, Ἀδάμης, ὅστις μὲ παρηκολούθει εἰς τὴν ἐργασίαν μου ταύτην, θὰ ὁμολογήσῃ ὅπως προσπαθείας κατέβαλον παρὰ τῇ τότε Γενικῇ Διοικήσει, ἕως οὗ ἐπέτρεψεν εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὴν πόλιν καὶ μεριμνήσωσι περὶ τῶν περιουσιῶν αὐτῶν.

17) Μυριάκις ἐγὼ αὐτός, ὡς πάντες εἰξεύρουσι καὶ ἀνομολογοῦσι, κατηρχόμεν ἐἰς τὴν παρὰ τῷ τελωνεῖῳ Χανίων ἀποβάθραν καὶ διηυκόλυνον τὴν ἀποβίβασιν τῶν χριστιανῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπανήρχοντο ἐνταῦθα, ὅπως μεριμνήσωσι περὶ τῶν περιουσιῶν αὐτῶν.

18) Ἴδωμεν ἤδη, ἐὰν τῶν εἰρημέων πράξεών μου, ἐὰν τῶν ἀεννάων ὑπὲρ τῶν ὁμεθρήσκων συμπολιτῶν μου κόπων καὶ μόχθων ἀντελήφθῃ καὶ ὁ διαρκῶς ἐν Χανίαις διαμένων

Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου Κύριος Νικηφόρος, τὸ σέμνωμα τοῦτο καὶ ἀγλάισμα τοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου.

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ
ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

Ἐν Χανίοις τῇ 18 Ἰουνίου 1897.

Πρὸς τὸν κ. Ν. Α. Παπαδάκην, Ἀρχιγραμματέα
τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης.

Κύριε Παπαδάκη,

Ἄφ' ἧς ἀνελάβομεν τὰς ἡνίας τῆς Θεοσώστου Ἐπισκοπῆς Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου, εὔρομεν ὑμᾶς πάντοτε προθύμους εἰς τὸ νὰ παρέχητε τῇ Ἐπισκοπῇ ταύτῃ, ἣν ὡς ἐκ τῆς θέσεως ὑμῶν ἐδύνασθε νὰ παράσχητε αὐτῇ συνδρομὴν.

Ἄλλ' ὅπερ κατ' ἐξοχὴν διὰ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν παρῶρμησεν ἡμᾶς εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν γραμμῶν τούτων εἶναι ἡ παντὸς ἐπαίνου ἀνωτέρα συμπεριφορά, ἣν ἐπεδειξατε καὶ ἐπιδεικνύετε κατὰ τὰς θλιβερὰς ἡμέρας, ἃς διήλθομεν καὶ διερχόμεθα ἔτι, συμπεριφορὰ ἣτις χαρακτηρίζει ὑμᾶς καὶ καλὸν χριστιανὸν καὶ ἀγνὸν πατριώτην. Ἐφ' ᾧ καὶ καθήκον ἡμῶν ἠγησάμεθα, ὅπως διὰ τῆς δε ἐκφράσωμεν ὑμῖν τὴν τε εὐαρέσκειαν καὶ τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν Εὐχέτης ὑμῶν

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

Καὶ αὗται μὲν εἰσιν αἱ κυριώτεραι πράξεις, ἃς, παραμεινάς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐνήργησα, καὶ ἃς μετὰ μεγίστης βραχυλογίας ἐξέβηκα, μυρίας παραλιπῶν λεπτομερείας καὶ ἐπεισόδια.

Αἱ πράξεις μου δ' αὐται ἀντὶ νὰ προκαλέσωσιν ἐπαίνους
καὶ παρὰ τῶν κατηγορῶν μου, προῦκάλεσαν τὴν ἔκδοσιν τοῦ
ῤηθέντος ἀκατονομάστου ἐγγράφου, κρινάντων καλὸν τοι-
αύτην νὰ μοι δώσωσιν ἀμοιβήν, ἀλλὰ

«Noné nuova agli orecchi miei tale arra,
Però giri fortuna la sua ruota
Come le piace, e il villan la sua marra.
Dante (Div. Com. Inf. XV. 94—96). (*)

Περάνας τὴν ἀφήγησιν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς
Νῆσου ἡμῶν ἐπανάστασιν πράξεών μου, δὲν δύναμαι ἢ νὰ
ἐκφράσω δημοσίᾳ τὴν ἦν αἰσθάνομαι μεγίστην λύπην, ἀναγ-
κασθεὶς νὰ ἐκθέσω πράξεις, ἅς ἐκ καθήκοντος καὶ μόνον ἐκ
καθήκοντος ἐνήργησα καὶ οὐχὶ πρὸς δημοκοπίαν καὶ ἅς πυ-
κνὸς πέπλος προὔτιμων νὰ καλύπτῃ, καθ' ὅτι ὁ τὸ καλὸν
πράττων ὀφείλει, κατὰ τὰ ἠθικὰ παραγγέλματα τοῦ Θεαν-
θρώπου καὶ Σωτῆρος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ μὴ
διασαλπίζει τοῦτο. Ἄλλὰ τί νὰ πράξω; ὅταν εὐρίσκωνται
πρόσωπα, ἅτινα, ἀντὶ νὰ μὲ ἐπαινῶσι μετὰ τῶν πολλῶν
διὰ τὰς ῤηθείσας πράξεις μου, προσεπάθησαν *per mare per
terra*, ὅπως μὲ διασύρωσι καὶ ἅτινα, μὴ ἀρκεσθέντα εἰς ὅσα
κατ' ἐμοῦ ἐδημοσίευσαν διὰ τινῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων,
παρέπεισαν ἕτερα πρόσωπα, ἅπερ ὄφειλον νὰ ἴστανται ὑψη-
λότερα, ἅπερ ὄφειλον νὰ μὴ ἐξέρχωνται τοῦ κύκλου τῶν
καθηκόντων αὐτῶν, ἅπερ ὄφειλον τέλος νὰ σκεφθῶσιν ὅτι ὁ
κρητικὸς λαὸς δὲν ἐνετείλατο αὐτοῖς νὰ προβαίνωσιν εἰς τοι-
αύτας πράξεις, παρέπεισαν, ἐπαναλαμβάνω, ἕτερα πρόσωπα
νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ἀναφερομέ-

(*) «Δὲν εἶναι νέα εἰς τοὺς ὀρθαλομοῦς μου τοιαύτη ἀμοιβή· διὰ τοῦτο ἅς περι-
στρέφῃ ἡ τύχη τὸν τροχὸν τῆς, ὡς τῇ ἀρέσκει, καὶ ὁ ἀγρότης τὴν δίκειλλάν του.»

Δάντε (Θεία Κωμῳδία, Ἄδης, φῶδ' 15η, στιχ. 94—96).

νου ἀκατονομάστου ἐγγράφου, δι' οὗ πειρῶνται νὰ μὲ στιγ-
ματίσωσιν, ὅταν, λέγω, τοιαῦτα κατ' ἐμοῦ ἐσκευωρήθησαν,
ὄφειλον νὰντεπεξέλθω οὐχί, ἵνα ἀπαντήσω εἰς τοὺς προσβα-
λόντας με, ἀλλὰ χάριν ἐκείνων, οἵτινες τὴν μὲν ἀλήθειαν
ἀγνοοῦσι, πρὸς τὴν φήμην δὲ ἀποβλέπουσιν.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

«Non é timor dove non é delitto,
Serberò fra ceppi ancora
Questa fronte ancor serena :
È la colpa, e non la pena,
Che può farmi impallidir. (*)»

METASTASIO»

Ἐξέθηκα ἤδη ἐν τῇ εἰσαγωγῇ, ὡς καὶ ἐν τέλει τοῦ προηγουμένου Κεφαλαίου, τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκα ὤφειλον, ὧν ἕνεκα μοὶ ἦτο ἐπιβεβλημένον νὰ προβῶ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος ἔργου «ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ». Ὁμίλησα ἐπίσης, ἐν τῷ πρώτῳ Κεφαλαίῳ, περὶ τῶν ἀξιωματῶν, δι' ὧν ἦ τε Πολιτεία καὶ ἡ Μήτηρ τῶν Ἑκκλησιῶν, ὡς καὶ ὁ Κρητικὸς λαός, ἐτίμησάν με, ἐκθείς σύναμα τὰς περὶ ἐμοῦ κρίσεις τῆς δημοσιογραφίας. Ἐξέθηκα ὡσαύτως, ἐν τῷ δευτέρῳ Κεφαλαίῳ, τὰς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν τῆς νήσου ἡμῶν πράξεις μου, μετὰ μεγίστης βραχυλογίας, μὴ θέλων νὰ κουράσω τοὺς κυρίους ἀναγνώστας. Ἦδη ἔχοντες ὑπ' ὄψιν πάντα ταῦτα οἱ κύριοι ἀναγνώσται θέλουσιν ἀσφαλῶς δυνηθῆ νὰ κρίνωσιν, ἐὰν εἶχον ἢ μὴ δίκαιον νὰ με διασύρωσι τὰ ῥηθέντα πρόσωπα, ἅπερ δύναται

(*) «Δὲν ὑπάρχει φόβος ὅπου δὲν ὑπάρχει ἔγκλημα, θὰ φυλάξω καὶ ἐν ταῖς ἐλύσεσιν ἀκόμη τὸ μέτωπόν τοῦτο ἀκόμη γαληνιατῶν· τὸ πταῖσμα καὶ οὐχὶ ἡ ποινὴ δύναται νὰ μὲ κάμῃ νὰ ὠχριάσω».

τις νάριθμήση εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ μόνον τῆς μιᾶς χειρὸς, γράψαντα ὅσα κατ' ἐμοῦ ἐδημοσίευσαν ἐν τισὶν ἀθηναϊκαῖς ἐφημερίσι, καὶ διὰ μυρίων μέσων κατορθώσαντα, ἀφοῦ ἀπέτυχον ἕτεροι κατ' ἐμοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπιχειρηθεῖσαι πράξεις τῶν, νὰ παραπέσωσιν εὐάριθμα, ἐν Κρήτῃ εὐρισκόμενα πρόσωπα, ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ῥηθέντος ἀχαρκτηρίστου ἐγγράφου, ἔργου ὑπὸ πάντων ἀποδοκιμασθέντος. Ἦδη οἱ κύριοι ἀναγνώσται ἔχοντες, ἐπαναλέγω, ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθειμένα, θέλουσι κρίνει, ἐὰν αἱ ῥηθεῖσαι κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς νήσου ἡμῶν ἐπανάστασιν ἐνεργηθεῖσαι πράξεις μου εἶναι πατριωτικαὶ ἢ ἀντιπατριωτικαὶ, ἐὰν εἶναι ἐπαινετέαι ἢ στιγματιστέαι, ὡς καὶ τίνες εἶναι ἄξιοι στιγματισμοῦ; ἐκεῖνος, ὅστις, παραμείνας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐνήργησεν αὐτάς; ἢ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπειράθησαν νὰ στιγματίσωσι τὸν ἐνεργήσαντα ταύτας; θέλουσιν, ἐπαναλαμβάνω, κρίνει τίνες εἶναι ἀντιπατριῶται καὶ ἐπομένως στιγματιστέοι; ἐκεῖνος, ὅστις, νυχθημερὸν ὑπὲρ τῶν δημορῆσκων αὐτοῦ μοχθήσας, ἐφάνη κατὰ τὰς ἀποφράδας ἐκείνας ἡμέρας λίαν χρήσιμος εἰς τὴν πατρίδα του, ἢ ἐκεῖνοι, οἵτινες, ἀντὶ νὰ ἐπαινῶσι τὸν τὰς τοιαύτας πράξεις ἐνεργήσαντα, ἐπειράθησαν νὰ τὸν στιγματίσωσι;

Περαίνων τὸ προκείμενον ἔργον θά μοι ἐπιτρέψωσιν οἱ κύριοι ἀναγνώσται νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῶν ἐργατῶν τοῦ ῥηθέντος ἀπαισίου ἐγγράφου (*) τοὺς ἐπομένους στίχους τοῦ περιφήμου Ἰταλοῦ ποιητοῦ Metastasio :

«Folle chi oppone i suoi,
A'consigli di dio. Ne'lacci ste-si,

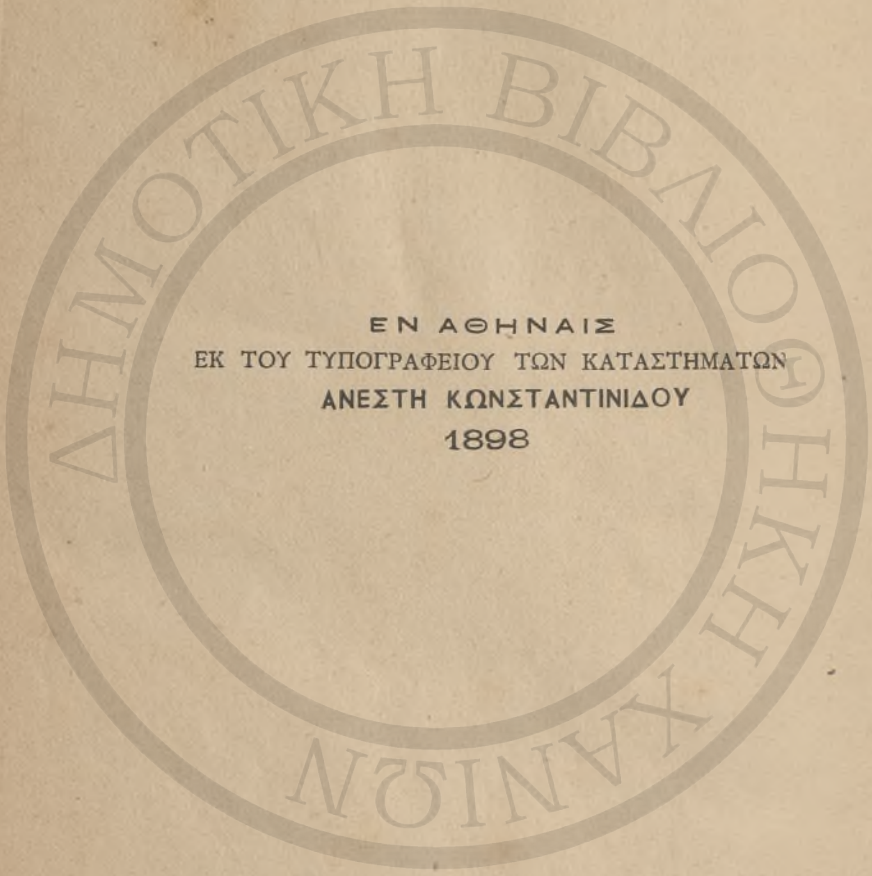
(*) Τὸ ἀπαισιον τοῦτο ἔγγραφον, εὖ μνησὶν ἐπανειλημμένως ἐποίησάμην ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ μου καὶ δι' οὗ ἐπειράθησαν νὰ στιγματίσωσιν ἐμὲ καὶ πάντας τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παραμεινάντας χριστιανούς ὑπαλλήλους, ἐδημοσίευσθ' διὰ τινων ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1897.

Che ordisce a danno altrui,
Al fin cade e s'intrica il piu sagace ;
E la virtù verace,
Quasi palma sublime,
Sorge con piu vigor, quando s'opprime». (*)

Συντάττων τὸ παρὸν ἔργον, ἀπέφυγον, ὡς βλέπουσιν οἱ κύριοι ἀναγνώσται, λόγους κενούς, ἀπέφυγον γὰ ἐκθέσω τι, μὴ στηριζόμενον ἐπὶ τῶν πραγμάτων, μὴ βασιζόμενον ἐπὶ ἐγγράφων ἐπισήμων ἢ ἰδιωτικῶν, μὴ ἐρειδόμενον ἐπὶ ἀποδείξεων, καὶ τοῦτο ἔπραξα, διότι «ἅπας λόγος, ἂν ἀπῆ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν».

(*) «Μωρός, ὅστις ἀντιτίθῃσι τὰς ἰδίας βουλὰς εἰς τὰς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὁ μᾶλλον ἀγγίλους πίπτει ἐν τέλει καὶ περιπλέκεται εἰς τὰς αὐτὰς παγίδας, ἃς στήνει πρὸς ζημίαν ἄλλου· ἡ δὲ γνησίᾳ ἀρετῇ, ὡς ὑπέροχον ἀριστεῖον, ἐγείρεται μετὰ πλείονος ἰσχύος, ὅταν καταδυναστεύηται».

ΤΕΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
1898

